کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: د تجارت حقوق

څانګه: اداره او منجمنټ، بانکداري او د تجارت اقتصاد

راټولونکی: عبدالحی ناصري

ژباړن: محمد اشرف وحدت

د څار کمېټه:

- محمد آصف ننګ د تخنیکي او مسلکي زده کړو معین
- دیپلوم انجنیر عبدالله کوزابي د تعلیمي نصاب رییس
- محمد اشرف وحدت په تعلیمي نصاب کې د معینیت د مقام سلاکار

د علمي تصحیح کمېټه:

- عبدالجمیل ممتاز
- نورالله حقمل

د ګرافیک او ډیزاین څانګې مسئول: محمد جان علیرضایي

ګرافیک او ډیزاین: عبدالله شاهي

چاپ کال: ۱۳۹۲ لمریز کال

تیراژ: ۹۰۰۰ ټوکه

چاپ ځل: لومړی

وېب پاڼه: www.dmtvet.gov.af

برېښنالیک: info@dmtvet.gov.af

د ISBN کډ: ۹۷۸-۹۹۳۶-۳۰-۰۸۳-۵

د چاپ حق د تخنیکي او مسلکي زده کړو له معینیت سره خوندي دی

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی　　　دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې　　　هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی　　　د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو　　　د ترکمنو د تاجکو
ور سره عرب، ګوجر دي　　　پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي　　　هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل ځلیږي　　　لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به　　　لکه زړه وي جاوېدان
نوم د حق مو دی رهبر　　　وایو الله اکبر وایو الله اکبر

د پوهنې وزارت پیغام

ګرانو زده کوونکو، محصلانو او درنو ښوونکو!

د یوې ټولنې وده او پرمختګ کاملاً د همغې ټولنې د پیاوړو کاري کادرونو، بشري قوې او ماهرو فکرونو په کار او زیار پورې تړلې دي. همدا بشري قوه او کاري متې دي چې د هیواد انکشافي اهدافو ته د رسېدو لارې چارې طی کوي او د یوه نېکمرغه، مرفه او ودان افغانستان راتلونکی تضمینوي.

انســان په خپل وار سره د الله تعالی له جانبه او هم د خپل انســاني فطرت له اړخه مؤظف او مکلف دی چې د ځمکې په عمران او د یوه ســوکاله ژوند د اســبابو او ایجاباتو د تکمیل لپاره خپل اغیزمن نقش، همدارنګه ملي او اسلامي رسالت ادا کړي.

لــه همدې ځایه ده چې د یوه ژوندي او فعال انســان نقــش، د خپل ژوند د چاپېریال او خپلې اړوندې ټولنې په اړه، تل مطلوب او په هېڅ حالت کې نه نفي کېږي او نه هم منقطع کېږي.

په ټول کې د پوهنې نظام او په خاصه توګه د تخنیکي او مسلکي زده کړو معینیت مسوولیت او مکلفیت لري چې د اســلامي ارزښــتونو، احکامو او همدارازمعقولو او مشروعو قوانینو ته په ژمنتیا سره، د افغانســتان په انکشاف کې فعاله، چابکه او موثره ونډه واخلي، ځکه دغه ســتر او ســپېڅلي هدف ته د رســېدو په خاطر د انساني ظرفیت وده، د حرفوي، مسلکي او تخنیکي کادرونو روزنه او پراختیا یو اړین مقصد دی. همدا په تخنیکي او مسلکي زده کړو مزین تنکي ځوانان کولی شي چې په خپلې حرفې او هنر سره په سیستماتیک ډول د هیواد انکشاف محقق او میسر کړي.

جوته ده چې په افغانستان کې د ژوند تګ لاره، دولتداري او ټولنیز نظام د اسلام له سپېڅلو احکامو څخه الهام اخیســتی؛ نو لازمه ده چې زموږ د ټولنې لپاره هر ډول پرمختګ او ترقي باید په علمي معیارونو داســې اســاس او بنا شي؛ چې زموږ د کارګر نســل مادي او معنوي ودې ته پکې لومړیتوب ورکړ شي. د حرفوي ظرفیت جوړونې تر څنګ د ځوانانو سالم تربیت او په سوچه اسلامي روحیې د هغوی پالنه نه یواځې پخپل ذات کې یوه اساسي وجیبه ده، بلکې دا پالنه کولی شي چې زموږ وطن پخپلو پښو ودروي، له ضعف څخه یې وژغوري او د نورو له سیاسي او اقتصادي احتیاج څخه یې آزاد کړي.

زموږ ګران زده کوونکي، محصلان، درانه اســتادان او مربیون باید په بشــپړه توګه پوه شي، چې د ودان او نېکمرغه افغانستان ارمان، یواځې او یواځې د دوی په پیاوړو متو، ویښ احساس او نه ستړي کېدونکي جد او جهد کې نغښتی او د همدغو مسلکي او تخنیکي زده کړو له امله کېدای شي په ډېرو برخو کې د افغانستان انکشافي اهداف تر لاسه شي.

د دې نصــاب له ټولو لیکوالانو، مولفینو، ژباړونکو، ســموونکو او تدقیق کوونکو څخه د امتنان تر څنګ، په دې بهیــر کــې د ټولو کورنیو او بهرنیو همکارانو له مؤثرې ونډې او مرســتو څخه د زړه له کومې مننه کوم. له درنو او پیــاوړو اســتادانو څخه رجامندانه هیله کوم چې د دې نصــاب په ګټور تدریس او فعاله تدریب سره دې د زړه په ټول خلوص، صمیمي هڅو او وجداني پیکار خپل ملي او اسلامي نقش ادا کړي.

د نېکمرغه، مرفه، پرمختللي او ویاړمن افغانستان په هیله

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

لړليک

څپرکي	سرليکونه	مخ
لومړی	کليات	۱
دويم	د تجارت د حقوقو تاريخي سير	۹
دريیم	د تجارت د حقوقو منابع	۱۵
څلورم	تجارتي معاملات	۲۳
پنځم	سوداګر (تاجر)	۳۵
شپږم	تجارتي قراردادونه	۵۵
اووم	سوداګريز اسناد	۶۹
اتم	ديوالي کېدل (افلاس)	۷۹
نهم	بانکوالي	۹۱
لسم	د سوداګريزو شخړو حل	۹۹
سرچينې او اخځليکونه		۱۰۹

سریزه

د حقوقــو د علم د هــرې څانګې مطالعه علاوه پر دې چې د شــخص علمي وړتيا لوړوي، له اجتماعي، حقوقي، اقتصادي سياسي او قضايي مسايلو په اړه يې د سالم درک او استنباط ځواک هم زياتوي، او طبعاً له دې لارې حقوقي او اجتماعي ستونزې راکموي او حقوقو ته د اجتماعي عدالت د تأمينوونکو په سترګه ګوري.

حقوقــي قواعــدو د جرايمو او ارتباطاتو په زياتېــدو سره پراختيا موندلې چې په نتيجه کې په مختلفو څانګو وېشــل شــوې ده چې يوه له دغو څانګو څخه د تجارت حقوق دي، دغه څانګه په مختلفو هېوادونو کې په بيلابيلو نومونو سره يادېږي.

تجــارت د هېوادونو په ســوکالۍ کې اســاسي ونډه لــري، له همدې امله د تجــارت حقوق د خصوصي حقوقو يوه له مهمو څانګو څخه ده، که د ماشينرۍ، ترانسپورټي، مخابراتي او نور معاصر اقتصــادي تحولات وڅېړل شي، نو ليدل کېږي چې د يادو شــويو اجتماعــي او اقتصادي عواملو په نتيجه کې تر پخوا زيات پراخ شــوي او وده کوي، دغه وده او انکشــاف غوښتنه کوي څو د بشري ټولنــې د مختلفو اقتصادي فعاليتونو د تنظيم لپاره يو لــړ قوانين او مقررات رامنځ ته شي، چې د تجارت حقوق همدغه دنده په غاړه لري.

نــن ورځ په زياتره هيوادونو کې، مدني حقوقو د خصوصي حقوقو يوه برخه تشــکيل کړې ده چې د تجارت د حقوقو، بحري حقوقو او فضايي حقوقو په څير نورې څانګې يې په مســتقل ډول تر خپلو خاصو مقرراتو لاندې عمل کوي.

د تجارت د حقوقو د اړونده مقرراتو په هکله پوهاوی د ادارې او حســابدارۍ د انستيتيوتونو د محلصينــو لپاره خــورا زيات اهميت لري، ځکه د تجارت حقوق لکــه چې و به يې لولو د مدني حقوقو د يوې مستقلې څانګې په توګه د حقوقي اعمالو يوه معينه ساحه تظيموي، له بله پلوه د محاکمو او خاصو تجارتي قوانينو موجوديت د دې غوښتنه کوي، څو د دغو مقرراتو د ځانګړتياوو په برخه کې په جلا توګه تحقيق وشي، تر څو په يوه مدني او تجارتي قضيه کې د تطبيق کېدونکي قانون په تعيين کې د اشــتباه له ارتکاب څه مخنيوی وشي او په دې توګه اجتماعي عدالت په ښــه توګه عملي شي.

د تجارت حقوق د خصوصي حقوقو له څانګو څخه ده، او د دغې څانګې خاصو اړتياوو ته په کتنې سره دغه څانګه له مدني حقوقو څخه په مستقل ډول تجارتي اعمال تنظيموي.

دې ته مو بايد پام وي چې له مدني حقوقو څخه د دغو حقوقو جلا والی نسبي دی نه مطلق، ځکه مدني حقوقو ته په پام سره د تجارت د حقوقو ساحه کوچنۍ ده او مدني حقوق د افرادو تر منځ ټولو خصوصي روابطو لکه پير او پلور، رهن، کرايه، وديعت، طلاق، واده، مهر، نفقه او داســې

نور ته شامل دي، په داسې حال کې چې د تجارت حقوق تر یوې خاصې ډلې اشخاصو (تاجران او تجارتي شرکتونه) او خاصو تجارتي معاملاتو پورې اړوند قواعد او دشاتیر دي.

لکه چې مخکې یادونه وشوه د مدني حقوقو ساحه د تجارت د حقوقو ساحې ته په کتنې سره پراخــه ده، نــو له دې امله که چیرې د تجارت په حقوقو کــې د کومې موضوع وړاندوینه نه وي شــوې په دې صورت کې د موضوع د حل لپاره باید مدني حقوقو ته مراجعه وشي او موضوع حل او فصل کړای شي.

په دغه کتاب کې لاندې مطالب شامل دی:

د تجارت د حقوقو تعریف، د تجارت د حقوقو منابع، د تجارت د حقوقو د مقرراتو د انکشاف تاریخــي بهیر، تجارتي معاملات، تاجر، د تاجر حقوق او مکلفیتونه، تر دیوالیتوب (ورشکســتګۍ) پورې اړوند مقررات، تجارتي اسناد، بانکداري، د تجارتي منازعاتو حل لارې او دېته ورته نور حقوقي موضوعات

په درناوی

عبدالحي ناصري

د کتاب ټولیزه موخه:

په تجارتي مسائلو کې د محصیلنو لازمې وړتیاوې پیدا کول، د تجارتي او مدني چارو تفکیک او دغه راز د تجارت او نورو قوانینو د ارزښت، تطبیق او پیژندنې په برخه کې د هغوی وړتیا لوړول.

لومړی څپرکی

کليات

تولیزه موخه:

د تجارت د حقوقو په اړه معلومات، په حقوقي پوهه کې يې ځای او له مدني حقوقو څخه يې د نسبي استقلال دلايل.

د زده کړې موخې: د دغه فصل له لوستلو وروسته به محصلين و توانيږي چې:

- د تجارت د حقوقو په اړه عمومي پوهه حاصله کړي.
- په نورو علمي حوزو کې د حقوقو ځای وپيژني.
- په تجارتي معاملو کې د عمل د سرعت قاعده توضيح کړای شي.
- د تجارت په ساحه کې خاص اسناد بيان کړای شي.
- په تجارت کې د دولت په ونډه و پوهيږي.

تجــارت د هيوادونو په وده او اقتصاد کې لويه ونــډه لري، له همدې امله د تجارت حقوق د خصوصي حقوقو له مهمو څانگو څخه گڼل کيږي، که اقتصادي تحولات او د ماشــين آلاتو توســعه وڅېړل شي، نو ليدل کيږي، چې د دغو علتونو له کبله د خلکو اجتماعي روابط زيات شوي دي او له کبله يې، له انگلســتان، هالنډ، ايټاليا او ســويس پرته، د نړۍ په زيات شمېر هيوادونو کې مدني حقــوق د خصوصي حقوقو يوه برخه گرځېدلې ده، چې د تجارت، بحري او فضايي حقوقو په څېر څانگې يې د خپلو مقرراتو تر سيوري لاندې په مستقله توگه عمل کوي.

د تجارت د حقوقو تعریف

تجــارت لــه اقتصادي پلوه هغو عملیاتــو ته ویل کېږي شي چې د ثروت تــر توزیع او د هغه ترکارولو او جریان پورې منحصر وي، خو د تجارت د حقوقو د علم دایره پراخه ده اوصنعت اړوند عملیات هم په بر کې نیسي او یوازې تر منقولو اموالو پورې اړونده چارې، هغه هم د یو شــمېر هیوادونو د قوانینو په موجب، ورڅخه مستثنی شوې دي.

د تجارت حقوق، د هغو قواعدو او اصولو ټولګه (مجموعه) ده چې د سوداګرو او سوداګریزو چــارو ترمنځ حقیقي روابط او معاملات تعریف او تنظیموي، خو دغه موضوع په کلي ډول نه ده حل شــوې چې آیا د تجارت حقوق، تر ســوداګر (تاجر) پورې مربوط دي او که تر تجارتي اعمالو پورې، په دې برخه کې دوه متفاوت سیستمونه موجود دي چې دا دي دلته یې لولو.

د آفاقي یا موضوعي سیستم په اساس د تجارت د حقوقو تعریف

د دغه سیســتم په اساس لومړی تجارتي معاملات توصیف شــوي او وروسته د تاجر او تجارتي شرکتونو اوصاف تعیین شوي دي، په بل عبارت په دغه سیستم کې تجارتي معاملات اساس او هدف دي او هر شخص چې دغه معاملات ترسره کوي، تاجر (سوداګر) ګڼل کیږي.

د دغه سیستم له مخې چې د فرانسې د تجارت له حقوقو څخه سرچینه اخلي، د تجارت حقوق تر تجارتي معاملاتو پورې له اړوندو قواعدو څخه عبارت دي، په دې معنی چې په دغه سیستم کې لومړی تجارتي معاملات د قانون په واسطه تعیین او تشخیص کیږي او وروسته بیا تاجر یا سوداګر، بنــاءً هر هغه څوک چې دغه اعمال ترسره کوي، تجارتي اعمال بلل کیږي او څرنګه چې شــخص د عمل تابع دی، نو تاجر بلل کیږي.

د انفسي یا شخصي سیستم په اساس د تجارت د حقوقو تعریف

په دغه سیستم کې د مخکني سیستم په خلاف لومړی تاجر تعریف شوی او تجارتي شخصیتونه یــې معین کړي دي او وروســته ټول هغه معاملات چې د هغــه د تجارتي چارو د پرمخ بیولو لپاره وي، چې په حقیقت کې تجارتي معاملات د اشــخاصو تابع دي. د دغه سیســتم په اســاس چې د آلمان د تجارت د حقوقو له سیســتم څخه سرچینه اخلي، د تجارت حقوق د تاجر له حقوقو څخه عبارت دي.

د افغانســتان د تجارت د حقوقو اســاس که څه هم چې له دواړو یادو شویو سیستمونو څخه متأثر دی، خو زیاتره د آفاقي سیستم ښکارندویي کوي، په لنډه توګه ویلی شو چې د تجارت حقوق هغو ځانګړو خصوصیاتو ته په پام سره چې لري یې، هم تر ځانګړو اعمالو یعنې تجارتي معاملاتو پورې او هم تر معینو اشــخاصو یعنې تاجر او تجــارتي شرکتونو پورې مربوط دي، خو څرنګه چې

پــه ننــۍ نړۍ کې دولتونه د افرادو، تولید او د ثــروت پر توزیع باندې لړ او ډېره څارنه او نظارت کوي، نو تجارتي اشخاص مؤظف دي چې د عمومي حقوقو له مقرراتو څخه هم متابعت وکړي.

د تجــارت حقــوق چې له پیل څخه د خصــوصي حقوقو برخه ګڼل کېدل، لــه نن ورځ یې له عمومي حقوقو سره دوامداره روابط حاصل کړي دي.

د یادونې وړ ده چې مدني حقوق د ټولو افرادو حقوقي روابطو ته شــامل دي، په داســې حال کې چې د تجارت حقوق له هغو خاصو قواعدو څخه عبارت دي چې د ســوداګرو او ســوداګریزو چارو لپاره په پام کې نیول شــوي دي، په هغو مواردو کې چې د تجارت حقوقو د کومې موضوع پــه اړه د صریحو قواعدو وړاندوینه نه وي کــړې، مدني حقوقو ته مراجعه کیږي، په عمومي ډول د تجــارت د حقوقو او مدني حقوقو تر منځ کلي تفاوت شــته چې پــه خپله د تجارت د حقوقو د استقلال او جلا والي ښکارندویي کوي.

د نورو علومو او حقوقو په منځ کې د تجارت د حقوقو ځای

د تجارت حقوق اساساً د خصوصي حقوقو له څانګو څخه دي او تر ډېره وخته د مدني حقوقو د یوې برخې په توګه پېژندل کېده، اقتصادي تحولات، د معاملاتي عمل سرعت او تجارتي فعالیتونه باعث شول څو دغه څانګه د خصوصي حقوقو د یوې مستقلې څانګې په توګه د تجارت د حقوق تر نامه لاندې را منځ ته شي، هغه علتونه چې د حقوقو دغه څانګه یې د خصوصي حقوقو له نورو څانګو څخه جلا کړې ده په لاندې ډول دي:

په تجارتي معاملو کې د عمل د سرعت اصل

مدني ژوند د ثبات او اســتقرار خاصیت لري، د قانون موخه د دغه ثبات او اســتقرار ساتنه ده چې دا یو ډول مدني قانون دی، څکه د هغه هدف هم د ثبات او اســتقرار تحقق دی، خو تجارتي ژوند داســې نه دی او داســې ملحوظات پرې واکمن دي چې په نتیجه کې یې له مدني ژوند سره توپیــر پیــدا کوي، دا څکه چې د تجارت هدف د مفاد کســب او لاس تــه راوړل دي او د مفاد د حصول وسیله د ثروت اړول را اړول او مکررې تجارتي معاملې ترسره کول دي، بناءً د عمل سرعت او چټکتیا د تجارت مهم رکن ګڼل کیږي، دا معقول کار نه دی چې ســوداګر د هر کار لیکلو ته اړ ایســتل شي، څکه دا کار زیات وخت نیسي او لــه امله یې چارې له څنډ سره مخ کیږي، له همدې کبله په مدني قانون کې ګڼ شــمیر قواعد او مقررات لکه: د حوالې له نورو اجراآتو پرته په مجرد ظهــر لیکنــې سره د تجارتي اوراقو د تداول د اثبات د آزادۍ اصل او یا د تجارت په اصول نامه کې د دې خبرې منل چې» تجارتي دفاتر د هغو د خاوندانو لپاره حجت (دلیل) دی«.

د یادونې وړ ده چې تجارتي عقود او د هغوی اجراء سرعت ته اړتیا لري او په هره اندازه سره چې شــتمنۍ چټک دوران کــوي، په هماغه اندازه د شرکتونو فعالیتونــه او تجارتي خدمات فعاله کیــږي، لــه همدې کبله د تعهداتو د تحقق لپاره د تجارت په حقوقو کې د عمل آزادي زیاته ده او په عمومي توګه د تجارتي قراردادونو انعقاد، د تشریفاتو او دلیل د وړاندې کولو له لحاظه په لیکنه باندې متکي نه دی او تاجر کولای شي په شفاهي ډول یا هم له ارتباطي وسائلو څخه په استفادې سره قرارداد منعقد کړي.

د تجارت د اصول نامې ۶۰۸ ماده په دې اړه داسې وایي: د تجارتي عقودو لپاره د طرفینو رضا او موافقت کافي دی، د قرارداد تنظیم او یا د نورو مراسمو پرځای کول لازمي نه دي.

د تجارت د حقوقو په ساحه کې اعتبار او اعتماد

دا موضــوع له دې املــه ضروري بلل کیږي چې د سرعت عنصر په یــوازې توګه ډېرې تجارتي معاملې نشي ترسره کولی، ځکه نقدي اموالو ته د پیســو د اړتیا احتمال وجود لري او له هغو پرته تجارتي معاملات نشي ترسره کیدلی، بناءً د تجارتي معاملاتو له اساساتو څخه یو هم اعتبار او اعتماد دی، ځکه تجارتي اشخاص خپلې ډېرى معاملې د قرض او اعتماد په اساس سره کوي او د تجارت په ســاحه کې د اعتبار د نه موجودیت په صورت کې دا ضرورت احساســیږي چې د تجارتي معاملاتو د انجام لپاره یو لړ تشریفات او خاص شــکلیات په نظر کې ونیول شي او په هغه صورت کې چې سوداګر په مطلق ډول سره په خپل تعهد باندې عمل ونه کړي، عام له دې که دغه تعهد له دائنینو سره وي یا په عمومي ډول له معامله لرونکو سره، نو د سوداګر اعتبار تر پوښتنې لاندې راځي، له همدې امله اعتبار او اعتماد دوهم او د سرعت د عنصر تکمیلوونکی عنصر دی.

د تجارت په ساحه کې د خاصو اسنادو موجودیت

د تجارت په حقوقو کې هغه تجارتي اسناد چې د مطالباتو، ملکیتونو او تجارتي توکو ښکارندوی دی، له ســاده تشریفاتو څخه بلل کیږي، دغه اســناد عبارت دي له: برات، چک، د قرضې اسناد، تر تجارتي ګدامونو پورې اړوند اسناد او داسې نور...

دغــه خصوصیت د دې غوښــتنه کوي چې د تجارتي اختصــاصي محاکمو د اجراآتو سرعت یا لا اقل د تجارتي چارو شعبات د هغو خاوند ته لازیات تأمینات و رکړي، ځکه د دا ډول اسنادو خاوند کولای شي د خپل تجارت په دیوان کې په هماغه ټاکل شــوي مهلت کې له مدیون څخه خپل دین وغواړي او دا هم پرته له دې چې مدیون د هغه د دین د اداء کولو لپاره د اضافي مهلت او وخت غوښتنه مطرح کړي.

په تجارتي چارو کې د دولت مداخله

پــه تجارتي چارو کې د تعهداتو پوره کول د عمل شــدت ته اړتیا لــري، د دې ترڅنګ د خلکو او دائنینــو د اعتماد لپاره په مختلفو هیوادونو کې د تجــارتي امورو د کنټرول لپاره دولتي یا نیمه دولتي تشــکیلات تأسیس شوي دي، ترڅو دائن د اعتماد له مخې د پانګونې اقدام وکړي او په دې توګه د هیواد اقتصادي ژوند ته تحرک او بهبود ور وبخښي، مګر په مدني حقوقو کې د دائنینو له حقوقو لږ حمایت شوی دی، په بل عبارت مدني حقوق د اخیرو اشخاصو په برخه کې ډېر محتاط او د مدیونینو په برخه کې ډېر ســخت ګیر نه وي، د دغه مطلب د ښــه وضاحت لپاره ویلی شــو چې د تجارت په حقوقو کې که چیرې یو تاجر و نشي کړلای خپل قرضونه اداء کړي، نو د افلاس یا ورشکستګۍ تر مقرراتو لاندې راځي.

نننۍ اقتصادي جامعه د عمل د چټکتیا او په اعتبار باندې د متکي تجارت تابع ده او د مدني قانون وچ او کلک قواعد د معاملې د طرفینو د تعهداتو د وړاندې کولو لپاره د چارو د رکود باعث ګرځــي، لــه دې امله د تعهداتو د اثبات او د تجارت تر حقوقو پورې د اړوندو دلائلو لپاره د زیاتې آزادۍ او ځانګړو اصولو وړاندوینه شــوې ده، لکــه تجارتي دفاتر چې کولی شي د دائنینو په پلوۍ سره د استناد وړ وګرځي.

د تجــارت په حقوقو کې د مدني حقوقو په خلاف د تعهداتو د اثبات لپاره د عمل زیاته آزادي شــتون لــري، په عمومي توګه د تجارتي قراردادونو انعقــاد، د تشریفاتو او دلیل د وړاندې کولو له لحاظــه په لیکنه باندې متکي نه دی، تاجر کولی شي خپل قرارداد په شــفاهي یا هم تیلفوني ډول منعقد کړي او په مختلفو لارو (تجارتي دفاترو، مکاتباتو، مشــهودو عواملو (فاکتورونو) او قرائنو) سره یې ثابت کړي.

د تجارت حقوق د اقتصادي سیاست تابع دي او له هغو سره په یو وخت تحول مومي، دولت نن ورځ له ناسالم رقابت څخه د مخنیوي، له کارګرانو او دغه راز له سپموونکو او هغو مصرفوونکو څخه د حمایت او یا هم د عمومي منافعو د ســاتنې لپاره د ناســالم رقابت پر ځای یو ډول خوښې لرونکی اقتصاد قایم مقام ګرځولی دی، په داسې حال کې چې مدني حقوق د کورنۍ او سازمان د حقوقو پر مبنا ولاړ او له آرام تحول څخه برخمن دي.

د تجــارت حقــوق د مدني حقوقو په خلاف د عمومي حقوقو تــر تأثیر او د دولت تر مداخلې لانــدې راځي، د حمــل او نقل کنټرول، په خرڅوونو کې د مخنیوي لپاره د ځانګړو جزایي مجازاتو اعمال، په عامو ســهامي شرکتونو کې د تجارت شــغل ته په ورګډېدو باندې محدودیت، د جزایي محکومینو او مفلسانو منع کول، د قبول وړ اداء د مجوز ترلاسه کول، د حمل او نقل په شرکتونو کې د مقرراتو وضع کول، بیمه او داسې نور په تجارتي چارو کې د دولت د مداخلې ښکارندویي کوي.

په پای کې کیدلی شي دې ټکي ته اشاره وشي چې د ملي ګټو له ساتلو سره د دولتونو له علاقې سره سره، زیاتره وخت د تجارت حقوق د نړیوال تجارت د اړتیاوو د فشـــار په نتیجه کې د یووالي لور ته میلان لري او په دې برخه کې د هیوادونو ترمنځ مختلف قراردادونه منعقد شوي دي، لکه په ۱۸۹۰ کال کې د اورګاډي د پټلۍ له لارې د حمل او نقل قرارداد، د هوايي حمل او نقل په اړه د بروکســل قرارداد، د تجارتي اســنادو د برات او حجت په اړه د جینوا د ۱۹۳۰-۱۹۳۱ کلونو بین المللي کنوانســیون او د صنعتي، تجارتي، ادبي او هنري مالکیت په اړه د پاریس او برن (ســویس) د ۱۹۷۹ کال د اکتوبر د ۲۰ قرارداد.

د لومړي څپرکي لنډيز

د تجارت حقوق د هغو قواعدو او اصولو ټولګه ده چې د سوداګرو او سوداګريزو چارو ترمنځ معاملات تعريف او تنظيموي.

د تجارت حقوق د فرانسې د آفاقي سيستم په اساس تر تجارتي معاملاتو پورې اړوند حقوق دي، يعنې شخص د عمل تابع دی.

د تجارت حقوق د آلمان د انفسي سيستم په اساس د تجار له حقوقو څخه عبارت دي، يعنې په دغه سيستم کې د تاجر حقوق معيار دی، او معاملات د تاجر تابع دي.

د نورو حقوقي علومو په منځ کې د تجارت حقوق د خصوصي حقوقو يوه څانګه ده او تر ډېر وخت د مدني حقوقو يوه برخه ګڼل کيده، اقتصادي تحولات، د تجارتي فعاليتونو او معاملاتو سرعت، په تجارت کې د اعتبار او اعتماد اهميت او په تجارتي چارو کې قرض ورنه هغه علتونه دي، چې دغه څانګه يې د خصوصي حقوقو د يوې مستقلې څانګې په توګه د تجارت د حقوقو تر نامه لاندې د خصوصي حقوقو له نورو څانګو څخه جلا کړه.

بايد ووايو شي چې افغانستان له دواړو حقوقي سيستمونو يعنې هم د فرانسې له آفاقي سيستم څخه او هم د آلمان له انفسي سيستم څخه استفاده کړې ده او منځنۍ لاره يې غوره کړې ده.

د لومړي څپرکي پوښتنې

۱- د تجارت حقوق کوم دي؟

۲- د نورو حقوقي علومو په منځ کې د تجارت د حقوقو ځای څه دی؟

۳- د تجارت حقوق له کومو مسایلو څخه بحث کوي؟

۴- له مدني حقوقو څخه د تجارت د حقوقو د استقلال ضرورت څه دی؟

۵- د تجارتي اعمالو ځانګړتیاوې څه دي؟

دویم څپرکی

د تجارت د حقوقو تاریخي سیر

ټولیزه موخه:

د تاریخ په اوږدو کې د تجارت د حقوقو تحولات.

د زده کړې موخې: د دغه څپرکي په پای کې به محصلین وتوانیږي چې:

- په پخوانیو زمانو کې د تجارت د حقوقو په وضعیت پوه شي.
- په منځنیو پیړیو کې د تجارت د حقوقو په اهمیت پوه شي.
- په نوې او معاصره اداره کې د تجارت د حقوقو د تحولاتو په بهیر پوه شي.

د تجارت د حقوقو تاریخي بهیر

د تجارت حقوق د مختلفو اقوامو تر منځ د متداولو رسومو او عاداتو نتیجه ده. د دغې څانگې مطالعه د هغې د تکاملي بهیر ښوودنه کوي، ځکه د هرې دورې د اړتیاوو په را برسېره کېدو سره د یــو لــړ خاصو اصولو او قواعدو پیروي ضرور بلل کیږي، د دغو اصولو او قواعدو مطالعه چې په اصل کې د تجارتي عرف او عاداتو تابع دي، ســتونزمنه ده، ځکه د تجارت د حقوقو اصول د مدني حقوقو د اصولو په څېر ښکاره او واضح نه دي او د بېلابېلو آثارو او لیکنو له منځه باید د هغوی کیفیت معلوم کړل شي، دغه تحولات دلته په مختصره توگه تر بحث او څېړنې لاندې نیسو.

پخوانۍ زمانې

په پخواني مصر کې د تجارت له حقوقو څخه کوم مستقل اثر نه ترسترگو کیږي. د پخواني مصر

اقتصــاد پــه زراعت ولاړ وو او هغه وړوکی تجارت چې ترسره کیدو د بهرنیانو لکه یهودانو او یا د بابل د اوسیدونکو په لاس کې و، خو په بابل کې تر میلاد ۲۰ پېړۍ وړاندې د پیسو د سود، تجارتي شرکت، د تجارتي اموالو د ساتنې او کاري حق په اړه ځینې قواعد لیدل کیږي، هغو کسانو چې په شرقي مدیترانه کې یې بحري تجارت کاوه له هغو قواعدو څخه یې پیروي کوله چې په وروســتیو پیړیو کې هم له دغو قواعدو څخه پیروۍ ادامه درلوده.

یونانیانو چې له میلاد څخه ۷ پېړۍ وړاندې یې د مدیترانې بحري تجارت په لاس کې اخیستی و، د تجارت په اړه قواعد یې نه دي ترلاســه شــوي او داسې ښکاري چې د تجارت د حقوقو اصول او قواعــد یې عادي مقررات او مدني حقوق وو. د یونانیانو د زمانې یوازې ځینې رســوم پاتې دي، لکه د کښــتۍ په وســیله تجارانو ته د هغوی د اموالو د حمل لپاره په دې شرط قرض ورکول چې که تجارتي اموال مقصد ته ورسیدل نو قرض ورکوونکي ته به د پام وړ ګټه ورکوي، له دې پرته قرض اخیستونکی د قرض یا دین د اداء مسؤل نه و، په همدې توګه د حوالې او برات په اړه هم له یونانیانو څخه ځینې آثار تر سترګو کیږي، لنډه دا چې د یونانیانو تر منځ تجارتي کړو وړو یو منظم شکل درلود.

منځنۍ پېړۍ

پــه اروپا کې د ۵ قرن له حملو او ګډوډیو وروســته تــر ۱۰ میلادي پېړۍ پورې تجارت کومه د پام وړ وده نه درلوده، تجارت له یوولســمې میلادي پېړۍ څخه تر پنځلسمې هغې پورې ښه وده وکړه چې دغه دوره د تجارت د ښــېرازۍ دوره ده او ویلی شــو چې د تجارت د نړیوال کېدو دوره هم ده، د دغې وضعې د منځته راتګ عوامل له سیاسي، مذهبي او صنفي عواملو څخه عبارت دي.

یادو شــویو عواملو ته په پام سره دغه مرحله د ګڼ شــمیر حقوقي تأسیساتو د ایجاد دوره ده چې نن ورځ هم د تجارت په حقوقو کې موجود دی، لنډه دا هغه څه چې نن د تجارت د حقوقو په نامه یادیږي په دیارلسمه او څوارلسمه پېړۍ کې خپلې لوړې مرتبې ته رسیدلي وو.

له دغه تاریخ وروسته په ځانګړي ډول له شپاړسمې پېړۍ را پدېخوا د تجارت حقوق خپل نزولي ســیر پیلوي او داســې یوه دوره پیل کیږي چې د تجارت د حقوقو د ملي کیدو عصر یې بللی شــو او دولتونــه د دغــو حقوقو په تدوین کې دخالت کوي، دغې دورې د وروســتۍ پېړۍ تر پایه یعنې تر هغه وخت ادامه پیدا کړه چې د تجارت د حقوقو د نړیوال کیدو لپاره د هیوادونو علاقې تبارز وکړ.

نوې دوره

دغه دوره له پنځلســمې پېړۍ څخه پیلیږي، د دغې دورې د تجارت حقوق د منځنیو پېړیو د تجــارت لــه حقوقو سره توپیر لري، په دغه دوره کــې د تجارت حقوق چې په منځنیو پېړیو کې د ســوداګرو د عمل د آزادي محصول ګڼل کیدل او په تجارتي چارو کې د ښــکېلو اشخاصو د اړتیاوو

په اســاس جوړ شــوي وو، دولتي کيږي، چې د تجارت د حقوقو د دولتي کيدو په نتيجه کې يې د نړيــوال کيدو خصوصيت هم له منځه ځي او د تجــارتي قواعدو په تکوين کې د دولت دخالت د تجارت د حقوقو د آزاد تحول لپاره په يوه له حد او مرز پرته آزاده فضاء کې ځای نه پريږدي.

د تجارت حقوق په دغه دوره کې په انګلســتان کې خپل وجودي اســتقلال له لاسه ورکوي او کاملاً منحل کيږي.

په فرانســه کې د تجارانو لخوا جوړ شــوي او رامنځ ته شــوي د تجارت حقوق د پاچا تر نظم لاندې راځي، چې په پايله کې په ۱۸۰۷ کال کې د فرانســې د دولت له لوري تر يوه قانون لاندې د تجارتي عرف او عاداتو د راوســتلو لپاره هڅې زور نيسي او دغه هڅې د تجارت د لومړنۍ اصول نامې د منځته راتګ ســبب کيږي، چې بالآخره د فرانســې د لوی انقلاب په برياليتوب سره تجارت او صنعت آزاد شــو او طبقاتي نظام چې انقلابيانو ورته په ښــه سترګه نه کتل له منځه يوړل شو، د تجارت حقوق يا د تجارانو حقوق د تجارتي اعمالو په حقوقو واوښتل، البته تجارتي محاکم په خپل ځای پاتې شول چې غړي به يې د تجارانو لخوا انتخابېدل.

پــه ۱۸مــه پېړۍ کې له نوې دنيا سره د تجارتي روابطو پراختيا، د صنعت ترقي، د حمل او نقل پراختيا او هغه نور تغييرات چې په ترڅ کې يې د پيسو ارزښت رامنځ ته شو له يوه لوري، د بانکي او صرافي چارو پراختيا او د نويو دولتونو تشکيل له بل لوري د دې باعث کيږي چې هر هيواد خپل ملي قواعد او اصول په ملي چوکاټ کې جوړ کړي او له نړيوال توب څخه يې را وباسي.

معاصره دوره

صنعتــي انقــلاب او د حمل او نقل پراختيا په اقتصاد او تجارت کې د لوی تحول باعث شــول، په پيل کې د بيروکراتانو د عقايدو تر نفوذ لاندې زياتره دولتونو له آزاد رژيم څخه پيروي وکړه او تجارت د عرضې او تقاضا او کاملې آزادۍ د اصولو تابع و. دولتونو هڅه کوله چې د تجارت اصول او قواعد تر خاصو قوانينو لاندې منظور کړي، په دې ترتيب په زياتره هغو کې د ورځې اړتياوو ته په پام سره تجارتي قوانين تدوين شــول چې د وخت په تېرېدو سره په هغو کې تغييرات راغلل او حتی هغو دولتونو چې جلا تجارتي مقررات يې نه درلودل مجبور شول تر څو په خپلو قوانينو کې د تجارت تر حقوقو پورې اړوند قواعد ځای کړي، حتی په انګلســتان کې د ځينو تجارتي چارو لکه شرکتونو او ديواليتوب (ورشکستګي) په اړه قوانين وضع شول.

په دغه دوره کې بانکي کاروبار، بيمې، بورس او حمل او نقل زياته پراختيا ومونده. د ۱۹ پېړۍ پــه پــای کې په خاصه توګه په ۲۰ پېړۍ کې د تجارت د آزادۍ په اصولو باندې يو لړ محدوديتونه ولګېدل، ځکه يو شمېر دولتونو هڅه کوله چې اصلي صنايع ملي کړي او د ټولو چارو په برخه کې خپل نظارت او څارنه تقويه کړي.

په افغانســتان کې هغه لوايح او اصول نامې چې مخکې د تجارت د حقوقو په برخه کې تدوين شــوې وې، عمدتاً يې په ډېر ابتدايي شــکل سره د تجارت د حقوقو موضوعات تر څېړنې لاندې نيول، چې د دلالۍ له لايحې، د شرکتونو د ثبت له لايحې، د تجارتي اسنادو او علايمو د ثبت له اصول نامې، د تجارتي دفاترو له لايحې او د افلاس او ورشکستګۍ له اصولنامې څخه د مثال په توګه يادونه کولای شو.

په ۱۳۲۴ ل کال کې د تجارت د اصول نامې په نوم د افغانســتان د تجارت د حقوقو په برخه کې يو تر ټولو نســبتاً کامل قانون تدوين شــو، چې د دغې اصول نامې په انفاذ سره پخوانۍ اصول نامې او لوايح منسوخ شول او دغه قانون له هماغه وخت څخه تر اوسه پورې د افغانستان تجارتي اړتياوو او غوښتنو ته تقريباً ځواب وايي. دغې اصولنامې په څلورو بابونو او ۹۴۰ مادو کې تجارت، تجارتي اهليت، تجارتي معاملاتو، د تجارت د ثبت، تجارتي عنوان، د تجارتي دفاترو، د ناقانونه سيالۍ، د تجارانو د اســتازو، د ګرځنده تجارتي استازو، د خرڅلاو د مامورانو، په تجارت کې د دلالۍ، برات، حجت، چک، د تجارتي اســنادو د ضياع، تجارتي عقودو، تجارتي بيعې، تجارتي قرض، تجارتي رهن او دغه راز د بيمې د انتقالاتو او کميشن کارۍ او تجارتي شرکتونو په اړه بحث کړی دی.

سربېــره پــه دې د وخت او زمان اړتياوو ته په کتنې سره يو لړ نور قوانين هم په پام کې نيول شــوي دي چې له دې جملې څخه د کوپراتيفونو، تصديو، د بانکونو د بيمې او بهرنۍ پانګونې له قوانينو او دغه راز د تجارتي محاکماتو له اصولو څخه يادونه کولای شو.

د تجــارتي شرکتونــو، تضامنــي شرکتونــو، تضامنــي مختلفــو شرکتونــو، ســهامي شرکتونو او محدودالمســؤليت يا لمېټيډ شرکتونو چارې د نوي قانــون له مخې چې د جمهور رييس په تقنييني فرمان باندې وضع شوی دی، تنظيم شوې دي، د دغه بحث په پای کې د دغې خبرې يادونه لازمه ده چــې نن ورځ د ډېری هيوادونو تــر تجارتي چارو پورې اړوند قوانين يو له بل سره اختلاف لري چې دغه هيوادونه لاندې دريو ځانګو ته ويشلی شو:

۱- هغه هيوادونه چې د تجارت مســتقل حقوق نه لري، په دغو هيوادونو کې د مدني حقوقو په ترڅ کې د تجارت د حقوقو او د هغو اصولو او قواعدو وړاندوينه شــوې ده او د تجارتي چارو لپاره ځانګړي قانون وجود نه لري، لکه ايټاليا، انګلستان او د امريکا متحده ايالات.

۲- لاتيــن هيوادونه چــې لږ او ډېر د فرانســې د تجارت د حقوقو له اصولــو او قواعدو څخه استفاده کوي، له بلجيم، هسپانيې او د جنوبي همکارۍ متحده دولتونه، دغه هيوادونه د تجارت مستقل حقوق نه لري او په زياتره هغو کې د تجارتي چارو د پرمخ بيولو لپاره ځانګړي محاکم موجود دي.

۳- د امــن د ډلې هيوادونه، دغه هيوادونه هم د تجارت مســتقل حقــوق نه لري او د آلمان د تجارت د حقوقو له قواعدو او اصولو څخه پيروي کوي، لکه د اسکنديناوي هيوادونه.

د دویم څپرکي لنډیز

۱- پخوانۍ زماني: په پخواني مصر کې د تجارت له حقوقو څخه کوم مســتقل اثر نه ترســترګو کیــږي، د پخــواني مصر اقتصاد په زراعت ولاړ و او هغه وړوکی تجارت چې ترسره کیدو د بهرنیانو لکه یهودانو او یا د بابل د اوســیدونکو په لاس کې و، خو په بابل کې تر میلاد ۲۰ پېړۍ وړاندې د پیسو د سود، تجارتي شرکت، د تجارتي اموالو د ساتنې او کاري حق په اړه ځینې قواعد لیدل کیږي. یونانیانو چې له میلاد څخه ۷ پېړۍ وړاندې یې د مدیترانې د بحري تجارت په لاس کې اخیســتی و، د هغې زمانې یوازې ځینې رسوم پاتې دي لکه د کښتۍ په وسیله تجارانو ته د هغوی د اموالو د حمل لپاره په دې شرط قرض ورکول چې که تجارتي اموال مقصد ته ورسیدل نو قرض ورکوونکي ته به د پام وړ ګټه ورکوي.

۲- منځنۍ پېړۍ: په اروپا کې تر لســمې میلادي پېړۍ پورې تجارت چنداني د پراختیا په حال کې نه و؛ خو له یوولســمې پېړۍ څخه تر ۱۵ پېړۍ پورې تجارت ښــه پراختیا وموندله او لنډه دا چې هغه څه چې نن د تجارت د حقوقو په نامه یادیږي په دیارلســمه او څوارلســمه پېړۍ کې خپلې لوړې مرتبې ته ورســیدل او په څوارلسمه پېړۍ کې تجارت نزولي سیر درلود چې دغه دوره د تجــارت د حقوقو د ملي کېدو او د دغــو حقوقو په تدوین کې د دولت د مداخلې په دوره سره یادیږي.

۳- نوې دوره: دغه دوره له ۱۵ میلادي پېړۍ څخه پیلیږي، په دغه دوره کې په انګلســتان کې د تجارت حقوق هماغه د منځنیو پېړیو د تجارت حقوق وو، په دغه دوره کې په انګلســتان کې د تجارت حقوق خپل اســتقلال له لاســه ورکوي او په مدني حقوقو کې منحل کیږي. په فرانسه کې د دولت د بې دریغه هڅو په نتیجه کې د تجارت لومړنۍ اصولنامه منځ ته راځي.

۴- معــاصره دوره: صنعتي انقلاب او د حمل او نقل توســعه په اقتصــاد او تجارت کې د لوی بدلون او تحول باعث شول او زیاتره هیوادونو له آزاد رژیم څخه پیروي وکړه او تجارت د عرضې او تقاضا او کاملې آزادۍ د اصولو تابع شو.

د دويم څپرکي پوښتنې

۱- آيا د تجارت ننني حقوق په آني او تصادفي ډول دغه بڼه خپله کړې ده؟

۲- په پخوانيو زمانو کې د تجارت کوم حقوق موجود وو؟

۳- په منځنيو پېړيو کې د تجارت د حقوقو وده څه ډول وه؟

۴- د تجارت د حقوقو په برخه کې د نوې دورې پرمختګونه کوم دي؟

۵- په معاصره نړۍ کې د تجارت حقوق په څه ډول رامنځته کيږي؟

درېيم څپرکی

د تجارت د حقوقو منابع

ټولیزه موخه:

د تجارت د حقوقو د منابعو درک او پېژندنه او د تجارتي منازعاتو د حل و فصل په وخت کې د هغوی رجحان.

د زدکړې موخې: د دغه څپرکي په پای کې به محصلین په دې پوه شي چې:

- د تجارت د حقوقو منابع کومې دي.
- د حقوقو له نورو څانګو سره د تجارت د حقوقو د منابعو د مراتبو د سلسلې توپیر څه دی.
- د تجــارتي قضایــاوو د حل و فصل په برخه کې د تجارت د حقوقــو کومو منابعو ته ترجیح ورکول کیږي.

د حقوقــو هره څانګــه د خپلو منابعو درلودونکې ده، دغه منابع د هرې څانګې د خصوصیت په اساس یو له بل سره تفاوت لري، کله چې د تجارت د حقوقو له منبع او منشأ څخه خبره کیږي مقصد دا دی چې د تجارت د حقوقو دســاتیر له کومې منبع څخه سرچینه اخلي او آیا دغه منابع یو پر بل باندې برتري لري او کنه.

د تجارت حقوق مختلفې منابع لري چې په عمومي ډول دغه منابع له قانون، تجارتي مقاولاتو، تجارتي عرف او عاداتو، قضایي رویې او دکتورین څخه عبارت دي.

قانون

قانــون لــه هغه صریح او معقول تجویز څخه عبارت دی چــې د واکمن هیئت لخوا د فرد او

ټولنې د تنظیم په موخه وضعه شـوی وي او تطبیق یې له اجبار سره مل وي. په دې اســاس قانون د مراتبو د سلسلې په لحاظ په دوو څانګو ویشل کیږي.

اساسي قانون او عادي قوانین چې البته عادي قوانین او نور تقنیني اسناد له اساسي قانون سره په ټکر کې نشي واقع کیدلای، واقع شي، د افغانستان اساسي قانون د تجارتي فعالیتونو د مشروعیت تضمیــن کــړي دی، د دغه قانون ۱۱ ماده داســې صراحت کوي: تر داخــلي او بهرني تجارت پورې اړوندې چارې د هیواد او د خلکو له غوښتنو سره سم د قانون له لارې تنظیمیږي.

په افغانستان کې اقتصادي تجارتي فعالیتونه د بازار د اقتصاد په نظام باندې ولاړ دي، د اساسي قانون لســمه ماده په دې اړه داســې وایي: دولت د قانون له احکامو سره مطابق د بازار د اقتصاد پر نظام باندې بناء، خصوصي سرمایه ګذارۍ او تشبثات تشویق او حمایت کوي او مصؤنیت یې تضمینوي.

د افغانســتان د اســاسي قانون صراحت ته په پام سره لاندې قوانین د افغانســتان د تجارت د حقوقو له منابعو څخه شمېرل کیږي:

د افغانســتان د تجــارت اصول نامــه د انفــاذ کال ۱۳۴۳ د ۹۴۵ مادو درلودونکــې، د تجارتي محاکماتــو د اصولو قانــون، د ۳۲۴ مادو لرونکي، د انفاذ کال ۱۳۴۳ د حوت میاشــت، د افلاس او ورشکســتګۍ اصولنامه د ۱۰۱ مادو لرونکې، د انفاذ کال ۱۳۲۱ قوس، د بانکدارۍ قانون د ۱۰۱ مــادو درلودنکی، د انفاذ کال ۱۳۸۲ د دلوې ۳۰ مه، د تجارتي علایمو د ثبت اصولنامه، د خصوصي سرمایه ګذارۍ قانون د ۳۳ مادو لرونکی، د انفاذ کال ۱۳۸۴ د عقرب ۳۰مه.

تجارتي مقاولات

تجارتي مقاولات یا قراردادونه د تجارت د حقوقو په برخه کې له لومړنیو او اساسي منابعو څخه شمېرل کیږي، دغه کار د حقوقو د نورو څانګو بالعکس د تجارتي اعمالو له هغه خصوصیت څخه سرچینه اخلي چې د معاملاتو طرفین په ټوله اراده او غوښتنه سره هغو ته په اهمیت باندې قائل شــوي دي څو په دې توګه د هغوی د شــخړو او دعواوو د حل او فصل لپاره لومړنۍ مرجع وي. همدغه ټکي ته په پام سره د افغانستان د تجارت اصولنامه په خپله دوهمه ماده کې د تجارت د حقوقو د منبع په توګه د مقاولاتو د اهمیت او قدرت په اړه داســې صراحت کوي: تجارتي مســائل د معتــبرو قانــوني مقاولاتو په ذریعه حل او فصل کیږي او که دا ډول مقاولات نه وي موجود نو د قانون په موجب او صراحت سره حل او فصل کیږي.

لکه چې د دوهمې مادې له متن څخه معلومیږي، د افغانســتان د تجارت اصولنامې مقاولات د تجــارتي موضوعاتو د حل او فصل لپــاره د لومړنۍ منبع په توګه پیژندلي دي، مقاولات عمدتاً په دوه ډوله دي. الف- داخلي مقاولات ب- نړیوال مقاولات.

الف- داخلي مقاولات

د دغــو مقاولاتــو مفهــوم دا دی چې د يوه هيواد د افرادو او اشــخاصو تر منځ د يوې تجارتي موضوع په اړه يو قرارداد منعقد کيږي او د قرارداد په متن کې يو داسې تفاهم کيږي چې د شخړې د رامنــځ تــه کيدو يا د عقد د يوه لوري لخــوا د وجيبې د نه پوره کېدو په صورت کې به قضيه په هغــه ډول حــل او فصل کيږي چې دوی يې وړاندوينه کړې ده او يا دا چې په دغه صورت کې به فلاني قانون د تطبيق وړ وي.

دغــه موضوع د دې ســبب کيږي چې په محاکمو کې د قضايــاوو ګڼه ګوڼه او تراکم راکم شي او موضوعات په هماغه لومړنۍ مرحله کې د طرفينو په خوښــه حل او فصل شي، په دې اســاس مقاولات د تجارت د حقوقو د دوهمې منبع په توګه د اهميت درلودنکي دي.

ب- بين المللي مقاولات

دغه نوعه مقاولات هم په خپل وار سره په دوه ډوله دي:

۱- هغه نړيوال مقاولات چې د ذيعلاقه اشخاصو تر منځ منعقد کيږي:

په دغه ډول مقاولاتو کې ســوداګر او ســوداګريز شرکتونه د خپلو پام وړ موضوعاتو په اړه را ټوليږي او نړيوال کنفرانســونه دايروي او داســې پرېکړه کوي چې هر يــوه چې په دغه کنفرانس کې برخه اخيســتې ده، خپل مقاولات به د فيصله شوې ځونې په بڼه ترتيبوي، د موافقت نامې له تصويب او لاسليک وروسته سوداګر او د هيوادونو سوداګريز شرکتونه مکلف دي چې له هغو سره سم عمل وکړي.

ځينې ســوداګر او د مختلفو هيوادونو سوداګريز شخصيتونه د يوه واحد اقتصادي سياست د غوراوي لپاره را ټوليږي او د يوه مشــترک کاري پلان او واحدې ســتراتيژۍ د غوره کولو په اســاس تفاهــم کوي چې که په راتلونکي کې د دغو اشــخاصو تر منځ کــوم اختلاف راځي؛ نو د حــل او فصــل لپاره بــه يې درېيمې مرجــع يا حتی په ځينــو مواردو کې نړيــوال حکميت (International Arbitration) ته مراجعه کيږي.

۲- نړيوال دولتي مقاولات:

دا هغه مقاولات دي چې ذيعلاقه دولتونه د يوه متحدالشــکل تجارتي قانون د رامنځ ته کولو يا د تجارت په برخه کې د تجارتي موضوعاتو د حل او فصل لپاره د مقرراتو په رامنځ ته کولو يا د تجارت په برخه کې د قوانينو د تنازع د له منځه وړلو په موخه په مقاولاتو او بين المللي قراردادونو لاس پــورې کــوي او ګډون کوونکي هيوادونه له هغه قانون څخه پيروي کوي. د مثال په توګه په د

هوايي حمل او نقل په اړه ۱۹۲۹م کال کې د اسـلو کنفرانس، د تجارتي اسـنادو په هکله په ۱۹۳۰م کـې د جينـووا نړيوال ميثاق، د اورګاډي د پټلۍ لـه لارې د اموالو د انتقال په اړه په ۱۸۹۰م کال کـې د برليـن معاهده او دغه راز د قوانينو د تنـازع د حل او فصل په برخه کې په ۱۹۳۱ کال کې يو ميثاق تدوين شو چې له مخې يې هيوادونه کولی شي خپل تجارتي اختلافات حل او فصل کړي.

پـه همدې ترتيب نړيوال کنفرانسـونه او سـمينارونه هم کيدلی شي چې پـه نړيواله کچه د بېلابېلو هيوادونو تر منځ د تجارتي همغږۍ او توحيد په برخه کې ګټور پرېوځي.

نړيوال معاهدات: نړيوال معاهدات له هغو قراردادونو څخه عبارت دي چې يو دولت له هغو سره الحاق کولی شي او د تجارتي حقوقو د منبع په توګه پېژندل کيږي.

تجارتي عرف

لـه حقوقي پلوه تجـارتي عرف او عادات له هغو قواعدو او دسـاتيرو څخه عبارت دي چې د خلکو د اجتماعي ژوند په نتيجه کې رامنځ ته شـوي وي او د هغوی د مکرر اسـتعمال او قبول له املـه واجب التعميل ګرځېدلي وي، په بل عبارت تجارتي عرف او عادات له هغو تعاملي قواعدو او رسومو څخه عبارت دي چې د سوداګرو په منځ کې معمول وي او عمل ورباندې کيږي.

د افغانسـتان د تجارت د اصولنامې په خپله دوهمه ماده کې د تجارتي عرف په هکله داسـې ليکلي دي:

کله چې تجارتي مسايل د تجارتي قوانينو په ذريعه حل او فصل نه شي نو تجارتي عرف او عاداتو تـه مراجعه کيږي، د عرف او عاداتو د نه موجوديت په صورت کې د هغو قوانينو احکامورباندې تطبيق کيږي چې اسـتناد پرې کيږي، په عمومي عـرف او عاداتو باندې د محلي عرف او عاداتو د ترجيح وجه دا ده چې هر ځای د خپلې محلي حوزې د عرف او تعاملاتو تابع دی نه د نورو سيمو د عرف او عاداتو، کله چې په يوه سـيمه کې داسـې عرف او عادات نه وي موجود چې د تجارتي معاملاتو په حل او فصل کې اغيزمن واقع شي، نو د نژدې سـيمې په عرف او عاداتو باندې اسـتناد کيدلی شي.

د عـرف او عاداتو ثبوت د مدعي دنـده ده، يعنې مدعي دنده لري چې که عرف وجود ولري هغـه د محکمې په وړاندې ثابت کړي او محکمه هم بايد د حکم له اصدار وړاندې له دې خبرې څخـه ځـان ډاډه کړي چې آيا دغې موضوع هغه بڼه خپله کـړې ده کومه چې د عرف او عاداتو لـه مخې حل او فصل کيـږي، محکمه کولی شي د دغې موضوع په اړه په تجارتي مسـايلو کې له اهل خبره اشـخاصو يا هم د تجارت او صنايعو له اتاقونو څخه پوښـتنه وکړي او په دې توګه ځان باوري کړي.

پــه کلي توګــه تجارتي عرف او عادات د منحصره یا تکمیلي قواعدو له جملې څخه دي چې په موجب سره یې ښــکېل اشــخاص کولای شي د یوه او بل په وړاندې رضایت وښیي، څکه عرفي حل لارې د معامله کوونکو د ګټو د ساتنې لپاره دي، که د عقد طرفین یاد شوي مقررات په صریح ډول فسخه نه کړي؛ نو اټکل په دې دی چې موجود عرف او عادت یې منلي دي.

د تجارت د حقوقو په برخه کې په عرف او عاداتو سربېره یوه بله اصطلاح او مفهوم هم تر یوه حده کارول کیږي چې هغه له رسومو څخه عبارت ده، رسوم له هغې رویې څخه عبارت دي چې د تجارت تر یوې نوعې یا یوه محل پورې محدود وي او کله چې د عقد طرفینو په خپله مقاوله کې د کوم قانون د تطبیق یادونه نه وې کړې، داسې انګیرل کیږي چې په رسومو باندې تکیه شوې ده، په دې ترتیب سره رسوم د مقاولې د طرفینو په اراده باندې بناء دي، د افغانستان د تجارت اصولنامې رسوم د عرف او عاداتو په نامه سره یاد کړي دي، خو هغه یې په جلا توګه نه دي څېړلي، په هغو هیوادونو کې چې تجارتي محاکم انتخابي وي، د رســومو ثبوت د هغه قاضي له لوري تر سره کیږي چې پخپله تاجر وي، که د محاکمو د اعضاوو تر منځ د کوم رسم په اړه اختلاف رامخې ته شي؛ نو د تصدیق مرجع یې د تجارت اتاقونه، اهل خبره او تجارتي اصناف دي.

قضایي رویه: قضایي رویه د محاکمو ټولې هغه پرېکړې دي چې د تجارت د حقوقو په ساحو کــې د یوې معینــې قضیې په باره کې د الزامي اعتبار درلودونکــې وي. له دې امله چې د تجارت حقوق له مدني حقوقو سره نیږدې رابطه لري، بناءً کله چې په کومه تجارتي ساحه کې قضایي رویه وجــود و نه لري، معمولاً په مدني ســاحه کې موجودې قضایي رویــې ته مراجعه کیږي. باید هیره نــه شي چې د قضــاء رویه د تجارت د حقوقو د منبع په توګه د حقوقو د دغې څانګې په وده کې اساسي ونډه لري او په عمل کې هغه ټولې خلاوې چې د تجارت په ساحه کې په قوانینو کې شتون لري د قضائي رویې په واسطه تکمیلیږي.

دکتوریــن : دکتورین یا د حقوقپوهانو نظریات د تجارت د حقوقو یوه بله منبع ګڼل کیږي. د حقوقو په تدوین او تحول کې د حقوقپوهانو د نظریاتو له اغیز څخه انکار نه شي کیدلی، هغوی هم قوانین او هم موضوعه مقررات تفســیروي او هم کولای شي د قوانینو د اصلاح لپاره وړاندیز وکړي، البته دا خبره نشو کولای چې د هغوی عقاید د حقوقو مستقیمه منبع ده، بلکې غیر الزامي او مشورتي بڼه لري او تر همدې حده پورې په حقوقو باندې په غیر مستقیمه توګه اغیز پرې باسي.

هغــه څــه مو چې وویل د تجــارت د حقوقو په برخه کې هم صدق کــوي، یعنې د حقوقو د علماوو او حقوقپوهانو نظریات الزامي نه دي؛ خو داسې ښکاري چې د تجارت نړیوال حقوق او د اروپایي هیوادونو د تجارت حقوق د حقوقو د استاذانو له نظریاتو څخه استفاده کوي او د هغوی په نظریاتو تاکید کوي.

د درېیم څپرکي لنډيز

کله چې د تجارت د حقوقو له منبع او منشأ څخه خبره کيږي. مقصد دا دی چې دغه دساتير د تجارت د حقوقو له کومو منابعو څخه سرچینه اخلي او آيا دغه منابع په يوه او بل باندې کومه برتري لري او کنه؟ په عمومي توګه د تجارت د حقوقو منابع په لاندې ډول دي:

۱- قانون.
۲- تجارتي مقاولات.
۳- تجارتي عرف او عادات.
۴- د تجارتي قضاء رويه.
۵- دکتورين.

تجارتي مقاولات يا قراردادونه د تجارت د حقوقو په برخه کې له لومړنيو او اساسي منابعو څخه شـمېرل کيـږي، دغه کار د تجارتي اعمالو له هغه خصوصيت څخــه سرچينه اخلي چې د معاملاتو دواړه لوري په ټوله اراده او غوښتنه سره هغو ته په اهميت باندې قايل شوي دي، څو د هغوی د دعواوو په حل او فصل کې لومړنۍ مرجع وي.

تجارتي عرف او عادات هغه تعاملي قواعد او رسوم دي چې د سوداګرو په منځ کې معمول وي، هر کله چې تجارتي مسايل د مقاولاتو او قانون په ذريعه حل او فصل نه شي، تجارتي عرف او عاداتو ته مراجعه کيږي.

قضايــي رويــه د محاکمو د هغو پرېکــړو مجموعه ده چې د يوې معينـــې قضيې په باره کې شــوې وي او د نهايي محکمې د تاييد وړ ګرځېدلې وي، قضايي رويه د تجارتي مسايلو د حل لپاره څلورمه منبع ده.

دکتوريـــن د تجارتي مســـايلو د حل او فصــل پنځمه منبع ده، دکتورين يـــا د حقوقو د علماوو نظريات د تجارت د حقوقو په تحول او تدوين کې د پام وړ نقش لري.

د درېیم څپرکي پوښتنې

۱- د تجارت د حقوقو منابع او مصادر څه مفهوم رسوي؟
۲- د تجارت د حقوقو منابع کوم دي او د حقوقو د نورو څانګو له منابعو سره څه توپير لري؟
۳- په عمل او تيورۍ کې د دغو منابعو د رجحان درجې ته په کتنې سره څه ډول ترتيب لري؟
۴- د دې خبرې دليل په څه کې دی چې د تجارتي مسايلو د حل او فصل لپاره له قانون وروسته له مقاولاتو څخه استفاده کيږي؟
۵- د تجارت د حقوقو د منبع په توګه د دکتورين ونډه څه ده؟

څلورم څپرکی

تجارتي معاملات

ټولیزه موخه:

د تجارتي معاملاتو پېژندنه، له غیر تجارتي معاملاتو څخه جلاوالی او د هغو د وېش دلایل.

د زده کړې موخې: د دغه څپرکي په پای کې به محصلین وتوانیږي چې:

- تجارتي معاملات و پېژني.
- د تجارتي معاملاتو انواع او ډولونه و پېژني.
- تجارتي معاملات له غیر تجارتي معاملاتو څخه بېل کړای شي.

لکه چې مخکې مو یادونه وکړه، تجارتي معاملات د حقوقي سیســتمونو له نظره په متفاوت ډول تعریف شــوي دي، لکه په انفسي یا شــخصي سیســتم کې چې تجارتي شــخصیتونه معیار دي په داســې حال کې چې په آفاقي سیســتم کې تجارتي معاملات معیار ګرځېدلي دي، تجارتي قوانینو تجــارتي عملیــات په تفصیل سره بیان کــړي دي، څرنګه چې تجارتي فعالیتونــه په عمومي ډول د توسـعې او تحول په حال کې دي او همېشــه داســې نوي تجارتي عملیات رامنځ ته کیږي چې د تجــارتي قوانینــو د تدوین پرمهال یې د وړاندوینې امکان و، بنــاءً د تجارت د حقوقو پوهان د دې لپــاره چــې د تجارتي عملیاتو د تشــخیص لپاره دلیل راوړي، هڅه کړې تر څــو د تجارتي معاملاتو یــو کلي تعریف وړاندې کړي. د دغې موضوع د ښــه درک لپاره لازمه ده چې تجارتي معاملات له جزئیاتو سره وپېژنو تر څو د هغوی په رڼا کې وکولای شو د تجارتي معاملاتو او نا تجارتي معاملاتو تفکیک وکړو.

د تجارتي معاملاتو تعریف

د افغانســتان د تجارت اصولنامې په خپلو ۱۴ او ۱۵ موادو کې تجارتي معاملات داسې تعریف کړي دي:

ســوداګر یا غیر سوداګر اشــخاص چې منقول اموال د خرڅلاو یا اجارې ورکولو په مقصد سره د نــورو لپــاره رانیسي او هغه منقول اموال په اصلي یا کوم بــل حالت باندې اړوي او خرڅوي يې یا يې په اجاره ورکوي نو دغه ډول خرڅلاو او اجاره له تجارتي معاملاتو څخه شــمېرل کیږي، یا دا چې تاجر یا غیر تاجر اشخاص چې بل چا ته د اجارې ورکولو په نیت یو شی په اجاره واخلي؛ نو د داسې اموالو په اجاره اخیستل او ورکول له تجارتي معاملاتو څخه ګڼل کیږي.

سربېــره په دې د تجارتي اموالو د پیر او پلور د مقررې دوهمې فقرې تجارتي معاملات داســې تعریف کړي دي «تجارتي معاملات د عادلانه منفعت د لاس ته راوړلو په موخه په عمده او پرچون ډول د تجارتي اموالو د پیر او پلور عمل ته ویل کیږي».

له پورتنیو تعریفونو څخه داســې اســتنباط کیږي چې تجارتي معامــلات په خاصه معنی سره عبارت دي: د منفعت او ګټې د ترلاســه کولو په موخه د منقولو اموالو شــیانو له پیر او پلور څخه او یا هم د اشیاوو له اجاره اخیستو او اجاره ورکولو څخه.

د توکو د پېر (رانیولو) شرط

د افغانســتان د تجارت د اصولنامې د ۱۴ مادې سره ســم د دې لپاره چې یوه معامله تجارتي وګڼل شي؛ نو هغه منقول شــی چې پلورل کیږي مخکې باید رانیول شــوي وي، له هغې څخه پرته تجارتي معامله نشي ګڼل کیدای، په همدې اســاس د افغانســتان د تجارت د اصولنامې د ۱۸ مادې په اســاس که د ځمکې خاوند یا بزګر خپلو زراعتي محصولاتو ته د یوې صنعتي دستګاه په وسیله شــکلي تغییــر ورکړي او یا یــو صنعت کار خپله او یا هم د خپلو مســتخدمینو په واســطه خپل صنعتي توکي خرڅ کړي دغه ډول فعالیتونه، دغه ټول عادي امور بلل کیږي، ځکه شــی مخکې نه دی خریداري شوی، بلکې پخپله (د مال یا توکو خاوند) هغه تولید کړي دي، خو که دغه عمل په دوامداره توګه د یوې مؤسســې په دننه کې خپل شــغل او کسب وګرځوي په دغه صورت کې یاد شوي اعمال تجارتي بلل کیږي.

د توکو د خرڅلاو شرط

د دې لپاره چې یوه معامله تجارتي وګڼل شي، رانیول شــوی شــی باید له وړاندې نه د خرڅلاو لپاره تیار شوی وي، د تجارتي معاملې په منځ کې باید نه وي او که داسې وي نو یاده شوې معامله بــه یوه مــدني معامله وي او د مدني قانون د احکامو په رڼا کې به څېړل کیږي، د مثال په توګه یو

نفر یوه اندازه غنم د خپلې کورنۍ لپاره رانیسي، خو وروسته د ور پېښو اقتصادي ستونزو له امله رانیول شوي غنم پلوري، دغه ډول معامله تجارتي معامله نه بلل کېږي، ځکه د دغو غنمو له رانیولو څخه موخه په راتلونکې کې د هغوی پلورل نه دي، بلکې د اخیستلو پر مهال یې هدف د خپل ځان او فامیل د اړتیاوو پوره کول وو، که څه هم چې یوه اندازه غنم بیا وروسته پلوري.

په هر صورت د دې لپاره چې یوه معامله تجارتي وګڼل شي نو باید چې د رانیولو پر مهال یې له شخص سره د خرڅلاو قصد وي، البته دغه دوه شرطونه یعنې د پیر او پلور شرطونه تر ډېره د تابع تجارتي اعمالو په برخه کې صدق کوي، نه اصلي تجارتي معامله، ځکه لکه وروسته به چې ولیدل شي اصلي تجارتي اعمال د شخص تابع نه دي بلکې دغه اعمال ذاتاً تجارتي وي، که له عامل سره د خرید او فروش قصد شتون ولري یا یې ونه لري، د پلورلو لپاره د پیرلو (رانیولو) شرط د دې موجب کیږي چې زیاتره فعالیتونه له تجارتي قلمرو څخه خارج شي، لکه د کروندګرو په واسطه د زراعتي محصولاتو خرڅلاو، کروندګر تولیدوونکي دي نه اخیستونکي او تر ځمکه لاندې نور مواد او یا د فکري ابداعاتو حاصل لکه د مخترع د اختراع حق او داسې نور.

د ګټې تر لاسه کولو شرط

له تجارتي قوانینو سره سم په یو زیات شمیر هیوادونو خصوصاً فرانسه کې، پیر(رانیول) او پلور (خرڅول) باید د منفعت د کسب په موخه ترسره شي. دلته هدف ګټه او تاوان دواړه دي نه یوازې ګټه، بناءً که څوک یو شی را ونیسي او هغه شی کاملاً فاسد کیږي او یا دغه رانیول شوی شی د ګټې په ځای د تاوان سبب کیږي، په دې ټولو حالاتو کې تر سره شوې معامله بیا هم تجارتي ده، ځکه د خریدارۍ پر مهال هدف دا و، چې له هغه شي څخه منفعت حاصل کړای شي او په عین حال کې یې د تاوان خطر هم منلی دی؛ خو د دې په عکس که د منقولو اشیاوو د رانیولو پر مهال د منفعت لاس ته راوړل او د زیان قبول نه وي، سره له دې چې وروسته هغه شیان د مختلفو اهدافو لپاره خرڅ شي او له دغه خرڅلاو څخه زیاته ګټه ترلاسه شي دغه معامله تجارتي نه ده، ځکه د فرانسې د تجارت له قانون سره سم هغه معاملات چې هدف او منظور یې د منفعت ترلاسه کول نه دي لکه د تجارتي استهلاکي کوپراتیفونو معاملات، دا ډول معاملات تجارتي نه بلل کیږي، خو د افغانستان د تجارت د قانون له مخې د منفعت کسب شرط نه دی او د تجارتي استهلاکي شرکتونو معاملات تجارتي بلل کیږي.

د توکو د لېږدېدو شرط

د افغانستان د تجارت د اصولنامې له ۱۴ مادې سره سم، د شیانو لېږدیدل د تجارتي معاملاتو له شروطو څخه ګڼل کیږي. په دې ترتیب سره د غیر منقولو اموالو پیر او پلور که څه هم چې د

منفعت د کسب په مقصد ترسره کیږي بیا هم تجارتي نشي بلل کیدای، ځکه په تجارتي معاملاتو کې شرط دا دی چې په منقولو اموالو کې ترسره شي، لکه چې پورته یادونه وشــوه یو له هغو مواردو څخــه چې تجارتي معاملات له غیــر تجارتي معاملاتو څخه بېلوي هغه د شــیانو منقول والی دی، بناءً د منفعت د کســب په موخه پیر او پلور هغــه مهال تجارت بلل کیږي چې مبیعه د منقولاتو لــه جملې څخه وي، خو د یو شــمېر هیوادونو د قوانینو په اســاس غیــر منقول اموال هم تجارتي معاملاتو ته شاملېدلی شي، د مثال په توګه که په هسپانیا او آلمان کې یو شخص غیر منقول اموال واخلي یا یې خرڅ کړي او له دې لارې منفعت تر لاسه کړي نو دغه معامله تجارتي ده او د تجارت د اصولنامې تابع بلل کیږي.

په معاملاتو کې تداوم او استمرار

د تجارتي معاملاتو بل شرط په دغو معاملاتو کې تداوم او اســتمرار دی، ځکه د هغه شــخص لپاره چې د تجار عنوان خپلوي یو له خصوصیاتو څخه په تجارتي معاملاتو کې د تداوم خصوصیت دی، چــې باید پــه تکراري توګه ترسره شي، پــه همدغه اصل باندې په اســتناد سره چې د تصدیو معاملاتو د تداوم او تکرار د مشخصې درلودونکی وي، تجارتي بلل کیږی، بناءً که یو څوک د کسب د منفعت په هدف منقول شی را ونیسي او وروسته یې په تصادفي ډول خرڅ کړي، څرنګه چې په دغه معامله کې د تکرار او تداوم مشخصه شتون نه لري، نو دغه معامله تجارتي نه ګڼل کیږي.

پاتــې دې نــه وي چې د تکرار او تداوم په خصوصیت سربېــره د یوې معاملې لپاره ځینې نور شــکلیات هم ضروري بلل کیږي، دغه شــکلیات عبارت دي له: د تجارتي جواز اخیســتل، په دولتي ادارو کې د تجارتي اسنادو ثبت او یو لړ نور هغه مقررات چې د افغانستان د تجارت په اصولنامه کې یې وړاندوینه شوې ده.

د تجارتي معاملو د تمیز اهمیت

له نا تجارتي معاملاتو سره د تجارتي معاملاتو تمیز (جلاوالی) لاندې اهمیتونه لري:

۱- د تجــارتي معاملاتو دعوې د تجارتي محاکمو صلاحیــت دی، پرته له دې چې ترسره کوونکی یې تاجر او که غیر تاجر دی.

۲- د تجــارتي معاملاتــو په اثبات کې کتابــت شرط نه دی، تاجر د خاصــو تعهداتو او التزاماتو درلودونکی دی.

۳- که چیرته په تجارتي تعهداتو کې بل ډول تفاهم نه وی شوی، تاجران په متضامن شکل سره مســؤول دي، په داسې حال کې چې په مدني تعهداتو کې تضمین له کوم صراحت او موافقې پرته امکان نه لري.

۴- د دېوالیتــوب (ورشکســتګۍ) قواعد یــوازې په ســوداګرو او ســوداګریزو شرکتونو باندې تطبیقیږي.

د تجارتي معاملو انواع: په عمومي توګه تجارتي معاملات په لاندې دریو برخو وېشل کیږي:

۱- اصلي یا ذاتي تجارتي معاملات.

۲- تبعي تجارتي معاملات.

۳- مختلط تجارتي معاملات.

اصلی تجارتي معاملات

دغــه معامــلات لکه چې له نامه څخه يې معلومیږي په خپل اصل او ذات کې تجارتي دي او د تاجر یا ترسره کوونکي تر عمل پورې نه دي محدود. دغه معاملات چې د هر شــخص لخوا ترسره شي تجــارتي ګڼل کیــږي، دغه معاملات د هغې ځانګړتیا له مخې چې لري يې له واســطې پرته په قوانینو کې پیشبیني کیږي او پرته له دې چې فاعلین يې په نظر کې ونیول شي تجارتي ګڼل کیږي.

د افغانستان د تجارت اصولنامې په خپلو ۱۴ ، ۱۵ ، ۱۶ ، ۱۸ ،۱۹ موادو کې د دا ډول معاملاتو په اړه یادونې کړې دي.

د ۱۴ او ۱۵ مادو په اړه چې د منقولو او غیر منقولو اموالو د پیدا او پلور یابل چا ته د اجارې ورکولو په اســاس د تاجر او غیر تاجر اشــخاصو د فعالیتونو په اړه وي، په مخکنیو مباحثو کې په تفصیــل سره خبرې کــړې دي، په دې سربېره په ۱۶ ماده کې يې تأکیــد کړی دی، چې هغه څوک (تاجر یا غیر تاجر) چې بل چا ته د اجارې ورکولو په مقصد مســتخدم نیسي، د هغه مســتخدم د کار په اجاره ورکول هم تجارتي معاملات بلل کیږي، چې د همدغه هدف لپاره استخدام شوی دی.

د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۱۸ ماده د تجارتي معاملاتو په هکله داسې وایي.

۱- د منقولو اموالو هر ډول تهیه او تعهد او د هر ډول اعمالو په غاړه اخیستل.

۲- د تیاتر، ســینما، نندارتونونو پرانیستل او د عمومي ځایونو لکه هوټلونو، سرایونو، مطعمونو او داسې نورو خلاصول او د کارګرانو د تهیې دفتر او لیلام خونې.

۳- په وچه، انهارو او هوا کې د مسافرینو، حیواناتو او نورو شیانو انتقالات.

۴- د اوبو، ګاز او برش توزیع او د تیلفوني شبکو تأسیس.

د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۱۹مه ماده دغه راز د تجارتي معاملاتو په اړه داسې وایي:

« لاندې معاملات د طرفینو له رضایت پرته تجارتي نشي ګڼل کیدای».

۱- کمیشن کاري.

۲- دلالي.

۳- د برات، حجت او چک معاملات.

۴- د صرافۍ معاملات.

۵- د جاري حساب معاملات او تر هغو پورې اړوند مقاولات.

۶- د خصوصي او دولتي بانکونو معاملات.

۷- د ګروۍ او رسـيداتو د هغو اسـنادو اړوند معاملات چې د موضوعه اموالو په بدل کې په عمومیه تجارتي ګدامونو کې موجود شوي وي.

۸- د اسهامو (ونډو) د پیر او پلور او تجارتي شرکتونو تشکیل.

۹- د مخاطراتو په مقابل کې د هر ډول بیمې عقد که هغه په اجرت سره عقد شي یا د متقابلو شرایطو په بدل کې.

تبعي تجارتي معاملات

دا ډول معامـلات لکـه چې له نوم څخه یې معلومیږي په خپـل ذات کې تجارتي نه دي، خو که د تاجر له لوري د تجارتي چارو د پرمخ بیولو په منظور تر سره شي تجارتي ګڼل کیږي. لکه چې مخکې توضیح شـوه اصلي یا بالذات تجارتي معاملات هغه دي چې د فاعل د وصف (تاجر) له په پام کې نیولو پرته تجارتي ګڼل کیږي، خو د دې بالعکس تبعي تجارتي معاملات اساساً تجارتي نه وي، خو که د تاجر لخوا د تجارتي امورو د پرمخ بیولو لپاره ترسره شي تجارتي ګڼل کیږي او که داسې نه وی نو عادي معاملات بلل کیږي.

په دا ډول معاملاتو کې د (معاملې اجراء) د فاعل (تاجر) تابع ده، د افغانسـتان د تجارت په اصولنامه کې له تبعي تجارتي معاملاتو څخه یادونه نه ده شـوې، مګر د دغې اصولنامې ۲۰ ماده ټینـګار کـوي چې د یوه تاجر ټول معاملات د تجارتي معاملاتـو په توګه دي، مګر دا چې ثابته شي چې دغه یا هغه معامله عادي وه.

په دې ترتیب سره که د تجارت د اصولنامې ۲۰ ماده و څېړل شي داسـې اسـتنباط کیږي چې دغه معاملات د تابعیت د مفکورې په اسـاس ولاړ دي، خو ځینې وخت له دې سـتونزې سره مخ کیږو چې څرنګه کولای شـو تابع معاملات تجارتي ونوموو. لکه څرنګه مو چې مخکې یادونه وکړه چـې د تجارت د اصولنامې لـه مخې د یوه تاجر معاملات تجارتي دي مګر دا چې خپله تاجر ثابته کـړي چـې معامله یې تجارتي نه ده، په دې ترتیب که پـه محکمه کې کومه موضوع مطرح کیږي او معلومـه نـه وي چې آیا دغه معامله د تجارتي امورو د پرمخ بیولو لپاره ترسره شـوې او کنه، د

افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۲۰ ماده په پیل کې داســې فرض کوي چې یاده شوې معامله د تجارتي امورو د پرمخ بیولو لپاره ترسره شوې ده، مګر دا چې ثابته شي چې معامله د تجارتي امورو لپاره نه ده، بلکې د هغه د شخصي یا خصوصي امورو لپاره ترسره شوې ده، په نتیجه کې د تجارت د حقوقو په برخه کې ځینې معاملات شتون لري چې ذاتاً مدني وي، خو که د تجارتي اشخاصو لخوا د تجارتي امورو د پرمخ بیولو لپاره ترسره شــوي وي، تجارتي بلل کیږي. دلته چې کوم ســوال مطرح کیږي دا دی چې څه ډول ثابتولای شو چې معاملات د تجارتي امورو د پرمخ بیولو لپاره ترسره شوي دي یا بالعکس د مدني چارو لپاره، په ځواب کې باید وویل شي چې د تجارت له اصولنامې سره سم د یــوه تاجــر ټول معاملات په لومړۍ مرحله کې تجارتي ګڼل کیــږي، نو دا د تاجر وظیفه ده چې ثابته کړي چې د هغه معامله تجارتي وه او که مدني، له هغې پرته د تجارت د اصولنامې احکام په ټولو هغو معاملاتو باندې چې پورته ذکر شــوي که څه هم چې ذاتاً تجارتي نه وي خو له دې کبله چې یاد شوي معاملات د تجارتي چارو د پرمخ بیولو لپاره ترسره کیږي، د تجارت د حقوقو تابع دي.

مختلط تجارتي معاملات

کلــه یــوه معامله د دواړو لوریو لپاره تجارتي ګڼل کیږي یا په بل عبارت د معاملې دواړه لوري تجارتي شخصیتونه تشکیلوي، په داسې حالت کې د هغې منازعې د حل او فصل لپاره چې د دواړو لوریــو ترمنــځ رامنځ ته کیږي د تجارت د اصولنامې د تطبیق له امله له هیڅ ســتونزې سره نه مخ کیږو، ځکه د معاملې دواړه لوري د یوه قانون تابع دي، خو همېشــه داســې نه وي او ممکنه ده چې یو لوری تاجر او بل لوری غیر تاجر شخص وي چې په دغه صورت کې موږ له مختلفو تجارتي معاملاتــو سره مخ کیږو، بناءً مختلط تجارتي معاملات هغو معاملاتو ته ویل کیدلی شي چې د یوه لــوري لپــاره تجارتي او د بل لپاره غیر تجارتي وي، یا دا چې مختلط تجارتي معاملات هغو معاملاتو ته ویل کیږي چې د معاملې دواړه لوري په یو وخت سره تجارتي اشــخاص نه وي، بلکې یو د دوو لوریو عادي فرد وي او د مدني حقوقو د مقرراتو تابع وي، نه تجارتي مقرراتو او بل لوری د تجارتي شــخصیت درلودونکی وي. فرض کوو چې یو تاجر له بزګــر څخه زراعتي محصولات رانیسي، دلته لیــدل کیــږي چې د بزګر لپاره چــې خرڅوونکی دی دغه معامله مدني ده، خــو د تاجر لپاره چې محصولات یې د خرڅلاو او منفعت د کسب په موخه رانیولي دي تجارتي ده.

د فرانســې د تجارت د حقوقو په اســاس د محاکمو اصولو او صلاحیتونو ته په پام سره په دې برخه کې ځانګړي تدابیر په پام کې نیول شــوي دي، یعنې دا چې که دواړه لوري مدعي او مدعی علیــه وګرځي په دغه صورت کې تاجر چې مدعــي دی، کولای شي په مدني محاکمو کې هم خپله دعــوا تعقیــب کړي، خو د دې بالعکس بزګر تــه د محکمې د انتخاب حق ورکــول کیږي، په دې معنی چې د مدعي لپاره د محکمې د انتخاب حق محفوظ دی او مدعي کولای شي په خپله مورد

نظــر محکمه کې اقامه د دعــوې وکړي، په هر ترتیب که دعوه مدني محاکمو ته راجع شي د مدني محاکماتو اصول په دې برخه کې مرعي الاجراء ګرځي.

د افغانستان د تجارت د اصولنامې د ۲۱ مادې په اساس د فرانسې د تجارت د حقوقو په خلاف بزګر ته د محکمې د انتخاب حق نه دی ورکړل شوی، بلکې دا ډول دعواوې په تجارتي محاکمو کې حل او فصل کیږي، پورتنۍ ماده صراحت کوي چې که عقد یوازې د یوه لوري لپاره تجارتي وي او د تجارت په اصولنامه کې د هغه په خلاف صراحت وجود ولري، په دغه صورت کې له یاد شــوي عقد څخه د راټوکیدلې دعوې په برخه کې د تجارت د اصولنامې احکام تطبیقیږي.

د اصلي تجارتي معاملاتو څو بېلګې

د کمیشــن کارۍ معامــلات: د افغانســتان د تجــارت د اصولنامې د ۱۹ مــادې لومړۍ فقرې کمیشــن کاري هم نه تجارتي معاملاتو څخه بللې ده، هغه هم د طرفینو د نیت له رعایتولو پرته، د تجارت د اصولنامې ۷۸۳ مادې کمیشــن کاري داســې تعریف کــړې ده: هغه څوک چې تجارتي معاملات په خپل نوم او د نورو په حساب یا د معاملې د صاحب (آمر) په نامه سره د مفاد د کسب په موخه د یوې معلومې اجرې په بدل کې ترسره کوي، کمیشن کار بلل کیږي.

بناءً کمیشــن کاري د معینې اجرې په مقابل کې په خپل نوم سره د نورو په حســاب باندې د یوې معاملې اجراء کولو ته ویل کیږي، په دې اساس هر کله چې د معاملې اصلي خاوند په صراحت سره په خپل نوم سره د معاملې د اجراء کولو شرط ایښی وي، په دغه صورت کې دغه عقد کمیشن کاري نه ده، بلکې یو تجارتي وکالت دی او ضرور ده چې کمیشن کار د معاملې د خاوند (آمر) له ارادې سره ســم رفتار وکړي او هر کله چې د کار او معاملې په جریان کې له کوم داســې مانع او خنډ سره مخ کیږي، چې د کمیشــن کار او معاملې د خاوند تر منځ د شــوې مقاولې خلاف وي؛ نو ژر تر ژره یې باید د معاملې خاوند ته ابلاغ کړي.

له دې امله کمیشــن کار له قانون سره ســم یو لړ وجایب په غاړه لري، له هغې جملې څخه کمیشــن کار مکلف دی چې ورســپارل شــوې دندې په ښه توګه سرته ورســوي، لکه څرنګه چې د افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۷۸۶ ماده په دې اړه لیکي: کمیشــن کار چې له قانوني اســنادو پرته ورســپارل شــوې چارې نه تر سره کوي مجبور دی چې د آمر (د معاملې د خاوند) خســارات جبران کړي.

دغــه راز کمیشــن کار مکلــف دی څو د هغو معاملاتــو په اجراء کې چې تعهــد یې کوي له داســې لازم دقت او بصیرت څخه کار واخلي لکه په خپلو شخصي چارو کې یې چې ورڅخه اخلي. د معاملــې د خاوند د ګټو ســاتنه، د هغه اوامرو پرځــای کول، په خپل وخت او زمان سره آمر ته د مقتضي مطالبو په اړه اطلاع ورکول، د اســنادو ســپارل او یا له ځنډ څخه پرته هغه ته د ترلاســه

شوي مفاد ور استول د کميشن کار له اصلي او لويو دندو څخه شمېرل کيږي، بناءً که کميشن کار منقـول اموال له معين قيمت څخه په کمه بيه و پلوري او يا يې له معين قيمت څخه لوړ واخلي او د معامـلې خاوند دغه معامله قبوله نه کـړي. په دغه صورت کې آمر مکلف دی چې د خبر له ترلاســه کولو سره ســم خپل قبول يا رد ځواب کميشن کار ته ابلاغ کړی او که د خبر له ترلاسه کولو سره سره بياهم په داسې کار باندې اقدام و نه کړي، داسې ګڼل کيږي چې ګواکې د معاملې خاوند دغه معامله قبوله کړې ده، او که د کميشــن کار د خرڅلاو موضوع قبوله نه کړي او له دې لارې زيانمن شي په دغه صورت کې آمر کولای شي له کميشن کار څخه د رامنځ ته شوې خسارې د جبران يا معاملې د عدم اعتبار مطالبه وکړي.

کميشــن کار مکلــف دی څو په خپل نامه سره يو شــخصي دفتر ولــري او هر کله چې معامله کوي په خپل ورځني دفتر کې يې ثبت کړي او هر کله چې د معاملې خاوند غوښــتي وي، کولای شي ياد شــوی دفتر مطالعه کړي او له خپل دفتر سره مطابقت ورکړي او که د کميشــن کار د دفتر په برخه کې له کومې اشــتباه يا عدم مصؤنيت څخه خبريږي، کولی شي دغه موضوع له کميشــن کار څخه وپوښتي.

هر کله چې يو کميشن کار د معاملې خاوند ته د حقيقت په خلاف د حساب کومه پاڼه ورکړې وي او په دغه پاڼه کې د شيانو نرخ او د منعقد شويو مقاولاتو شرايط په مصؤنيت سره تغيير کړي او غيــر واقعــي مصارف او يا تر حقيقي مقدار زيات مخارج پکې قيد کړي، د اجرت د حق مطالبه يې ساقطيږي او د ترسره شويو معاملاتو د نتايجو په وړاندې شخصي مسؤليت لري.

د کميشن کار د اجرت اندازه معمولاً په هغه مقاوله نامه کې تعيين کيږي چې د کميشن کار او معاملې د خاوند تر منځ منعقده شوې وي، خو که په منعقده شوې مقاوله کې د اجرت اندازه نه وي تعيين شوې، د کميشن کار اجرت د تجارتي محل د مروج عرف او عاداتو له مخې تعيينيږي.

د دلالۍ معاملات

د افغانســتان د تجارت په ۹۹ ماده کې د دلالۍ د معاملاتو په اړه داســې ويل شوي دي: هغه شــخص چې د مقاولې په اســاس د معاملــې د هيڅ لوري خاص اجير نــه وي او د مروجو تجارتي مقاولاتو په عقد کې يوازې د اجرت په مقابل کې د عاقدينو تر مابين منځګړي توب کوي او په دې توګه يې د تجارتي معاملاتو د عقودو آسانه کول خپل کسب ګرځولی وي، دلال بلل کيږي. دلال يو لړ مکلفيتونه لري چې له هغې جملې څخه هغه بايد د يوه مدبر او ريښــتوني تاجر په توګه عمل وکړي، له دې امله دلال د معاملې د طرفينو په وړاندې د ټولو هغو خســاراتو مســؤل دی، چې د هغه د غفلت په نتيجه کې رامنځ ته کيږي.

د بیمې مؤسسات

د افغانستان د تجارت د اصولنامې د ۹ او ۱۹ مادې له مخې ټول هغه معاملات چې د بیمې د مؤسسې په واسطه ترسره کیږي، تجارتي ګڼل کیږی. که څه هم چې دغه چارې په اجرت سره عقد شي یا په متقابلو شرایطو سره. د افغانستان د تجارت د اصولنامې د ۸۶۶ مادې په اساس، بیمه هغه عقد دی، چې د بیمې مؤسسه د اجرت په مقابل کې د افرادو د هغو ضایعاتو او خساراتو د جبران تعهد کوي، چې د معینو حوادثو او مجبره اسبابو په نتیجه کې رامنځ ته شوي وي. په همدې توګه د بیمې د قانون د ۱۳۳۵ کال د نشر شوې رسمي جریدې ۳۸ مادې د بیمې د دعواوو په اړه داسې ویلي دي: تر بیمې پورې د اړوندو دعواوو څېړل د قرارداد د مندرجاتو په رڼا کې څېړل کیږي او که په قرارداد کې کومه یادونه نه وي شوې؛ نو د دا ډول دعواوو څېړنه د دغه قانون او د تجارت د اصولنامې له مخې د هغې تجارتي محکمې صلاحیت دی، چې د بیمې نمایندګۍ یا شرکت په هغه حوزه کې واقع دی. په محکمه کې د دعوا له اقامې د مخه طرفین کولای شي د حکمیت یا منځګړیتوب له لارې خپل اختلاف حل کړي، په هیواد کې دننه د حکمیت مرجع د تجارت او صنایعو اتاقونه دي.

د بیمې د عقد څلور ګوني شرطونه

د بیمې عقد له حقوقي اعمالو څخه شمېرل کیږی او حقوقي اعمال هغه دي چې حقوقي نتایجو ته د رسیدلو په هدف د افرادو په اراده سره رامنځ ته شوي وي. د بیمې عقد د نورو قراردادونو په څېر د مدني حقوقو د عمومي قواعدو تابع دی او له څلور ګونو شرایطو یعنې د طرفینو د قصد او رضایت، د طرفینوله اهلیت، معین والي او د معاملې د صحت له مشروع والي څخه تشکیل شوي دي، د پوهانو په نظر بیمه هغه عقد دی چې په موجب سره یې یو لوری له بل لوري څخه د وجهې یا وجوهو د تأدیې په مقابل کې تعهد کوي، چې د حادثې د وقوع یا بروز په صورت کې هغه ته ور اوښتې خساره جبران کړي او یا معینه وجه ورکړي. متعهد شخص ته بیمه کوونکی، د تعهد طرف ته بیمه شوی او هغه وجه چې بیمه کوونکی یې بیمه شوي ته ورکوي د بیمې حق او هغه څه چې بیمه کیږي، هغې ته د بیمې موضوع ویل کیږي.

د بیمې د عقد حقوقي ماهیت

بیمه د یوه احتمالي خطر په هکله هغه قرارداد دی چې د طرفینو لپاره یې د ګټې او تاوان آثار تر هغې حادثې پورې تړاو لري، چې د وقوع د تاریخ وړاندوینه یې نه شي کیدلی. بناءً کله چې د حادثې د رامنځ ته کېدو په اړه اطمنان وجود و نه لري، خطر د بیمې وړ دی، بیمه د معینو عقودو له جملې څخه ده یعنې د قرارداد په کلي اصولو سربېره د ځانګړتیاوو درلودونکې هم ده.

د ځلورم څپرکي لنډيز

تجارتي معاملات په خاصه معنى سره د منفعت او ګټې د ترلاسه کولو په موخه د منقولو اموالو شيانو له پير او پلور څخه او يا هم د اشياوو له اجاره اخيستو او اجاره ورکولو څخه عبارت دي.

په عمومي توګه تجارتي معاملات په دريو برخو ويشل کيږي.

۱- **اصـــلي تجـــارتي معاملات:** هغه دي چې مخکې يې په قوانينو کې وړاندوينه شـــوې ده او په خپـــل اصل او ذات کې تجارتي دي، دغه معاملات چې د هر شـــخص لخـــوا ترسره شي، تجارتي ګڼل کيږي، لکه کميشن کاري، دلالي، صرافي، بانکداري د تجارتي معاملاتو اسناد او نور.

۲- **تبعي تجارتي معاملات:** دا ډول معاملات په خپل ذات کې تجارتي نه دي، خو که د تاجر له لوري د تجارتي چارو د پرمخ بيولو په منظور تر سره شي تجارتي ګڼل کيږی، له هغې پرته به عادي معاملات وي لکه د تجارتي امورو د پرمخ بيولو لپاره د مدني معاملاتو اجراء کول.

۳- **مختلط تجارتي معاملات:** هغو معاملاتو ته ويل کيږي چې معامله يوه لوري ته تجارتي او بل لوري ته غير تجارتي وي، يعنې د معاملې دواړه لوري په يو وخت سره تجارتي اشخاص نه وي بلکې يو د دوو لوريو عادي فرد وي، لکه د تاجر په واسطه له بزګر څخه د زراعتي محصولاتو اخيستل.

د څلورم څپرکي پوښتنې

۱- تجارتي معاملات څه دي او کوم شرايط ورته لازم دي؟

۲- د تجارتي معاملاتو نومونه واخلئ؟

۳- د اصلي او تبعي تجارتي معاملاتو فرق واضح کړئ؟

۴- کميشن کاري کوم ډول تجارتي معامله ده، توضيح يې کړئ؟

۵- د تجارتي معاملاتو د شناخت او تمیز د اهميت په هکله توضيحات ورکړئ؟

پنځم څپرکی

سوداګر (تاجر)

ټولیزه موخه:

د تاجر پېژندل، د هغه حقوق او وجایب او دغه راز له عادي افرادو سره د تاجر توپیر.

د زده کړې موخې: محصلین به ددې څپرکې په پای کې وتوانیږي چې:

- د سوداګر کېدو شرایط درک کړي.
- د سوداګر حقوق او وجایب و پېژني.
- الزامي او اختیاري تجارتي دفاتر و پېژني.

وروسته له دې چې د تجارتي معاملاتو په هکله مو معلومات حاصل کړل، دلته لازمه ده څو د تجارتي شــخصیتونو، په ځانګړې ډول د حقیقي تجارتي شخصیتونو (سوداګرو) په اړه تفصیلي بحث وکړو او د هغوی په رڼا کې و کولای شــو تجارتي اهلیت، حقوقي شــخصیت او د هغوی حقوق او وجایب و پېژنو.

د افغانستان د سوداګرۍ په اصولنامه کې د سوداګر تعریف

د افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۸ مادې تاجر داســې تعریف کړی دی: هر شخص که هغه افــراد وي یــا شرکتونه خو په دې شرط چې د تجارتي اهلیت درلودونکي وي او په خپل نوم سره په یوه یا څو تجارتي معاملاتو باندې لاس پورې کړي او دغه شغل د خپل مفاد او ګټې اساس وګرځوي تاجر پېژندل کیږي.

دغه راز د یادې شوې مادې د نهمې مادې په اساس هغه شخص چې په تجارتي معاملاتو باندې د لګیا کېدو لپاره کوم ځای انتخاب کړي او د متحدالمال، جرایدو او دېته ورته وسـایلو له لارې یې د هغه ځای اوسـیدونکو ته اعلان وکړي، که تجارت د خپل ځان لپاره دایمي کسـب په توګه هم انتخاب نه کړي تاجر ګڼل کیږي. هغه شـخص چې په تصادفي توګه یوه تجارتي معامله ترسره کړي د تاجر صفت نه خپلوي، لیکن اجراء شوې معامله د تجارت د اصولنامې د احکامو تابع ګرځي. (د افغانستان د تجارت د اصولنامې لسمه ماده).

دولت او ښاروالۍ کولی شي تجارت وکړي، خو د تاجر صفت نشي خپلولی، خو تجارتي معاملات یې د تجارت د اصولنامې د احکامو تابع دي. (د افغانستان د تجارت اصولنامه یوولسمه ماده).

کوچني سوداګر: د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۱۲ ماده: کوچنی تجار هغه څوک دی چې لاندې دوې ځانګړتیاوې ولري.

۱- د سرمایې په تکوین (جوړولو) کې په بدني هڅه او کوښښ سره اعتماد کوي.

۲- د کار ثمـره یې دومره لږ وي چې یوازې د ژوند لپاره یې کفایت کوي، که هغه خوځنده وي او یا په یوه ثابت محل کې وي.

د تجارت د اصولنامې د ۱۳ مادې له مخې کوچني تاجران له خاصو امتیازاتو څخه برخمن دي، د مثال په توګه دغه سـوداګر د تجارتي آدرس په لرلو نه دي مکلف او دغه راز د تجارتي دفاترو او هغـو موضوعاتـو د ثبت په برخه کې چې د تجارت د قانون له مخې یې ثبت لازم بلل کیږي، عدم التزام، او د افلاس د قانون تر قواعدو لاندې نه راتلل هم له دغو امتیازاتو څخه دي.

تجارتي اهلیت

د تجارتي اشخاصو په ځانګړي ډول د حقیقی شخصیتونو لپاره د تجارتي اهلیت درلودل حتمي او ضروري کار دی، ځکه د همدغه اهلیت په استناد سره هر شخص که هغه فرد وي یا شرکت، د تجـارتي معاملاتو د ترسره کولو صلاحیت لاس ته راوړي او د دغه اهلیت د نه شـتون یا فقدان په حالت کې د تجارتي چارو د پرمخ بیولو صلاحیت له لاسـه ورکوي، دلته وینو چې اشـخاص په څه ډول تجـارتي اهلیـت خپلوي، په کلي ډول تجارتي اهلیت د تجارتي عمل د اجراء لپاره د شـخص یا تجار له صلاحیت څخه عبارت دی.

د افغانستان د تجارت د اصولنامې له مخې تجارتي اهلیت

د تجارت او تجارتي اهلیت په اړه د تجارت د اصولنامې دریځ په دوهم فصل او څلورمه ماده کـې داسـې دی: هر فرد چې د اتلس کلنۍ سـن یې تکمیل کړی وي، کولـی شي د خپلو حقوقي

تصرفاتو لپاره تجارت وکړي، یعنې شخص باید اتلس کلنۍ ته رسیدلی وي.

له پورتنیو مطالبو څخه داســې معلومیږي چې لیونیان او نور عدیم الاهلیت اشــخاص تجارتي معاملات نشي ترسره کولی.

د تاجر حقوق او وجایب

۱- د تاجر حقوق: لکه چې معلومه ده ســوداګر او سوداګریز شرکتونه د یو لړ داسې حقوقو او وجایبو درلودونکي دي، چې عادي اشخاص نه دي ترې برخمن. سوداګر کولای شي له یو لړ ځانګړو امتیازاتو څخه استفاده وکړي. دغه حقوق عمدتاً په لاندې ډول دي:

د تجارت خونې د تأسیس حق

تجــارت خونــه هغه ځای دی چې تاجر خپل تجارتي فعالیتونو په هغه ځای کې پرمخ بیایي او له یاد شوي ځای څخه خپل تجارتي فعالیتونه اداره، رهبري او تنظیموي. دغه راز په یاد شوي ځای کې د شرکت مامورین او کارکوونکي ورسپارل شوي کارونه ترسره کوي. بناءً تجارت خونه له مادي او غیر مادي عناصرو څخه تشکیل شوې ده.

– **د تجــارت خونــې مادي عناصر:** مادي عناصر هغو ته ویل کیږي چې خارجي وجود ولري او دغــه عناصر له هغو مقولو شــیانو څخه عبارت دي، چې د تجارتي امــورو د پرمخ بیولو لپاره تهیه شــوي وي لکه د کار وسایل (هغه وســایل چې د هغو په واسطه د تجارت اموال جوړیږي)، اثاثیه (مېز، چوکۍ، الماری او نور)، مال التجاره (خام مواد، نیمه خام مواد، تکمیل شــوي مواد، خرڅلاو ته وړاندې شوي توکي او داسې نور). د تجارت خونې مادي عناصر تر ډېره د تجارتي چارو په پرمخ بیولــو کــې ونډه لري او د دغه مامول لاس ته راوړل د ســوداګرو لپاره د خورا اهمیت درلودونکي دي او دغه عناصر د یوه تاجر یا تجارتي شرکت د معاملاتو اصلي محور تشکیلوي. یوه تجارت خونه نشي کولای د دغو عناصرو له موجودیت پرته حقیقي وجود پیدا کړای شي.

– **د تجارت خونې غیر مادي عناصر:** دا ډول عناصر په تجارت خونه کې خارجي وجود نه لري خو ارزښــت یې زیات دی. د افغانســتان د تجارت د اصولنامې له ۱۲۰ مادې سره ســم غیر مادي (معنوي) عناصر له نوم، تجارتي عنوان، د کرایې د تمدید له حق، د اختراع له حق، تجارتي نښې او ماډل او نورو هغو مواردو څخه عبارت دي، چې د صنعت او تجارت لپاره استفاده ترې کیږي. ذکر شــوې مادې دغــه موارد د تجارت خونې د عناصرو په توګه پېژنــدلي دي او د تجارت خونې مادي عنــاصرو ته یې اشــاره نه ده کړې، خــو دا په دې معنی نه ده چې ګواکي د افغانســتان د تجارت اصولنامې د تجارت خونې مادي عناصر نه پېژني، بلکې په یقین سره به په دې معنی وي چې زموږ

مقننو هغه دومره ساده ګڼلي دي چې د هغو يادونه يې لازمي نه ده ګڼلې، خو عملاً هم مادي عناصر او هم معنوي يا غير مادي عناصر په تجارت خونه کې وجود لري، د دې لپاره چې غير مادي عناصر مو په ښه او واضح ډول پېژندلي وي لازمه ده، چې دغه عناصر مطالعه کړو.

د کرايې د تمديد حق

کله کله داسې واقع کيږي چې هغه عمارت او محل چې تاجر پکې تجارتي چارې پرمخ وړي د ده خپل نه وي او د بل چا ملکيت وي، خو تاجر له دغه محل څخه د استفادې په بدل کې د هغه مالک ته کرايه ورکوي، که چيرې تاجر په دغه ځای کې شهرت تر لاسه کړي او دغه محل يې د توکو د خرڅلاو يا نور تجارتي کاروبار لپاره اهميت پيدا کړي او نوموړی په دغه محل کې له خاص شهرت او اعتبار څخه برخمن شوی وي او ټول خلک يې په ښه نامه سره پېژني او له هغه سره ډېرې معاملې کوي، په دغه صورت کې په ياد شوي ځای کې د تاجر د حقوقو او اعتبار د ساتنې لپاره قانون د کرايې د تمديد حق وضع کړی، چې د دغه حق په اساس د تعمير او محل مالک نشي کولای تاجر له خپل دغه حق څخه چې د قانون په وسيله حمايه شوی دی، محروم کړي او له دغه محل څخه يې وباسي او له محل څخه د خپل ځان يا دربيم شخص لپاره ګټه واخلي. لکه چې مخکې وويل شول د کرايې د تمديد حق په زياتره قوانينو کې حمايت شوی دی. د مثال په توګه د فرانسې له حقوقو سره سم که چيرې د عمارت مالک له يوه تاجر سره په عقد کې شرط کيږدي چې تاجر د کرايې د تمديد حق نه لري، په دغه صورت کې عقد صحيح دی او شرط يې داسې ګڼل کيږي لکه له سره چې ليکل شوی نه وي، دغه راز د قرارداد د اختتام په صورت کې د عمارت خاوند نشي کولای هغه شخص چې خپل محل يې په کرايه ورکړی له ودانۍ څخه وباسي؛ خو د خسارې د جبران غوښتنه ترې کولی شي. د افغانستان د تجارت اصولنامې د کرايې د تمديد حق په رسميت پېژندلی دی او د دغې موضوع او نورو اړونده مسايلو فصل د صفايۍ د رويې غوښتنه کوي، څو د هغو په رڼا کې مالکان د تجارتي شخصيتونو په وړاندې له خپلو وجايبو څخه خبر اوسي او هم سوداګر له خپلو تضمين شويو حقوقو څخه مطلع وي او په دې توګه د هغوی د حقوقو د تلف موجبات له منځه ولاړ شي.

د تجارت خونې د عنوان درلودل

د تجارت خونې عنوان هم د تاجر له هغو حقوقو څخه شمېرل کيږي چې په موجب سره يې کيدلی شي عنوان ته په پام سره خپل د پام وړ او مورد نظر شخص انتخاب کړي. د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۴۰ ماده تاجر ته حق ورکوي چې تر خپلې تجارت خونې پورې اړوند اوراق او معاملات تر يوه عيني نوم لاندې چې عنوان بلل کيږي اجراء او لاسليک کړي، دغه راز لکه چې

مخکې وویل شول ۱۲۰ مادې د تجارت خونې عنوان د غیر مادي عنصر په توګه پېژندلي دي.

د تجارت خونې عنوان کیدلی شي خپله د تاجر له نامه یا له مستعار نامه څخه او یا هم معمولاً د تجارت له موضوعاتو څخه جوړ شي، چې د تجارت د اصولنامې د ۴۴ مادې په واسطه یې داسې حمایت شــوی دی «په هغه صورت کې چې یو تاجر د خپل تجارت عنوان اصولاً په یوه محل کې ثبت کړی وي، بل تاجر که څه هم چې د داســې نوم درلودونکی وی چې همدغه عنوان تشــکیل کړي تر څو چې په دغه نامه کې له ثبت شوي عنوان څخه د توپیر په موخه تزئیدات او تغییرات را نه ولي په هماغه محل کې نشي کولی چې هغه اسم د خپل تجارت د عنوان په توګه وکاروي او یا یې د یوه تجارتي مقصد په مقصد استعمال کړي»، دغه راز که یو تاجر یا تجارتي شرکت وغواړي لــه هغــه ځای څخه د باندې چې د خپل تجارت عنوان یې هلتــه ثبت کړی دی، کومه بله څانګه پرانیزي؛ نو که په هغه محل کې کوم تاجر یا تجارتي شرکت تر هماغه عنوان لاندې په هماغه محل کې ثبت شوی وي او فعالیت کوي، د نوې څانګې مؤسسین مجبور دي چې په خپل تجارتي عنوان کې زیاتونې راولي ترڅو په دغه محل کې له ثبت شوي عنوان سره یې توپیر وشي.

دغــه راز د تجــارت د اصولنامې ۵۴ ماده په هغــه تاجر باندې د دعوې په اړه چې د بل چا له تجارتي عنوان څخه ناقانونه اســتفاده کوي، داسې احکام مقرر کړی دي: «یو تجارتي عنوان چې په هر ډول سره د دغه فصل د مندرجو احکامو په خلاف اســتعمال شــوی وي، علاقمندان کولای شي د هغوی د اســتعمال د منع کولو او که چیرته ثبت شــوي وي، د ابطال تقاضاء وکړي» سربېره په دې که د دا ډول استعمال له امله که هغه سهواً وي یا قصداً، اشخاص متضرر شوي وي، د خسارې د جــبران ادعا کولی شي، محکمه کولای شي د غوښــتنې په صورت کــې له اهل خبره څخه له نظر غوښــتنې وروســته د حادثې احوال او کیفیت وڅېړي او د خســارې د مقدار په برخه کې له خپل قناعت سره ســم حکم وکړي. علاوه پر دې که چیرې زیانمن شــوی شــخص خواهش وکړي، په رســمي جرائــدو کې د حکم په نشر باندې هم اقدام کولــی شي، په دې شرط چې مصارف یې پــه خپل ــه غــاړه واخــلي.

د اختراع حق

د افغانســتان د تجــارت د اصولنامې ۱۲۰ مادې د اختراع حق د غیــر مادي عناصرو له جملې څخه پیژندلی دی، خو باید پوه شو چې دغه حق له کومه ځایه نشأت کوي او قانون د هغه ملاتړ کړی دی.

په دې اړه باید ووېل شي چې د اختراع د حق په واســطه هغه څوک چې نوې وســیله رامنځ ته کوي باید له خپل زحمت او زیار څخه منفعت ترلاســه کړي، خو اختراع باید د هغې په انحصاري شــکل سره عمومیت ولري او که انحصار پیدا نه کړي، اســتفاده ورڅخه عمومیت پیدا کوي، چې

په دې صورت کې مخترع له خپل فکري زحمت څخه زياته ګټه نشي ترلاســه کولی، له بله پلوه د مخــترع لــه فکر څخه له کوم زحمت پرته به د نورو اســتفاده د مخترع په حق کې بې انصافي وي، په همدې اســاس د ډېرى پرمختللو هيوادونو په قوانينو کې له اختراع څخه د انحصاري اســتفادې وخت ۲۰ کاله معمول دی.

د دغه حق د ايجاد څرنګوالی داســې دی چې کيدای شي يو پوه شــخص نوې اختراع رامنځ ته کــړي او کــوم تاجر حاضر شي چې هغه د معين قيمت په بدل کــې را ونيسي او خپل توليدات له دغې اختراع سره ســم عيار کړی او وروســته يې بازار ته وړاندې کړي، په دغه صورت کې هر کله چې تاجر د کوم شخص اختراع د پيسو په بدل کې را ونيسي او د اختراعاتو په دفتر، د تجارتي ثبت په دفتر او يا يې هم د تجارت او صنايعو په اتاقونو کې ثبت کړي له هغې وروســته هيڅ بل تاجر حــق نــه لري چې دغه اختراع په زيات يا کم قيمت سره واخلي او وروســته د هغې له مخې خپل توليدات عيار کړي.

په همدې توګه فابريکې او نور شرکتونه نشي کولای چې د هغوی د شــکل او فورم سره ســم توليدات وکړي او که د کومې کمپنۍ يا شرکت له لوري داســې کار ترسره شي قانون د لومړني تجار د ادعاء او خسارې د جبران حق محفوظ کړی دی او نوموړی تاجر کولای شي محکمې ته مراجعه وکــړي. سربېره په دې چې د اختراع دوهم پيرودونکی (خريدار) د (بالمثل توليد) له فعاليت څخه منــع کــولای شي د هغه ضرر مطالبه هم کولی شي چې د ده له اجازې پرته د دوهم پېرودونکي د تجارتي اموالو د عرضې له امله ورسره مخ شوی دی.

تجارتي نښه (مارک او موډل)

د دې لپــاره چــې د هرې تجارت خونې او توليدي شرکت تجــارتي محصولات او تجارتي مالونه مشــخص او معلوم وي، سوداګر او ســوداګريز شرکتونه معمولاً د خپلو اجناسو لپاره ځانګړې نښه غوره کوي او تر هغې لاندې خپل اجناس معرفي کوي، په دې توګه مشتري د هماغه نښې له موندلو سره سم پوهيږي چې دغه محصول په هغې تجارت خونې يا کار خونې سره تړاو لري چې د ده د علاقې او اعتماد وړ ده.

پورتنيو مراتبو ته په پام سره ليدل کيږي چې تجارتي (مارک او موډل) د تجارتي اموالو او اجناسو د پېژندګلوۍ په برخه کې خورا اهميت لري، بناءً بل څوک نشي کولی هغه مارک او موډل د خپلو محصولاتــو او تجــارتي مالونو لپــاره انتخاب کړي، چې مخکې کارول شــوی وي، ځکه په دې توګه امکان لري يو څوک خپل بې کيفيته محصولات او تجارتي اموال تر يوې پېژندل شوې معتبرې نښې لانــدې بــازار ته وړاندې کړي او د خپل ځان لپاره منفعــت جلب کړي او د پخوانۍ تجارت خونې لپــاره بــې اعتمادي پيدا کړي او د هغې اعتماد او حيثيت ته زيان ورســوي او د خلکو په منځ کې

يې شهرت راکم کړي.

تجارتي نښه هم لکه د اختراع حق، په اړوندو دفاترو کې ثبت کيږي، د مارک او موډل په برخه کې په نړيواله کچه دوه عمده کنوانسيونونه ترسره شوي دي، چې يو يې په ۱۸۸۳م کال کې د پاريس نړيوال کنوانسيون او بل يې د مادريد د ۱۸۹۱ م کنوانسيون دی.

د تجارت خونې رهن (ګروي)

تاجر کله کله د خپلو تجارتي اړتياوو د پوره کولو لپاره يوه اندازه پيسو ته اړتيا پيدا کوي، چې په دې صورت کې بله چاره او علاج نه لري، مګر داچې خپله تجارت خونه د داينينو د اعتماد د جلب لپاره په ګروۍ ورکړي او خپله د پيسو اړتيا له دې لارې پوره کړي. د افغانستان د تجارت اصولنامې د خپل دوهم فصل له ۶۹۷ څخه تر ۷۰۴ پورې موادو کې د تجارت د رهن وړاندوينه کړې ده ۶۹۷ ماده د تجارتي رهن په اړه داسې ليکي «د دې لپاره چې رهن تجارتي وګڼل شي لازمه ده، چې د تجارت په مقصد ترسره شوې وي».

د تجارت خونې رهن له هغه رهن څخه عبارت دی چې د مالک (راهن) او ګرو اخيستونکی (مرتهن) تر منځ له انتقال او تصرف څخه پرته صورت ونيسي او تجارت خونه په حقيقت کې د دينو تضمين وي، په دې اساس بايد تجارتي او غير تجارتي رهن يا ګروي سره يو شان ونه ګڼل شي. په همدې ترتيب رهن بايد له هيپوتيک څخه چې يوازې د غير منقولو اموالو لپاره ترسره کيږي تفکيک کړای شي، ځکه په دواړو رهنونو (د تجارتخانې او هيپوتيک) د مالک د تصرف حق انتقال نه مومي او پخوانی مالک په هماغه ډول مرهونه شی په واک کې لري.

د تجارتخانې رهن له تجارتي مال څخه پرته د تجارتخانې د نورو ټولو عناصرو درلودونکی دی، د تجارتخونې په رهن کې د تحرير د سند شتون، رسمي او يا عرفي وثيقه شرط دي، له بل لوري د دې لپاره چې دريم شخص چې له تجارتخونې سره له معاملې خبر وي او هم ياد شوی رهن له نورو رهنونو څخه تشخيص او معلوم شي بايد نشر او اعلان شي.

د تجارتي رهن پايله دا ده چې که څه هم چې په دغه رهن کې تصرف او انتقال نه ترسره کيږي خو مرتهن کولی شي د تجارتخونې روش او تګلاره د خپل دين تر حصول پورې معطل کړي او د مهلت د انقضاء او د تجارتخونې د مالک له لوري د دين (قرض) د نه اداء په صورت کې کولای شي د تفوق له حق څخه استفاده وکړي.

د تفوق حق

د تفوق حق له هغه حق څخه عبارت دی چې هر کله مديون د مهلت له انقضاء وروسته خپله دين اداء نه کړی، داين يا مرتهن کولای شي چې محکمې ته مراجعه وکړي او له محکمې څخه د

تجارتخونې د خرڅلاو غوښــتنه وکړي او په دې توګه د تجارتخونې له مالک څخه چې تجارتخونې يې تر رهن لاندې ده، خپل دين ترلاسه کړي.

يــا دا چــې خپله مالک د تجارتخونې په خرڅلاو لاس پورې کوي او له هغه وروســته مرتهن د هغو افرادو او اشخاصو له جملې څخه ګرځي چې په اول قدم کې د تجارتخونې له مالک او خاوند څخه خپلې پيسې اخلي او يا هم مرتهن د خپل هغه تفوقي حق په اساس چې په تجارتخونه باندې يې لري کولای شي د تجارتخونې له شريکانو نه تر اخيســتلو وروســته د معين قيمت په بدل کې تجارتخونه واخلي او خپلې پيسې د هغې په اخيستلو (خريد) کې مجرا کړي.

د تاجر وجايب

په تجارتي دايره کې ثبت: د ســوداګر له وجايبو څخه يوه وجيبه هم په تجارتي دايره کې ثبت کيدل دی، دغه ثبت له دوو اړخونو څخه د اهميت وړ دی:

۱- دا چې په دغه دفتر کې د ثبت په واســطه دولتونه کولی شي ســوداګر تشــخيص کړي او د تجارتي وضعيت او په هغو پورې د نورو اړونده موضوعاتو په هکله دقيق اطلاعات لاس ته راوړي او په دې توګه له هغو څخه حمايت وکړای شي.

۲- که يو شــمير ذيعلاقه اشــخاصو غوښتي وي چې د ســوداګرو، د تجارت وړ موضوعاتو او د هغو د امکاناتو په اړه ځان خبر کړي، کولای شي د تجارتي ثبت دائرې ته مراجعه وکړي او ورځني معلومات ترلاسه کړي.

د افغانســتان د تجــارت اصولنامې په تجارتي دايره کې د ثبت موضــوع په خپله ۲۴ ماده کې بيان کړې او داســې تصريح يې کړې ده «د هغو محاکمو تر نظارت لاندې چې د تجارتي دعواوو د حــل او فصــل مکلفيت لري د تجارت د ثبت په نامه سره يــوه دايره موجوده ده» په همدې توګه ۲۵ مــاده پــه دې اړه وايي: «د تجارتی ثبت دايره د اړوندې محکمې د رييس تر نظارت لاندې يوه مسؤول او مکلف مامور ته ورسپارل کيږي» دغه راز ۲۶ ماده زياتوي «په يوه موضوع کې د تجارتي محاکمو د تعدد په صورت کې د تجارتي ثبت دايره د واکمن مقام په امر سره تر يوه د ذکر شويو محاکمو پورې مربوط کيږي».

د ثبت د اجراآتو ځای

د تجــارتي ثبت دايره د هغو محاکمو تر نظر لاندې ترسره کيږي چې د تجارتي منازعاتو په حل او فصل مکلف وي. کوم مطالب چې ســوداګر او سوداګريز شرکتونه يې په ثبت باندې مکلف دي د تجــارت د اصولنامــې په ۲۸ ماده کې ذکر دي (د يادونې ده چې د نوي قانون له مخې کوم چې

د تجارتي شرکتونو په برخه کې د افغانســتان د جمهور رييس د تقنييني فرمان په اساس نافذ شوی د مرکزي ثبت يوه دايره ايجاد شي).

که د ثبت خواهش او غوښتنه که تر څو اشخاصو پورې اړه ولري او تسجيل يې د هغوی د يوه په خوښه ترسره شي نو دغه تسجيل د ټولو په خوښه بلل کيږي.

ميعاد: د تسجيل خواهش د هغه ميعاد او نيټې سره سم ترسره کيږي چې د قانون لخوا تعيين شــوې ده، که په قانون کې يې په يوه معلومه نيټه باندې تصريح نه وي شــوې، په دې صورت کې يې مدت د وثائقو له تکميل څخه وروسته يوه مياشت دی.

د ثبــت نشر: د افغانســتان د تجــارت د اصولنامې ۳۲ مادې د ثبت د نــشر په برخه کې چې د دغــې مادې په اســاس هغه ثبت چــې د اعلان وړ وي تر څو چې د قانــوني اعلاناتو لپاره کومه ځانګړې جريده نه ده تأسـيس شــوې د ثبت د محل په رسمي يا خصوصي جرائدو کې نشر کيږي، مګــر نن تر تجارتي شرکتونو پورې اړوند اعلانات په هغه جريده کې خپريږي چې د عدليې وزارت لخوا خپريږي.

د تجارتي دفاترو درلودل

د تجــارتي دفاتــرو درلودل د تاجــر د مکلفيتونو له جملې څخه يو بــل مکلفيت دی، تر دغو دفاترو پورې اړوند احکام د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۶۵-۸۴ موادو بيان کړی دي، په تجارتي دفتر کې د اشخاصو يا شرکتونو ثبت، د تجارت د اصولنامې د ۲۴-۳۹ په واسطه تنظيم شوی دی.

د تجارتي دفاترو تعريف

تجارتي دفاترو له هغو مرقومو (نښانه شويو) پاڼو څخه عبارت دی چې تاجر يې د خپلې مالي شتمنۍ د توضيح لپاره د قانون له حکم سره سمې ساتي.

د تجارتي دفاترو اهميت

تجارتي دفاتر له يوې خوا تاجر ته د خپلې مالي شتمنۍ په اړه د دقيقو معلوماتو په ورکولو کې مرسته کوي او له بل لوري د قانون له مخې دغه دفاتر يو ډول اثبات دی. نو له يادو شويو دفاترو څخــه معلومات درلول او د لزوم په صورت کــې د هغو وړاندې کول د اهميت وړ دي له همدې املــه د تاجــر لپاره دغه دفاتر ډېر مهم دي او هغه کــولای شي د دعوی په صورت کې خپل دفاتر پــه نورو تاجرانو يا غير تاجر افرادو بانــدې د دليل د اثبات په توګه وړاندې کړي، په همدې توګه تاجر کولی شي له افلاس سره د مخ کيدو په صورت کې د نيک نيتي د بيان او د ديونو په اداء کې

د فریب نه کولو لپاره له خپلو دفاترو څخه د مدرک په توګه کار واخلي.

د غیر تاجر لپاره

تجارتي دفاتر د تاجر لپاره یوه بارزه قرینه او قوي دلیل دی چې نور خلک له هغه سره معاملې ته تشویقوي او د هغوی له ذهن څخه شک او تردید له منځه وړي، نور خلک کولی شي د منازعې او شخړې په صورت کې له تجارتي دفاترو څخه په تاجر باندې د دلیل او سند په توګه استفاده وکړي ځکه په هغو کې مندرج معلومات د تاجر د معاملاتو په وقوع باندې اقرار ګڼل کیږي، د افغانستان د تجارت اصولنامه تاجر د تجارتي دفاترو په درلودلو باندې مکلفوي، د دغې اصولنامې ۷۳ ماده د تاجر او د هغه د خلف لپاره په دغو دفاتر کې د قید کیدونکو موضوعاتو د آخري قید له لومړۍ نیټې څخه تر ۱۵ کلونو پورې د حفظ او ساتنې حکم کوي.

د تجارتي دفاترو درلودل له څو اړخونو څخه د تجار او تجارتي شرکتونو لپاره د اهمیت وړ دي:

۱- تاجر د خپلو تجارتي دفاترو په اساس خپله ګټه او زیان ارزوي.

۲- تجارتي دفاتر په محاکمو کې د ثبوت شه وسیله ده، دغه موضوع د تجارت د اصولنامې په ۷۹ ماده کې داسې راغلې ده «په هغو اختلافاتو کې چې د سوداګرو تر منځ د تجارتي معاملاتو په اړه رامنځ ته کیږي، تجارتي قوانین کیدلی شي د هغو شرایطو په دایره کې چې په ۸۰ او ۸۴ مادو کې تعیین شوي، د ثبوت د وسائلو په توګه قبول کړای شي».

۳- د افلاس او د یووالیتوب په برخه کې هم تجارتي دفاتر د اهمیت وړ دي، په هغه صورت کې چې تجارتي دفاتر له قانون سره سم تنظیم شوي وي، نو تر افلاس او ورشکستګۍ پورې اړوند اصول په عادی توګه تطبیق کیږي او که داسې نه وي جزائي بڼه خپلوي.

۴- تجارتي دفاتر دغه راز د دولتي مالیاتو د اخیستلو په برخه کې هم ونډه لري، یعنې د مالیاتو اخیستل د اصولی دفاترو له مخې ترسره کیږي، له هغې پرته به په تاجر باندې بیمه او نور مؤیدات تطبیقیږي.

۵- د دغو دفاترو درلودل له تاجر سره مرسته کوي چې خپل ورځني معاملات په دغو دفاترو کې ثبت کړی او په نتیجه کې د خپلو معاملاتو د انجام له څرنګوالي څخه خبر شي او خپل بیلانس و پیژني.

د تجارتي دفاترو ډولونه

د تجارتي معاملاتو لپاره دوه ډوله دفاتر وجود لري:

الف- اجباري تجارتي دفاتر ب- اختیاري تجارتي دفاتر.

الــف- اجباری یا ضروري تجارتي دفاتر: دغه دفاتر له هغو دفاترو څخه عبارت دي چې قانون تاجــر د هغو په درلودلو سره مجبوروي، لکه چې د افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۶۰ ماده په دې اړه وايی:

هــر تاجر مکلف دی چــې درې ډوله دفاتر ولري، ورځنی دفتر، د دارايۍ او شــتمنۍ دفتر او لــوی دفتر، سربيره په دې تاجــر مکلف دی چې د ټولو صادرېدونکو او وارد کېدونکو مکتوبونو او تلگرافونو اصل او د تاديې پاڼې په منظم ډول له ځان سره وساتي.

۱- ورځنــی دفتر: له هغــه دفتر څخه عبارت دی چې تاجر پکې خپــل ټول ورځني معاملات د تاريخ په اســاس ليکي، پــه دغه صورت کې کومې پاڼې چې په ورځنــي دفتر کې درج کېږي بايد وساتلې شي، ځکه تاجر په ځو ورځو کې د خپلو ټولو معاملاتو ټولگه په ورځني دفتر کې قيد کوي.

دافغانســتان د تجارت د اصولنامې ۷۰ ماده د ورځني دفتر د مندرجاتو په اړه داســې ليکي «د تجارت په پيل کې وروسته له دې چې د ۶۹ مادې په موجب سره د تاجر اصلي سرمايه تعيين کيږي او پــه ورځني دفتر کې قيد شي، نو د راکړې ورکــړې ټول کلي او جزئي معاملاتؤ که هغه تر تجارتي معاملاتو پورې اړوند وي يا تر عادي معاملاتو پورې، په جلاجلا توگه د تاريخ په ترتيب سره معامله کيږی او دغه راز يې شخصي مصارف قيد کيږي، په دغه صورت کې په ورځني دفتر کې د يوه تاجر ټول معاملات له هره اړخه چې وي درج کيږي او وروســته د همدغه دفتر له مخې تصنيف کيږي او هر صنف او ډله په خپل حساب سره معامله کيږی».

۲- د شــتمنۍ دفــتر: د هغو دفاترو لــه جملې څخه چې په اســاس يې تاجــر خپل معاملات تنظيمــوي يــو هم د دارايۍ دفــتر دی، تاجر مکلف دی چې د هر کال په پــای کې د خپلې ټولې شــتمنۍ موجودي، د دارايۍ په دفتر کې درج کړي او دغــه دفتر ته په مراجعې سره خپل بيلانس چې په حقيقت کې د همدغه دفتر نچوړ او خلاصه گڼل کيږي په لاس راوړي او له مخې يې خپله گټه او تاوان معلوم کړي.

د افغانســتان د تجارت د اصولنامې د ۶۹ مادې له حکم سره ســم د دارايۍ په دفتر کې لاندې چارې درج کيږي:

a. هغه نقود (پيســې) چې د منقولو او غير منقولو اموالو له اټکلي قيمتونو سره يې د فعاليت د پيل په ورځ خپل تجارت ته ځانگړې کوي، د هغو اسهامو او اسنادو د نشر قيمتونه چې د هغو د جاري قيمت په اعتبار سره په دغه نيټه اخيستل کيږی يا پلورل کيږي او ټول هغه ديون (قرضونه) چې د حصول وړ وي، که هغه د اسنادو له مخې وي يا پرته له اسنادو څخه وي.

b. ټوله هغه ديون چې د بل چا په ذريعه او د هغوی له تعهداتو څخه لاس ته راځي.

c. د خالصـــې دارايۍ له تعيين وروســـته (چـــې د ديونو له وضعه کولو وروســـته د دارايۍ له اندازې څخه عبارت ده)، تاجر مجبور دی چې د هر حسابي کال په پای کې يو داسې بيلانس ترتيب او په دغه دفتر کې يې درج کړي چې د هغه تر تجارت پورې د مخصوصې دارايۍ او ديونو اندازه پکې څرګنده شوې وي، بيلانس بايد لږ تر لږه په کال کې يو وار ترتيب شي.

۳- **لوی دفتر (دفترکل):** د افغانستان د تجارت اصولنامې د لوی دفتر په برخه کې يوازې د هغه نوم ذکر کړی، خو د دغه دفتر د استفادې او ساتنې په اړه يې څه نه دي ويلی، په دې توګه ويلای شو چې عملاً دوه ډوله دفاتر چې مخکې يې يادونه وشوه وجود لري، ځکه هغه دفتر اجباري نشو بللای چې د اســـتفادې څرنګوالی يې د افغانستان د تجارت په اصولنامه کې نه وي بيان شوي، خو د دغه دفتر محتويات له ټولو هغو معاملاتو څخه عبارت دي چې لومړی په ورځني دفتر کې ثبت شوي وي او وروسته په دغه دفتر کې درج کيږي، له دې امله ويلای شو چې په دغه دفتر کې ټول هغه معاملات موندل کيدلی شي چې د تاجر له لوري په يوه کال کې ترسره شوي دي.

ب- اختياری تجارتي دفاتر:

په هغو تجارتي دفترونو سربيره چې د قانون له مخې سوداګر د هغه په لرلو مجبوريږي، تاجر او تجارتي شرکتونه کولی شـــي د خپلو معاملو د خاصو اړتياوو او غوښتنو پر اساس د خپلې خوښې سره ســـم د اختياري تجارتي دفترونو په تاسيس لاس پورې کړي، دغه دفترونه کيدای شي په مختلفو ډولونو او شکلونو رامنځته شي.

د اختياري تجارتي دفترونو د ايجاد او تاسيس په اړه د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۶۶ ماده داســـې وايي: «هر ســـوداګر د خپلې تجارتي معاملې د احتياج او لزوم پر اســـاس کولای شي په يادو شـــويو دفترونو سربيره نور دفترونه هم ترتيب کړي، خو دغه دفترونه د مخکينيو دفترونو په برخه کې د ذکر شويو شرايطو تابع نه دي».

د اختيـــاري تجـــارتي دفترونو له ډلـــې څخه يو هم لوی دفتر دی چې پـــه دغه دفتر کې تجارتي معاملې د سهم او ورځې په ډول نه درج کيږي، بلکې د هر مشتري لپاره ځانګړې پاڼې په پام کې نيول کيږي. په دغو پاڼو کې له يوه مشتري سره ټولې ترسره کيدونکې معاملې درج کيږي. دغه راز په دغو دفترونو کې پاڼې په مجلد (د ټوک په بڼه) يا غير مجلد ډول يعنې د کار په ډول ســـاتلی کيږي او هر کله چې له مشتري سره نوې معامله ترسره کيږي، کارتن ته نوې پاڼې ور اضافه کيږي.

د اجباري او اختياري تجارتي دفاترو د ثبوت قدرت:

اجباري تجارتي دفاتر هغه مهال د ثبوت د ښـــې وســـيلې په توګه کارول کيږي چې په هغو کې ســـوليدنه، قلم وهنه او نور شـــکمن آثار تر سترګو نه شي. خو له دې سره سره بياهم محکمه کولای

شي هغــه دفــتر چې اصولي نه وي د هغه په خاوند يعنې هغــه چا باندې چې په غلطه يې ترتيب کړی دی اســتعمال کړي او په دغه دفتر باندې تکيه وکړي، د افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۸۰ ماده د تجارتي دفاترو د ثبوت دقدرت په اړه داسې ليکي:

۱- تجارتي دفاتر په غير تاجر باندې دليل نه شي کيدلی، مگر هغه اظهارات چې په يادو شــويو دفاترو کې ثبت شوي وي، د محکمې لپاره يو د طرفينو ته د قسم د متوجه کولو اساس کيدلی شي، هغه هم په هغو مواردو کې چې اثبات يې په شهادت سره جواز ولري.

۲- هغه تجارتي دفاتر چې په منظم ډول ترتيب شوي وي په تاجر باندې دليل کيدلی شي، هغه څوک چې په دغو دفاترو باندې تمســک کوي نشي کولای يوازې په هغه څه باندې اســتدلال وکړي چــې د هغــه گټه ثابته وي او هغه څه چې د ده دعوې له نقص سره مخامخ کوي هغه رد کړي، د افغانستان د تجارت په اصولنامه کې د تجارتي دفترونو د ثبوت د قدرت موضوع په صريح او واضح ډول نــه ده ذکر کړې، خو د افغانســتان د مدني قانــون د ۹۹۸ مادې د حکم له مخې په دغه ځای کې دوه حالته تر سترگو کيږي.

لومــړی حالت: که چيرتــه د دعوی داوړه لوري ســوداگر وي او د منازعې وړ موضوعات هم تــر تجارتي فعاليتونو پورې اړوند وي، په دغه صورت کــې تجارتي دفاتر د تاجر په گټه او دغه راز په هغه باندې د ثبوت د وســيلې په توگه اســتعماليدلی شي، ځکه دواړه لوري د تجارتي دفاترو په درلودلو سره مکلف دي.

دويم حالت: هغه دعوی چې د يوه تاجر او بل غير تاجر تر منځ وي په دغه صورت کې دفتر په تاجر باندې د ثبوت د وســيلې په توگه اســتعماليدلی شي نه په غير تاجرباندې، ځکه که داسې شي نو تاجر به خپلو دفاترو باندې عام او تام تسلط لري او هرکله يې چې غوښتي وي کيدلی شي خپل دفاتر په خپله گټه تغيير کړي په داســې حال کې چې مقابل لوري دا ډول لاس رســی نه لري، پــه هــر حال تجارتي دفاتــر د تجزيې وړ نه دي يعنې که يو غير تاجر فــرد په تاجر باندې د هغه تجارتي دفتر د ثبوت د وسيلې په توگه استعمال کړي، نو نشي ويلی چې يوه برخه يې چې ده اتکاء ورباندې کړې ده او خپله گټه پکېويني قبول او پاتې نور يې رد کړي.

د اختيــاري تجارتي دفاتــرو د قدرت د ثبوت په برخه کې بايد وويــل شي چې دا ډول دفاتر د ثبوت ښــه وســيله گڼل کيږي او يــوازې د يوې « حقوقی قرينې » په توگــه د ادعاء د صدق لپاره کارول کيدلی شي، البته دغه قرينه نســبي ده او تر هغه چې خلاف يې ثابت نه شي حقيقت گڼل کيږي. د افغانستان د تجارت اصولنامې د اختياري تجارتي دفاترو د ثبوت د قدرت په برخه کې کوم مشــخص حکم نه لري، خو د دغي اصولنامې د ۷۹ مادې له مطالعې څخه داســې اســتنباط کيږي

چې اختیاري تجارتي دفاتر اصلاً د ثبوت صلاحیت او قدرت نه لري، څکه یاده شوې ماده وایي: « د هغو شرایطو په دایره کې چې په ۸۰ او ۸۴ مادو کې تعیین شــوي دي، قانوني تجارتي دفاتر کیدلی شي چې د ســوداګرو ترمنځ د تجارتي معاملاتو له امله په رامنځ ته کیدونکو اختلافاتو کې د ثبوت د وسائلو په توګه و منل شي».

نو لیدل کیږي چې په یاده شوې ماده کې یوازې له قانوني تجارتي دفاترو څخه یادونه شوې ده او له اختیاري تجارتي دفاترو څخه هیڅ یادونه نه ده شوې، بناءً د تجارت د اصولنامې له نظره که څه هم له اختیاري تجارتي دفاترو څخه یادونه نه ده شــوې خو دغه دفاتر د اهل خبره اشــخاصو لخوا یوازې د هغه دعوې په برخه کې مطالعه کیږي چې په اســاس یې دغه دعوه رامنځ ته شــوې ده او مقابــل لــوري ته په لاس نه ورکول کیږي، څکه مقابل لوری چې د تاجر رقیب او ســیال دی کیدلی شي د هغه د دفاترو له مخې د هغه د تجارت ټول اسرار کشف کړي او د هغه تجارتي چارو ته صدمه ورسوي.

د همدغه دلیل له امله تجارتي دفاتر په ډېرو اســتثنائي حالاتو کې مثلاً په هغو حالاتو کې چې تاجر له دیوالیتوب سره مخ دی او یا یې د تجارت له شــغل څخه ځان ګوښــه کړی وی او د تجارتي راز ټپول اهمیت ورته و نه لري مقابل لوري (د تاجر سیال) ته په لاس ورکول کیږي.

تجارتي سیالۍ

د سوداګرو او سوداګریزو شرکتونو تر منځ د سیالیو د رامنځ ته کولو، او د دې لپاره چې تجارتي مؤسســات و توانیږي په اقتصادی تبادلاتو کې خپله تنظیموونکې ونډه اداء کړي نو ضرور ده چې لاندې غوښتنو ته ځواب ووایي:

– رقابت او سیالي باید سالمه وي

– رقابت باید آزاد وي، په دې معنی چې د سوداګرو لخوا باید د سالم رقابت د اصولو د رعایت په برخه کې موانع ایجاد نه شي، ســالم تجارتي رقابتونه د افغانســتان د تجارت په اصولنامه کې هم بیان شــوي دي، د نړۍ د زیاتره هیوادونو په قوانینو کې، د سالم رقابت تعریف نه تر سترګو کیږي خو د یو شمیر هیوادونو په قوانینو کې سالم رقابت تعریف شوی دی چې په لاندې توګه یې ذکر کوو.

غیر ســالم رقابت هغه دی چې له تجارتي عرف سره مطابق نه وي او په عمومي توګه د نا ســالمو طرزالعملونو زیږنده وی، دغه نا سالم طرزالعملونه په څلورو برخو ویشل شوي دي چې عبارت دي له:

۱- د بدګومانۍ یا سوء تفاهم په هدف د تاجر په خلاف تبلیغات

۲- د رقیبانو او سیالانو د تجارتي شرکتونو د داخلي نظم ګډوډول

۳- تقلید

۴- د مشتریانو یا مستهلکینو په نزد تردید رامنځ ته کول

خلاف تبلیغات

د هغو نا سمو معلوماتو خپرول چې د رقیبانو او سیالانو د زیانمنیدو باعث و گرځي، د نا سالم رقابــت اســاس جوړوي، حتی که انتقادات په واقعیت هــم ولاړ وی تاجر حق نه لري چې د نورو پــه وړاندې خلاف تبلیغات وکړي او باید مســؤلو مقاماتو ته یې په اړه اطلاع ورکړل شي. د خلاف تبلیغاتو ممانعت د مقایسه وي(پرتله ایز) اشتهار مشروعیت مطرح کوي، ځکه مقایسه وي اشتهار د خلاف تبلیغاتو له وسائلو څخه گرځیدلی شي، د دې لپاره چې مقایسه وي اشتهار په سالم ډول او له فریب څخه خالي وي، لازمه ده چې د هماغه شي، یا هغو خدماتو په برخه کې ترسره شي چې د همدغو اړتیاوو پوره کوونکي وي، کومه مقایسه چې رامنځ ته کیږي په واقعیت ولاړه وي او هغه څرگندونې چې کیږي د ارزونې وړ وي.

صداقت، حقیقت او واقعیت د قانوني مقایسوي اشتهار له عمده شرایطو څخه شمیرل کیږي.

د رقیبانو د داخلي نظم گډوډول

د یــوه شرکــت یا یــوې تجارتي مؤسســې د داخلي نظم د گډوډولو یوه بــه بیلگــه د هغو د کارکوونکو استخدام دی، په دې معنی چې تاجر هغه شخص چې د هغه د سیال او رقیب له شرکت سره د قرارداد په اســاس په کار لگیا دی جلبوي، او په دې ترتیب سره هوډ لري چې د خپل ســیال شرکت یو مهم عنصر له هغه څخه جلا او دغه شرکت زیانمن کړي.

دغه راز تاجر چې دغه عمل ترسره کوي هدف یې دا دی چې په دې توگه د خپل رقیب تاجر په لاس کې شته معلومات تر لاسه کړي، د هغه مشتریان ځان ته راجلب کړي او یا د هغه له مسلکي تجاربو څخه استفاده وکړي.

دغــه راز د وســائلو هــر ډول تصاحب چې د هغه په ســیالو شرکتونو کې د فعالیتونو د ښــه پرمختگ لپاره کارول کیږي، د نا سالم رقابت یو عمل گڼل کیږی، د بیلگې په توگه صنعتی جاسوسي یا د سیالو شرکتونو د مشتریانو لیست ته لاس غځونه او یا هم د سیالو شرکتونو د نظم گډوډول.

تقلید

تقلید هم د نا ســالم رقابت له وسائلو څخه شــمیرل کیږي، اوپه ډیرو زیاتو او مختلفو اعمالو کې شامليږي، د مثال په توگه د رقیب له اشتهاري اسنادو څخه تقلید کول،یا د عطرو له هغه بوتل څخه استفاده چې د نوموړي د رقیب د عطرو له بوتلونو سره ورته والی لري، ځکه مشتري د دغو عطــرو د رانیولــو پرمهال نشي کولی څو باوري شي چې دا هماغــه عطر دی چې مخکې یې کارول او کنه دا هغه عطر دی چې د تقلید او ناسالم رقابت په هدف تولید او بازار ته عرضه شوی دی.

د مشتریانو یا کاروونکو په وړاندې تردید پیدا کول

دا ټولو هغو اعمالو ته وایي چې د مشتری په روحیه کې اختلال رامنځ ته کوي، او په دې توګه یې ځان ته جلبوي، باید ووایو چې د ناسالم رقابت پر هغو اعمالو سربیره چې یادونه یې وشوه، د دغه تعریف په اساس چې، د رقابت خلاف فعالیتونه له هغو فعالیتونو څخه عبارت دي چې د هغو په اساس تاجر نه غواړي آزاد رقابت ته ځای پریږدي، کیدلی شي ډېرو نورو اعمالو ته هم شامل شي.

د دا ډول اعمالو له ممنوع ګرځولو څخه د حقوقي قواعدو موخه دا ده څو د هغو کسانو کړنلارې چې د آزاد رقابت په لاره کې مانع ایجادوي مجازات کړي، ځکه د دغو فعالیتونو هدف د آزاد رقابت مختل کول او هغو ته صدمه رسول دي.

د آزاد رقابت خلاف فعالیتونه په دوو برخو ویشل شوي دي:

- پر بازار باندې د حاکمیت له موقف څخه ناوړه استفاده
- د ناوړه سیالۍ او رقابت لپاره د سوداګرو ترمنځ تفاهم

په لومړي حالت کې: یو یا څو تجارتي شرکتونه په ګډه د یوه داسې شرکت په توګه فعالیت کوي چې په بازار باندې حاکمیت لري او داسې عمل کوي چې له مخې یې و کولای شي د آزاد رقابت په خلاف کړنو سره خپل دغه حاکمیت دوامدار وساتي او یا هغه تقویه کړي.

دویم حالت: څو تجارتخونې یا شرکتونه موافقه کوي، څو رقابت په خپل منځ کې محدود کړي او یا یې په کلي توګه له منځه یوسي. په دغه حالت کې د رقابت خلاف فعالیتونه کیدلی شي تر یوه تجارتي شرکت یا څو خاصو هغو پورې منحصر وي.

په تجارتخونې یا شرکت پورې اړوند، د رقابت خلاف فعالیتونه

کله چې یوه تجارتخانه پر بازار باندې قدرت ولري، د دې زمینه مساعده کیږي چې دغه تجارتخانه په بازار کې آزادانه کار وکړي چې پر بازار باندې دغه استقلال د تجارتخانې یا شرکت د واکمنۍ څرګندوی دی، دغه موقف د یوه استعماري قدرت په توګه راڅرګندیږي او د تجارتخانې لپاره د ازاد رقابت په لاره کې د خنډ پیدا کولو زمینه برابره وي، دغه راز تجارتخانه د خپلو سیالانو په مقابل کې له خپلو پراخو امکاناتو څخه استفاده کوي چې له دغو امکاناتو څخه د مشتریانو او کاروونکو په مقابل کې هم کار اخلي.

د نړۍ په زیاتره هیوادونو کې حقوقي قواعدو دا ډول کړه وړه منع کړي دي، ځکه د دغو قواعدو هدف د لویو سوداګرو په مقابل کې له کوچنیو تجارتونو څخه دفاع ده، نو د دغه هدف

د تأمیــن لپــاره یو له حقوقي قواعدو څخه په دې باندې بناء دي چې پر بازار باندې له واکمنۍ او حاکمیــت څخــه مخنیوی وکړي او لوی شرکتونه و نه توانیږی چې پر تجارتي بازارونو باندې عام او تام حاکمیت ترلاسه کړي.

پر بازار باندې د حاکمیت د ارزونې معیارونه

پر بازار باندې حاکمیت اصولاً نا مشروع دی. او له دغه حاکمیت څخه ناوړه اســتفاده هم نا مشروع عمل دی، دغه ناوړه اســتفاده د هغو کسانو لخوا کیږي چې پر بازار باندې حاکمیت لری، په بازار باندې د حاکمیت د تشــخیص لپاره په لومړي قدم کې لازمه ده څو یو مورد نظر او د پام وړ بازار تشــخیص شي، په دوهمه مرحله کې باید هغه ســلنه او فیصدي اټکل شي چې یو تجارتي شرکــت یــې په دغه بازار کې لري، خو په دغه بازار کې دغه موجوده فیصدي د ناوړه اســتفادې د اتهام لپاره کافي نه ده، بلکې لازمه ده چې د نورو عناصرو په واسطه تقویه شوې وي او بیا په دې توګه په بازار باندې د حاکمیت له ناوړه استفادې څخه خبره وکړو.

کلــه چــې تجارتي شرکت د بازار یوه محدوده برخه په لاس کې لري، د مثال په توګه له شــپږو څخه تر لسو فیصدو پورې په یوه بازار باندې د شرکت له حاکمیت څخه نه شو ګڼلای، خو د دې پــه خــلاف کې د یوه بازار یوه مهمــه او لویه برخه، د مثال په توګه که ۵۰ په ســلکو کې برخه د یوه شرکت په لاس کې وي نو دلته په بازار باندې د حاکمیت موضوع مطرح او څیړل کیدلی شي.

پر بازار باندې د حاکمیت مکمل معیارونه

پر بازار باندې د حاکمیت له مکملو معیارونو څخه یوهم بازار ته د ورننوتلو له موانعو څخه عبــارت دی، د مثال په توګه په بازار کې د د کوکاکولا ښــه شــهرت همدغه بــازار ته د نورو د ور داخلیدو یو مانع دی، له بل لوري د یوه مشهور مارک او نښانې درلودل هم بازار ته د ور داخلیدو یــو مانع جوړوي، دغه راز تخنیکي او تکنالوژیکي مخکې والی او ســبقت هم بازار ته د داخلیدو له موانعو څخه دي.

د تجارتخونې (شرکت) طرزالعمل

دغه طرزالعمل یوازې د هغو تجارتخانو (شرکتونو) په برخه کې کارول کیږي چې پر بازار باندې حاکمیت لري، د مثال په توګه یو شرکت پرته له دې چې بل تجار یا تجارتي شرکت ورسره په رقابت کې وي د خښــتو بیه لوړه ســاتي. دغه راز په ډېر ټیټ نرخ سره د یوه جنس عرضه کول یوازې د هغــه شرکت لخوا ترسره کیدلی شي چې پــه بازار باندې حاکمیت ولري او په دې توګه د رقیبانو د امکاناتو د سلبولو باعث ګرځي. ځکه هغوی له دا ډول امکاناتو څخه نه دي برخمن او نشي کولای

چې همدغه اجناس په دومره ټيټ قيمت سره بازار ته وړاندې کړي.

د سوداګرو او د توکو برابروونکو تر منځ په اړيکو کې د خپلواکۍ نه موجوديت

د خپلواکۍ نه موجوديت کيدلی شي دوه اړخيز وي، په دې معنی چې تاجر د توکو برابروونکي د مقرراتو تابع وي او يا بالعکس برابروونکی د تاجر د مقرراتو. د اقتصادي خپلواکۍ نه موجوديت هغــه مهال د آزاد رقابت په مخکې خنډ ګرځي چې له يوه لوري تاجر يا برابروونکی و نه توانيږي له بالمثله (ورته)لارې څخه استفاده وکړي او له بل لوري د تاجر يا توکو د برابروونکي طرزالعمل د آزاد رقابت په لاره کې مانع رامنځ ته کړي، بناءً حقوقي قواعد د يوه شرکت يا يوې ډلې ســوداګرو له لوري د هغو کسانو په برخه کې سوء استفاده ممنوع ګرځوي چې د دوی تر اقتصادي حاکميت لاندې وي.

د څو شرکتونو لخوا ډله ايز اقدام

دا هغــه عمــل دی چې څو تجارتي شرکتونه د يوې موضوع پــه اړه موافقه کړې وي او په دې توګه په بازار کې د آزاد رقابت مانع ګرځي، په دغه حالت کې کولای شو پر بازار باندې له ډله ايز حاکميت څخه خبره وشي، په دغه صورت کې د دوو يا زياتو اقتصادي شرکتونو د ملګرۍ په نتيجه کــې پــه بازار باندې حاکميت رامنځ ته کيږي چې له حقوقي پلوه له يوه او بل څخه جلا دی، خو په ګډه کار کوي او يا را څرګند شوي دي.

د پنځم څپرکي لنډیز

د افغانستان د تجارت د اصولنامې د ۸ مادې له مخې تاجر داسې تعریف شوی دی:

– ټول اشخاص که هغه افراد وي او یا تجارتي شرکتونه خو چې تجارتي اهلیت ولري او په خپل نم سره په یوه یا څو تجارتي معاملاتو ځان مشغول کړي او دغه کار خپل دوامداره شغل وګرځوي.

– تجــارتي اهلیــت: هر فرد چې د اتلس کلنۍ ســن یــې تکمیل کــړی وي او د خپلو حقوقي تصرفاتو لپاره یې د شــخصیت او تجارت د دولت له امله کوم قانوني موانع نه وي موجودې، کولای شي تجارت وکړي.

– تاجر د لاندې حقوقو درلودونکی دی.

۱- د تجارتي شرکت د تأسیس حق ۲- د کرایې د تمدید حق ۳- د تجارتي عنوان د درلودلو حق

۴- د اختراع حق ۵- د تجارتي نښې او موډل حق ۶- په ګروۍ کې د تجارتي شرکت د ایښودلو حق.

– تاجر لاندې وجائب لري:

۱- د تجارتي جواز اخیســتل ۲- د تجارتي ثبت په دایره کې ثبتول ۳- د اجباري تجارتي دفاترو درلودل (ورځنی دفتر، د دارایۍ دفتر او لوی دفتر).

– تجارتي رقابت: تجارتي رقابت باید ســالم او آزاد وي، د زیاتره هیوادونه په قوانینو کې د سالم آزاد رقابت تعریف نه تر ســترګو کیږي، خو د یو شــمیر هیوادونو قوانین د نا ســالم رقابت په اړه داسې نظر لري:

– ناســالم رقابت له هغه رقابت څخه عبارت دی چې له تجارتي عرف او عاداتو سره مطابق نه وي او په عمومي توګه د ناســالم طرزالعمل زیږنده وي، دغه نا ســالم طرزالعمل په لاندې څلورو برخو وییشل شوی دی:

۱- د بدګومانۍ یا سوء تفاهم د پیدا کولو په هدف د تاجر خلاف تبلیغات

۲- د رقیبانو د تجارتي شرکتونو د داخلي نظم ګډوډول

۳- تقلید

۴- له مشتریانو او کاروونکو سره تردید او شک پیدا کول

د پنځم څپرکي پوښتنې

۱- تاجر څوک دی او یو فرد څه وخت د تاجر صفت خپلوي؟

۲- تاجر د کومو حقوقو درلودونکی دی؟

۳- د تاجر وجائب څه دي؟

۴- تاجر ته د اجباري او اختیاري دفاترو د درلودلو اړتیا څه ده؟

۵- د اجباري او اختیاري دفاترو د ثبوت قدرت توضیح کړئ؟

۶- تجارتي رقابت څه دی؟

۷- سالم او نا سالم رقابت څه ډول له یوه او بل سره جلا کولای شو؟

شپږم څپرکی

تجارتي قراردادونه

ټولیزه موخه:

د تجارتي قراردادونو پیژندل، د قراردادونو عمومي شرایط او د هغو ډولونه.

د

زده کړې موخې: د دغه څپرکي په پای کې به محصلین وکړای شي چې:

- د قراردادونو عمومي شرایط و پیژني.
- د تجارتي قراردادونو او نورو هغو تر منځ تفکیک وکړای شي.
- ملي او نړیوال قراردادونه و پیژني.
- د حمل و نقل، بیه او سرقفلي په قراردادونو پوه شي.

د تجارت په ســاحه کې یــوازې هغه قراردادونه مطرح کیږي او د تجــارتي قراردادونو تر نامه لانــدې مطالعه کیږي چې د قراردادونو د عمومــي شرایطو په حفظ سره په مدني حقوقو کې ترې یادونه شوې وي.

تعریف: د افغانستان مدني قانون تر عقودو او قراردادونو پورې اړوند کلي اصول تعریف کړي او د تجارت په اصولنامه کې د قراردادونو تعریف شــتون لري. د افغانســتان د تجارت د اصولنامې ۶۰۸ مادې د قراردادونو په تنظیم کې رضا او موافقت کافي بللی او داسې صراحت یې کړی دی: «د تجارتي عقودو لپاره د طرفینو رضا او موافقت کافي دی، د قرارداد د تنظیم او نورو مراسمو پرځای کول لازم نه دي».

د یاد شوي قانون ۶۰۹ ماده دغه راز په دې برخه کې وايي چې:

که د یوه عقد لپاره قانوناً د یوه مخصوص شـــکل رعایت په لیکلي ډول لازم وي او عقد یې تر ځینې مراسمو لکه مقاولې پورې موقوف کړی وي، نو تر هغه چې دغه شکل مراعات نه شي او یا ټاکل شوي مراسم اجراء نه شي عقد نه شي منعقد کیدلی.

په هغه صورت کې چې دواړو لوریو د قرارداد په تنظیم سره موافقه کړې وي، داسې بلل کیږي چې ګواکي د عقد تړون یې د قرارداد تر تمدید پورې تړلی دی، خو د یادې شوې مادې وروستي بند زیاته کړې ده چې «که قرارداد تنظیم شوی هم نه وي، خو ثابته شي چې دواړو لوریو عقد منعقد ګڼلی دی، د قرارداد نه تنظیم او ســمون د عقد د عدم انعقاد ســبب نه ګڼل کیږي، مثلاً مشتري یا (اخیستونکي) ته ټول مال یا د هغه یوه برخه تسلیم شوی او بایع (خرڅوونکي) د خرڅ شوي مال ټول قیمت یا یوه برخه ترلاســه کړې ده، په دغه صورت کې که څه هم چې قرارداد نه دی تنظیم شوی، مګر عقد منعقد شوی بلل کیږي.

د افغانســتان د تجارت په اصولنامه کې د ټولو تجارتي قراردادونو په برخه کې داســې احکام شتون لري چې په اساس یې د بیمې قرارداد، کاري حق العمل، د حمل او نقل قرارداد، دلالي، د بیه لرونکو بورسیو او پاڼو کاروبار، تجارتي رهن، تجارتي ضمان، بانکداري او دغه راز د سرقفلي قرارداد، خاص قراردادونه بلل کیږي.

که د نورو هیوادونو د تجارت حقوق مطالعه کړو نو لیدل کیږي چې د یو شمیر قراردادونه په اړه یې د ځانګړو قراردادونو په توګه بحث کړی دی، د مثال په توګه د فرانسې په مدني کود کې د تجارتي قراردادونو په ســاحه کې په ځانګړي ډول له تجارتي تبادلې څخه د تجارتي قرارداد په توګه یادونه شوې ده، د فرانسې د مدني کود ۱۷۰۲ ماده د تجارتي تبادلې په اړه وايي: تجارتي تبادله هغه قرارداد دی چې په اساس یې یو جنس د بل جنس په مقابل کې تبادله کیږي.

د فرانسې مدني کود تبادله د یوه تفاهمي قرارداد په توګه پیژندلې ده، له هغو ټولو خصوصیاتو سره سره چې تجارتي تبادله یې لري بیا هم د قراردادونو تر عمومي شرایطو لاندې راځي، خو دغه ټکــی باید له پامه و نه غورځول شي چې هیڅ کله نشــو کــولای قراردادونه په کلي ډول د تدوین شــویو او تجارتي قراردادونو تر نامه لاندې یو له بل سره تفکیک کړو. د هر قرارداد تجارتي یا مدني خصوصیت تر دې پورې تړلی دی چې د ســوداګرو اشــخاصو ترمنځ منعقد شــوی دی او که د غیر تاجــرو اشــخاصو تر منځ خــو حالاتو ته په پام سره کیدلی شي مدني یــا تجارتي وګڼل شي، په هغه حالــت کې چــې قرارداد تجارتي وي نــو د اموالو او د تجارت د حقوقو ټــول هغه مقررات چې د محاکمــو د صلاحیــت، د څیړنې د څرنګوالي، د اثباتو د دلائلو، تضامنــي ضمانت او نورو لپاره یې وړاندوینه شوې ده، د تطبیق وړ دي.

نړیوال تجارتي قراردادونه

پــه نړیوال تجارت کې ســازمانونه او بنســتونه زیاتــره وخت، لکه د لنــدن د غلاتو د تجارتي اتحادیــې(London Contrade Association) د قراردادونــو په څیــر د معاملاتو او غلاتو د پیر او پلور لپاره نمونه قراردادونه (Contracts Types) تهیه کوي. د ملګرو ملتونو ســازمان، د تجارت نړیواله مؤسسه او د اروپایي اتحادیې غړي دغه راز هڅه کوي چې متحدالشکل قراردادونه تهیه کړي.

په تجارتي قراردادونو کې تر ډېره داســې اصطلاحات کارول کیږي چې کیدای شي وروســته یې تفســیر او تعبیــر د اختــلاف وړ وګرځي لکه د F.O.B خرڅــلاو، د C.E.F، خرڅلاو او د C and F خرڅلاو، له همدې امله د تجارت نړیوال اتاق چې په ۱۹۱۹ م کال کې تأسیس شوی دی، د حقوقو د علــماؤو، ســوداګرو، بانکونو او پــه دې برخه کې له نورو دخیلــو او متخصصینو څخه د دا ډول اقتصادي تجارتي اصطلاحاتو د تعریف لپاره یو کمیسیون تشکیل کړی دی او په ۱۹۵۳ کال کې یې پــه دې برخــه کې د انکوټیرم (Incoterm) په نامه کتاب خپور کړ چې په نړیوال تجارت کې یې د عرف ځای خپل کړی او په هغو مواردو کې چې د پلورونکي او پیرودونکي تر منځ اختلاف رامنځ تــه کیږي دغه کتاب ته مراجعه کوي. په دغه ســاحه کې درې ډول خرڅــلاو ترسره کیږي چې له F.O.B او C.E.F او C and F څخه عبارت دي.

FOB خرڅلاو

د دغه خرڅلاو لنډیز له (Free on Board) څخه اخیستل شوی چې معنی یې په بیړۍ باندې یــا د بیــړۍ له لارې ازاد تجارت دی، په دغه خرڅلاو (پلور) کې قیمت او بیه د ټولو هغو توکیو او اړونده مخارجو قیمت ته شامله ده چې د خرڅلاو له ځای څخه بیا تر بیړۍ پورې ورباندې راځي، په دې معنی چې پلورونکی مؤظف دی پلورل شــوي توکي په خپل لګښت سره د خرڅلاو له ځای نه د بیړیو تر بندر پورې یوسي او په بیړۍ کې یې ځای پرځای کړي، له دې سره سم د بیړۍ بندر د توکیــو د حمــل مبدأ ګڼل کیږي او له هغه نیټې چې توکي بیړۍ ته ور باریږي تر اخیســتونکي (مشــتري) پورې تعلق پیدا کوي او د سمندري حمل، بیمې، له ګمرک څخه د تخلیې او ترخیص او دغــه راز تر خپله ځایه د رســولو ټول مصارف یې پــه هغه باندې دي، نو له همدې امله ټول هغه خسارات چې د بارېدو له نیټې څخه توکیو ته متوجه کیږي د اخیستونکي (مشتري) په غاړه دي.

C&F خرڅلاو

د دغه خرڅلاو لنډیز له (Cost and Freight) څخه اخیستل شوی دی، یعنې بیه او د حمل کرایه.

دا هغه خرڅلاو دی چې له مخې یې پلورونکی د توکیو سمندري حمل او انتقال په غاړه اخلي او د خرڅلاو قیمت تر مقصود بندر پورې د توکیو ټولو اړونده لګښتونو او انتقال ته شامل وي، له همدې امله زیاتره وخت له C&F څخه وروسته د بندر نوم ذکر کیږي.

دغه ډول قراردادونه له ۱۹مې پیړۍ څخه را وروســته رواج شوي دي. د C&F په خرڅلاو کې اخیستونکی د توکیو او اجناسو له باریدو وروسته مالک ګڼل کیږي، بناءً ویلای شو کوم توکي چې تر اوسه ځای ته نه دي رسیدلي او په سمندر کې دي و پلورل شي او پلورونکي خپلې پیسې ترلاسه کړي نو هغه مشــکل چې په دې برخه کې رامنځ ته کیدلی شي دادی چې اخیســتونکي (مشتری) توکي له رانیولو وړاندې نه دي کتلي نو که چیرې د توکیو په تعیین شــوي مقدار کې کمبود راځي د پلورونکی او اخیســتونکي تر منځ د شــخړې د را پیدا کیدو ســبب کیږي، د دا ډول اختلافاتو د لــه منځه وړلــو لپاره د ۱۹مې پیړۍ په اواخرو کې په دا ډول قراردادونو کې یو لړ ځانګړي شرایط اضافه شــول چې د هغو له ماهیت سره یې تناقض درلود، مګر نن د (C&F) په خرڅلاو کې دوې موضوعاګانې باید په پام کې و نیولې شي، یوه داچې د توکیو د تحویلۍ له ورځې د توکیو مالکیت اخیســتونکي (مشــتري) ته انتقال شوی او ټول هغه خطرات چې توکیو او اجناسو ته متوجه کیږي د اخیســتونکي په غاړه دي، دوهم دا چې پلورونکی (بایع) د توکیو او اجناســو د حمل او انتقال مسؤل دی او دغه مسؤلیت یې د قرارداد په اساس دی.

CIF خرڅلاو

سي آی اف د (Cost insurance Freight) ترکیب لومړي توری دی، یعنی بیه، بیمه او د حمل او نقل کرایه.

د (CIF) خرڅلاو د C&F خرڅلاو د مقرراتو تابع دی، په دومره توپیر سره چې په دغه خرڅلاو کې تعیین شوې بیه، د توکیو په قیمت او د هغو د انتقال په کرایه سربیره د هغو د سمندري حمل او نقل بیمې ته هم شــامله ده، خو باید په پام کې ولرو چې د پلورونکي له لوري د توکیو بیمه کول هغه د بارولو په وخت کې د واردیدونکو خساراتو مسؤل نه ګرځوي، بلکې د بارولو له نیټې وروســته ټول هغه خطرات چې توکیو ته متوجه کیږي د اخیســتونکي په غاړه دي، له همدې امله کومه بیمه نامه چې تنظمیږي د انتقال وړ ده او د اخیستونکي په وجه کې ظهر نویسي کیږي، او یا هم اصولاً د حامل په وجه کې صادریږي.

پــه دې ترتیــب سره اخیســتونکی حق لري چې لــه بیمه کوونکــي څخه مســتقیماً د واردو شــویو خســاراتو په اندازه پیسې ترلاســه کړي او که بیمه کوونکی وارد شوي خسارات ور نه کړي اخیستونکی، پلورونکي ته د مراجعې حق نه لري.

د داخلي تجارت قراردادونه

د افغانستان تجارت اصولنامې ته په کتنې سره، د هغو قراردادونو له جملې څخه چې د تجارت د حقوقو په ساحه کې ترسره کیږي یو هم د حمل او نقل قرارداد دی.

د حمل و نقل قرارداد

د تجارت د قانون په ۸۲۱مه ماده کې داسې ویل شوي دي« په وچه، اوبو یا فضاء کې د اجرت په مقابل کې د اموالو یا اشخاصو حمل او نقل د نقلیاتو د محاوله په نامه سره یادیږي»، د فرانسې د تجارت په حقوقو کې، د ځمکې یا اوبو له لارې د شـیانو د حمل په اړه له ۱۷۸۲ مادې څخه تر ۱۷۸۶ مادې پورې په مدني قانون کې یادونه شوې ده او د تجارت په اصولنامه کې یې له ۸۲۴ څخه تر ۸۵۵ مادې پورې وړاندوینه شوې ده.

د هوایـی حمل او نقل لپاره جلا مقررات تدوین شـوي دي او پـه څنګ کې ورسره په لاندې شرحه نړیوال کنوانسیونونه هم د مختلفو دولتونو تر منځ لاسلیک شوي دي:

۱- د اورګاډي د پټلۍ له لارې د حمل او نقل په برخه کې د سویس (Brene) نړیوال کنوانسیون.

۲- د ۱۸۹۳کال د C.I.M توکیو د حمل او نقل کنوانسـیون، د دغه کنوانسیون وروستی سمون په۱۹۵۵کال کې وو.

۳- د وارسـا د ۱۹۱۹ د هوایی حمل او نقل کنوانسـیون، دغه کنوانسـیون په ۱۹۵۵کال کې په لاهه کې اصلاح شو.

۴- د توکیو د ځمکني لیږد رالیږد کنوانسیون، ۱۹۵۴کال ژنیو C.M.R

۵- د سمندري لیږد رالیږد کنوانسیون، هامبورګ ۱۹۷۸کال

د فرانسـې د تجـارت په حقوقـو کې هم د حمل او نقـل قرارداد نه دی تعریف شـوی، خو فرانسوي حقوقپوهان د شیانو د حمل او نقل قرارداد داسې تعریفوي چې: د حمل او نقل قرارداد هغـه قـرارداد دی چې د هغو په وسـیله یې د حمل او نقل متصدي متعهـدې بلل کیږي چې له لیږونکي څخه د اجرت په ترلاسه کولو سره معین توکي او سامان آلات ځای پرځای کړي.

په دغه تعریف کې څو ټکي د پام وړ دي:

- قرارداد د هغه چا په واسطه منعقد کیږي چې د حمل او نقل په کاروبار لګیا وي.
- د قرارداد اصلي موضوع د اجرت په بدل کی د معینو توکیو او وسائلو حمل دی.
- د حمل او نقل متصدي د توکیو د حمل په چارو کې د پوره واک او اختیار درلودونکی دی.

له پورتني تعریف څخه دا نتیجه اخیسـتل کیدای شي چې، د حمل او نقل قرارداد د اجارې د خدماتو او اجارې د شیانو له قراردادونو سره توپیر لري، ځکه د حمل او نقل په قرارداد کې اړونده متصدي د شیانو په حمل یا خدماتو په وړاندې کولو کې د عمل پوره واک لري او خپل تعدات په مستقل ډول ترسره کوي.

سر قفلي قرارداد

د هغــو موضوعاتو له ډلې څخه چې له نهمې هجرې پېړۍ راهیســې یې د څېړونکو ذهنونه ځان ته جلب کړې دي د سرقفلۍ موضوع ده، مصریانو او د سوریې خلکو سرقفلۍ ته خلوالرجل ویــل، د مغــرب عربانو مفتاح (زینه) یا جلســه ورته ویل، په عراق کې قفلیــه ورته ویل کیږي، د ســوریې ځینې خلک فروغینة ورته وایي، او پــه ځینې فقهي کتابونو کې له سرقفلۍ څخه په نقل القدم یا خلوالید سره تعبیر شوی دی.

هغو څېړونکو چې د سرقفلۍ په اړه یې مطالعې کړې او مقالې یې لیکلې دي، نه دي توانېدلي چې د دغې مسألې د واقعیت کامل تصویر وړاندې کړي، نو بې له شکه چې په دغه موضوع باندې د بحث لپاره لاهم ځای شته چې له یوې نوې زاویې باید وڅېړل شي، تر څو په دې برخه کې فقهي او حقوقي لیکنې او نظریات ترلاسه شي.

د اکتســاب حق چې په عرف کې سرقفلي ورته وایي کوم معین تعریف نه لري، خو ویلای شــو چې د اکتســاب حق د منقولو او غیر منقولو عواملو له مجموعې څخه عبارت دی، منقول عوامل لکه، اثاثیه، اولیه مواد، ابزار، آلات، تجارتی توکي، نغدې پیســې او غیر منقول عوامل لکه د اختراع حق په تر تجارتي نښــو او علامو پورې اړوند حقوق، د تجارتي محل د اجارې حق او ادبي یا هنري مالکیت او نورو... حقوق.

سرقفلي د اکتساب د حق د اجزاءو یو جزء ګڼل کیدای شي، دغه حق کیدای شي چې مالک یې په یوه محل یا موقعیت کې د کاروبار له امله د مشــتریانو د راجلبولو په علت خپل کړي. سرقفلي د موضوعــي تجارتي اعمالو له جملې څخــه یو عمل دی چې کله د یو لړ ظاهري ضوابطو په وجه شــکلي تجارتي عمل هم ورته ویل کیږي، د سرقفلۍ حق چې تاجر یا کســبګر یې د تجارتي محل یا یوې حرفې او کسب له مخې خپلوي، د دې کار حقوقي اثر له دې امله دی چې ولې نه شي کولای مستاجر (اجاره اخیستونکي) دې ته اړ باسي چې دغه محل او ځای ترک کړي.

په دې اســاس ویلای شــو چې د ځای په اجاره کې د مستاجر د تقدم حق، د مالک د مالکیت حق محدودوي.

سرقفلي د سرمایې او شــتمنۍ له مهمو عناصرو څخه یــوه ده، دغه سرمایه له هغو حقوقو او امتیازاتو څخه عبارت ده چې د یوه تجارتي فعالیت لپاره رامنځ ته کیږي، دغه سرمایه او شتمني د فرانسې په حقوقو کې په (Fond Conncerce de) سره یادیږي او دا په یوه تاجر یا کسبګر پورې د ټولو هغو حقوقو، اموالو او اثاثیې مجموعه ده چې تاجر یا کسبګر یې د خپلو اړونده فعالیتونو لپاره برابروي.

تجــارتي شــتمني کیدای شي چې پر سرقفلۍ یا په اجاره کــې د تقدم پر حق سربېره، په لاندې مادي او غیر مادي عناصرو کې شامله شي:

موقعیت، مشـــتریان، نوم او تجارتي عنوان، تجارتي او صنعتي نښې او علایم، نقوش، رسمونه او موډلونه، د کارخانې نښه یا علایم، صنعتي جوایز، لومړني تجارتي مواد، تجارتي اثاثیه، تجارتي توکو او نور.

د سرقفلۍ او کسب د حق تر منځ د تفاوت په اړه ویل کیدای شي چې سرقفلي په ملک پورې اړه لري یعنې تر موقعیت، مرغوبیت مشتری والی، او د ساختمان تر ظاهر پورې مربوط حق دی.

ملـــک کیـــدای شي له اجارې مخکې د محل د چمتو کیدو او ښــه موقعیت او شـــهرت له امله د هغـــه تاجر یا مســـتاجر ته زیات اهمیت ورکړي او د هغـــه مرغوبیت او د جذب توان ته لا ډېر زیاتوالی ورکړي، چې دغه مسأله د سرقفلۍ د کچې په زیاتوالي کې هم مؤثره پریوتلای شي.

په دې اســـاس ښـــایي د ملکي سرقفلي کچه یـــوازې د موقعیت د تغییر له املـــه چې له اجارې وروســـته پیداکېږي، ډېروالی ومومي البته د بیو تغییر او د پیســـو ارزښـــت هم په دې چاره کې بې اغېزې نه دی. په دې ترتیب باید وویل شي چې د ملکي سرقفلي د کچې په ټاکلو کې چې د لومړي ځل لپاره په اجاره ورکول کېږي، د کســـب یا ســـوداگرۍ حق مداخله نه لري او دا حق وروســـته د مستاجر لپاره رامنځ ته کېږي.

که چېرې څښـــتن یا مالك خپل ســـوداگریز ملك په اجاره ورکړي، کولی شي د سرقفلي تر عنوان لاندې له مســـتجار څخه مبلغ ترلاسه کړي. لکه څنگه چې مالي سرقفلي نه وي اخیستې او مستجار د ملك د سرقفلۍ په ترلاسه کولو سره ملك بل چاته ورکړي، نو د مستجار د اجارې د مودې تر پای ته رسېدو وروسته له مالك څخه د سرقفلۍ د غوښتلو حق نه لري.

د سرقفلي تعریفونه

لومړی تعریف: سرقفلي د متعارف شرط پر بنسټ د کرایې د عقد یو ډول دی.

دویـــم تعریف: سرقفلي د کرایې په وړاندې پـــه دوکان کې د اقامت او جلوس د دایمي حق له اخیستلو عبارت ده، چې اصلي مالک يې دبیرته ایستلو حق نه لري.

درېیم تعریف: سرقفلي له هغه منفعت څخه عبارت ده، چې شخص یې اصلي مالك ته د یوې اندازه پیسو د ورکړې په مقابل کې مستحق گرځي، خو ملکیت له اصلي خاوند سره وي.

څلورم تعریف: سرقفلي یوازې د گټې اخیســـتنې په موخه په یوه مکان کې د پېښـــې ابښودلو او ترلاســـه کولـــو څخه عبارت ده، چې د هغه مکان واقـــف یا ناظر ته د مبلغ ورکړه ده چې صرف تعمیر او بیارغونه موقوفه کړي. په دکانونو کې مســـتعاره سرقفلي پر دې بنســـټ ده چې واقف یا متولي یا ملك د دوکان لپاره ټاکلی مبلغ ټاکي، د دوکان له ســـاکن څخه هغه مبلغ واخلي او هغه د اسکان شرعي اجازه ورکړي.

پـــه دې صورت کـــې ددوکان خاوند حق نه لري هغـــه کرایه دار له دوکان څخه وباســـی چې

سرقفلی ورته ثابته ده.اوتر هغه وخته پوری حق نلری دوکان بل کس ته په کرایه ورکړي ترڅو چې په لومړي سرکې اخستل مبلغ مسترد نکړي.

په کرایه ورکول د شــیانو پر منفعت باندې تړون ته وایي. ټول فقیهان د اجارې کلمه د شــیانو او اشخاصو پر اجارې اطلاقوي. یوازې مالکي فقیهان د اشخاصو او اشیاوو د اجارې ترمنځ توپیر کوي، له دې امله اجاره د انســان د کار لپاره کاروي، اما د اشــیاوو پر منفعت تړون یا عقد کرایه بولي. همداشان که چېرې مستجار د مالك په منافعو کې اخلال رامنځ ته کړي، مالك د اجارې د عقد د فسخه کولو حق لري.

د بېلگې په توگه مالك له مستجار سره د خپل دوکان د اجاره ورکولو پر سر هوکړې ته رسېدلی، چې مســتجار پــه دې دوکان کې زرگري یا خیاطــي وکړي، له یوې مودې وروســته د دوکان مالك ناڅاپهویني چې مســتجار په دوکان کې خپلسری کارکوي یا داســې کار په کې کوي، چې دوکان ته زیان رســېږي، مثلاً دېوالونه یې نړولي وي، په دې صورت کې مالك حق لري، چې مســتجار له دوکانه وباسي.

د سوداگریزې بیې قرارداد

سوداگریزه بیه مشخص تعریف نه لري، همداشان د افغانستان د سوداگرۍ په اصولنامه کې هم تعریف شــوې نه ده. په بیه پورې اړوند ټول حقوقي او مدني مقررات په ټول ســوداگریز پېر او پلور کې حاکم دي، خو د سوداگریزې بیې د ځینو برخو لپاره ځانگړي مقررات په پام کې نیول شوي دي.

په ټولیزه توگه ســوداگري ازاده ده او ســوداگر د هر ډول سوداگریزو مالونو د پېر او پلور حق لري، البته چې نامشروع نه وي او په غیر مجازو شیزونو لکه تریاکو او نشه یي توکو پورې تړلي نه وي. اوسمهال هغه محدودیتونه چې د سوداگرۍ لپاره د تطبیق وړ دي، په دوه ډوله دي:

یو یې د ځینو اجناســو د پېر او پلور کلي ممنوعیت دی او بل یې له ټاکلو ســازمانونو سره د معاملاتو محدودیت دی. د معاملې محدودیت په هغو مواردو پورې اړوند دی، چې د خرڅوونکي د واك له پلوه، د لېږد رالېږد، بانکوالۍ، بیمې، کارخونې تاسیس او هغو مواردو لپاره چې د دولت په ولکه کې دي، ټاکلي شرایط ولري.

لکه د بهرنۍ ســوداگرۍ انحصــار او دخانیات او بلاخره هغــه محدودیتونه چې دولت یې د عمومــي منابعو د ســاتلو لپاره ټاکي، لکه لــه احتکار څخه مخنیوی، د هغــو خنډونو او رقابت پر وړانــدې چې د تولیدوونکو او خرڅوونکو ترمنــځ د بیو د لوړوالي لپاره موجود وي، د مصرفوونکو په ملاتړ پورې اړوند مقررات ټاکل.

د یادونې وړ ده چې د ممنوعه اجناســو د پــېر او پلور اړوند مقررات اغلب په جزایي قوانینو کې اټکل شوي او اصولاً د دې ډول شیزونو پېر او پلور منعه دی. سوداگریزه بیه ځانگړي سوداگریز

مشخصات لري چې د افغانستان د سوداګرۍ د اصولنامې په دریم څپرکي کې یې یادونه شوې ده.

د ســوداګرۍ د اصولنامــې ۶۲۹ ماده څرګندوي: (د معینه او د انعقاد د قیمت په نســبت د دواړو لوریــو رضــا، بیع ګڼل کېږي). جاریه قیمت او د کتلاك لېږل او د هغه خرڅلاو عرضه چې د اشیاوو د قېمت، مقدار او ماهیت له ټاکلو پرته رامنځ ته شي، ایجاب نه بلل کېږي.

البتــه د یادونــې وړ ده چې بایع غیر (د بل چا) مال نــه شي خرڅولی او په هغه صورت چې داسې وشي، پیرودونکی د هغه مال خاوند نه ګڼل کېږي، خو بایع مکلف دی یا مال وپیري او مشتري تــه یې تســلیم کړي او یا هغه زیانونه چې رامنځ ته شــوي جبران کــړي. په هغه صورت کې چې خرڅلاو د سوداګر له خوا د بل شخص د منقوله اموالو په مورد کې ترسره شي او مشتري ته تسلیم شي، په دې شرط یې مالك ګڼل کېږي، چې پر دې حقیقت خبر نه وي. د مشــتري مالکیت په هغه صورت کې سلبېږي چې دا ثابته شي چې پلورل شوي مالونه مفقود یا مسروقه دي.

همداشــان د یادونې ده چې که د عقد په وخت کې د سوداګریزو اموالو بیع موجوده نه وي، خو د تســلیم پر مهال د تدارك وړ وي، د اعتبار وړ ده. د هغو اموالو د بیعې په برخه کې چې د اتــلاف وړ دي، بایــد وویل شي چې که د عقد په موقعیت کې د دواړو لورو له خوا د مال د اتلاف احتمال په پام کې نیول شــوی وي، بیع یې جایزه ده او د احتمال په صورت کې د مشــتري د قېمت د استرداد حق نه لري.

سره له دې چې د ســوداګریزې بیعې په برخه کې د افغانســتان د ســوداګرۍ په اصولنامه کې احکام شــتون لري، د ســوداګریزې بیعې ځینې ځانګړي ډولونه چې یوازې د سوداګریزې امتعې په ساحه او د کتلاك په لېږلو او یا د خرڅلاو په عرضه کې، چې د اشیاوو د قیمت د مقدار او ماهیت له ټاکلو پرته ترسره کېږي، په سوداګرۍ کې مطرح دي.

لکه (سیف) بیع چې د هغې په اړه د افغانستان د سوداګرۍ په اصولنامه کې داسې راغې:

(هغه امتعه چې د ســیف په ډول پلورل کېږي، باید د بایع له خوا د مقاوله شرایطو او د هغه د عدم په صورت کې د سیمه ییزو روانو دودنو او عرف له مخې په کښتۍ کې لېږدول کېږي، داسې محسوبېږي چې علیحده پلورل شوې وي.)

د سیف په اړه باید وویل شي چې CIF د (Insurance Fright Cost مخفف، قیمت، بیمه او نقلیه مصرف دی. یانې هغه خرڅلاو چې په کښتۍ کې د مال د تسلیم په شرط د نقلیه مصرف او بیمې اجراااتو سربېره ترسره کېږي.

همداشان باید وویل شي هغه امتعه چې د سیف په ډول پلورل کېږي، له یوه ښار یا یوه هېواد او یا یوه بندر څخه لېږل کېږي، هغه تاریخ چې یاده امتعه د لېږد د لومړنیو وسایلو په وسیله لېږل شوې، د حل د تاریخ په توګه قبلېږي.

د شپېږم څپرکي لنډيز

د افغانستان د تجارت د اصولنامې ۶۰۸ مادې د قراردادونو په تنظيم کې رضا او موافقت کافي بللی او داسې صراحت يې کړی دی: «د تجارتي عقودو لپاره د طرفينو رضا او موافقت کافي دی، د قرارداد تنظيم او نورو مراسمو پرځای کول لازم نه دي».

په تجارتي قراردادونو کې تر ډېره داســې اصطلاحات کارول کيږي چې کيدای شي وروســته يې تفســير او تعبيــر د اختلاف وړ و ګرځي لکه د F.O.B خرڅــلاو، د C.I.F، خرڅلاو او د C and F خرڅلاو، له همدې امله د تجارت نړيوال اتاق چې په ۱۹۱۹ کال کې تأســيس شــوی دی د حقوقو د علــماؤو، ســوداګرو، بانکونو او پــه دې برخه کې له نورو دخيلــو او متخصصينو څخه د دا ډول اقتصادي تجارتي اصطلاحاتو د تعريف لپاره يو کميسيون تشکيل کړی دی او په ۱۹۵۳ کال کې يې پــه دې برخــه کې د انکوټيرم (Incoterm) په نامه کتاب خپور کړ چې په نړيوال تجارت کې يې د عرف ځای خپل کړی او دلته څو اصطلاګانو ته اشاره کېږي.

۱ - FOB خرڅلاو:

د دغه خرڅلاو لنډيز له (Free on Board) څخه اخيستل شوی چې معنی يې په بېړۍ باندې يــا د بېــړۍ له لارې ازاد تجارت دی، په دغه خرڅلاو (پلور) کې قيمت او بيه د ټولو هغو توکيو او اړونده مخارجو قيمت ته شامله ده چې د خرڅلاو له ځای څخه بيا تر بيړۍ پورې وروباندې راځي، په دې معنی چې پلورونکی مؤظف دی پلورل شــوي توکي په خپل لګښت سره د خرڅلاو له ځای نه د بيړيو تر بندر پورې يوسي او په بيړۍ کې يې ځای پرځای کړي.

۲ - C&F خرڅلاو:

د دغه خرڅلاو لنډيز له (Cost and Freight) څخه اخيستل شوی دی، يعنې بيه او د حمل کرايه.

دا هغه خرڅلاو دی چې له مخې يې پلورونکی د توکيو ســمندري حمل او انتقال په غاړه اخــلي او د خرڅــلاو قيمت تر مقصود بندر پورې د توکيو په ټولو اړونده لګښــتونو او انتقال کې شــامل وي.

۳ - CIF خرڅلاو

سي آی اف د (Cost insurance Freight) ترکيب لومړي توري دي، يعنې بيه، بيمه او د حمل او نقل کرايه.

د داخلي تجارت قراردادونه

د حمل او نقل قرارداد

د تجارت د قانون په ۸۲۱مه ماده کې داسې ویل شوي دي« په وچه، اوبو یا فضاء کې د اجرت په مقابل کې د اموالو یا اشخاصو حمل او نقل د نقلیاتو د محاوله په نامه سره یادیږي».

سرقفلي قرارداد

له هغې ګټې څخه عبارت دی، چې شخص یې اصلي مالك ته د یو مقدار پیسو په ورکړې سره مستحق کیږي، خو مالکیت د اصلي خاوند سره باقي وي.

سوداګریزه بیه

پــه دې اړه د ســوداګرۍ اصولنامې په ۶۲۹ ماده کې راغــي: ((د مبیعې او د قیمت د انعقاد په نســبت د دواړو لوریو رضایت بیه بلل کیږي، د جاریه قیمت اطلاع او د کتلاك لیږل یا د هغه خرڅــلاو عرضــه چې د څیزونو د قیمت، مقدار او ماهیت له ټاکلــو پرته منځ ته راځي، ایجاب نه ګڼل کیږي.))

د شپږم څپرکي پوښتنې

۱ - عقود او سوداګریز قراردادونه د هېواد د سوداګرۍ د قانون له مخې تعریف کړئ؟

۲ – د نړیوالو سوداګریزو قراردادونه په اړه رڼا واچوئ؟

۳ – د FOB او Fand C او CIF خرڅلاو په لنډه توګه توضېح کړئ؟

۴ – د لېږد را لېږد د قرارداد په هکله د افغانستان د سوداګرۍ د قانون دریځ څه دی؟

۵ – د سرقفلي قرارداد څه دی، توضېح یې کړئ؟

۶ – سوداګریزه بیع زموږ د سوداګرۍ په قانون کې څه ډول توضېح شوې ده؟

اووم څپرکی

سوداګریز اسناد

ټولیزه موخه:

د سوداګریزو اسنادو پېژندنه او له نورو اسنادو څخه د هغو تفکیك او نورو ته یې د لېږد ساده او اسانه لارې چارې.

د زده کړې موخې: محصلان به د دې څپرکي تر لوستلو وروسته پر لاندې معلوماتو پوه شي:

- سوداګریز اسناد به وپېژني.
- اسناد به له نورو اسنادو څخه تفکیك کړای شي..
- ظهر لیکنه یا Endorsemont د سوداګریزو اسنادو د لېږد غوره په توګه درك کړای شي.
- برات، چک او حجت د ځانګړو سوداګریزو اسنادو په توګه وپېژني.

سوداګریز اسناد د سوداګرۍ د حقوقو په برخه کې ځانګړی رول لري او په سوداګرۍ پورې د اړوند معاملاتو په وده او بشپړتیا کې یې ډېرې اسانتیاوې رامنځ ته کړې دي، چې حتا د پېر او پلور په معرض کې واقع دي. د سوداګریزو اسنادو اصطلاح د حقوقو په علم کې په خاصه او عامه مانا استعمال شوې ده.

عامه مانا یې د هغو اسنادو له جملې څخه عبارت ده چې په سوداګرۍ کې معمول وي، خو په خاصه مانا سوداګریز اسناد یوازې برات، حجت او چك افاده کوي.

هغه تاریخي ماخذ چې د سوداګریزو اسنادو په اړه له پخوا زمانو څخه لاسته راغلي، ناڅیز او نامتیقن دی او یوازې ویلی شو په منځنۍ پېړۍ کې هغه مهال چې سوداګرۍ په اروپا کې د خپلې ودې پړاوونه وهل، د هېوادونو ترمنځ د لارو د امنیت نشتوالي، د نقلیه توکو خرابۍ، د اسعارو د

بیلابیلو ډولونو موجودیت او همداشان د قېمتي فلزونو د صدور ممانعت ګنې ستونزې پیدا کولې.

پر دې بنسټ د دې ډول ستونزو د هواري لپاره د دولتونو او سوداګرو ترمنځ تبادلوي مقاولات منځ ته راغلل او هغه سند چې مقاولات به یې ثابتول، د تبادلوي برایت په نامه ونومول شو. نن ورځ د سوداګرو د مالي اړتیاوو د پوره کولو او په سوداګریزو چارو کې د اسانتیاوو درامنځته کولو په موخه د سوداګرۍ د حقوقو په برخه کې د برات، چك او حجت په نامه یادېږي. ددغه دري ډوله اسنادو مقررات د حقوقو د تبادلې په نامه هم یادوي او د هغو قوانینو له مجموعې څخه عبارت دی چې پر برات، حجت او چك او حقوقي ارتباط چې د تدویر او انتقال پر مهال څرګندېږي، نافذ وي.

د سوداګریزو اسنادو په اړه ټولیز معلومات

د افغانستان د سوداګرۍ اصولنامې په دریېیم څپرکي کې د سوداګریزو اسنادو په هکله په برات، حجت او چك پورې اړوند مقررات بیان شوي دي. خو یاد اسناد یې د ټولیزو سوداګریزو اسنادو تر نامه لاندې نه دي ذکر کړي. د فرانسې د سوداګرۍ قانون هم دغو اسنادو ته د سوداګریزو اسنادو نوم نه دی ورکړي، بلکې د هره یوه لپاره یې بېل قواعد ټاکلي دي.

په حقوقي کتابونو کې پورتني اسناد د سوداګریزو اسنادو تر نامه لاندې تر بحث لاندې نیول کیږي. که څه هم سفته برات او چك د هغو اسنادو له ډلې څخه دي، چې که د غیرسوداګرو اشخاصو ترمنځ هم رد و بدل شي، د سوداګرۍ د اصولنامې تابع دي او هغو ته سوداګریز اسناد ویل کېږي.

ټولیز سوداګریز اسناد په برات، حجت او چك پورې نه محدودېږي او د سوداګرۍ دنیا له هغو اسنادو ډکه ده، چې تر دې عنوان لاندې راځي، لکه د انبار قبضwarehause recipt، د حامل په درجه کې سند، بهالرونکې پاڼې، د پور پاڼې، ، د برات مشترکې ځانګړنې، حجت او چك په دې ډول دي چې د هغو په هکله د سوداګریزو اسنادو د عنوان پر ځای، کولی شو د براتي اسنادو له عنوان څخه استفاده وکړو.

دا اسناد ټول د ظهر لیکنې وړ دي، په جاري پیسو سره یې ارزښت په خپله په کې ذکر شوی او د یوه نقدي تعهد نماینده ګې کوي او په لنډه موده کې د ورکړې وړ وي. هغه څه چې دا اسناد له نورو سوداګریزو اسنادو څخه بېلوي، له هغو څخه د پیداکېدونکو تعهداتو د تجرید ځانګړتیا ده.

د برات، حجت او چك متعهد د دې اسنادو د لاسلیك په موجب نه شي کولی د لرونکي پر وړاندې د سند له لېږدوونکي په خپلو مشخصو اړیکو استفاده وکړي. په بله وینا د برات متعهد نه شي کولی د هغه د درلودونکي پر وړاندې په هغو اراداتو پورې متوسل شي، چې کولی شي هغوی د لېږدوونکي په مقابل کې د هغې معاملې په لحاظ چې د هغه براتي سند په خاطر صادره شوې وي

او پــه جريان کې وي، مطــرح کړي، ځکه د برات تعهدات د اصلي معاملې د حاصل له تعهد څخه بېل او مستقل وي.

د بحث وړ اسناد له اصلي معاملې څخه له حاصل شوي تعهد څخه جدا او مستقل دي. د بحث وړ اسناد د ورکړې د وسيلې په توګه د پيسو غوندې رول لري هغه هم په دې توپير چې د مديون د تعهــد د اســقاط لامل نه ګرځــي. په واقعيت کې د برات، حجت او چك لــه لارې مديون فوراً بري الزمه نه کوي. حال دا چې په پيســو سره ورکړه د متعهد د ذمې برائت کېږي. پر دې بنســټ کله چې د بيې غوندې معامله کې له پيســو څخه د ورکړې په توګه کار واخيســتل شي، د متعهد (اخيستونکي) تعهد چې له اصلي معاملې څخه دی د پيسو د مبلغ په تسليم سره ساقطېږي. خو که د پيسو پر ځای له يادو سوداګريزو اسنادو کار واخيستل شي، تر هغه مهاله چې د دې اسنادو وجه د پيسو د تسليم يا تحويل په بڼه د متعهد په حساب کې وانه چول شي، د متعهد تعهد همداسې باقي پاتېږي. د ســوداګريزو اســنادو بل خصوصيت دادی، چې که څه هم دا اســناد لکه په مدني قانون کې چې هم راغلي د عادي اسنادو په رديف کې په هغه مفهوم سره قرار لري، لېکن نسبت عادي اسنادو ته يو لړ ښېګڼې لري، چې درلودونکي ته د مندرج دين په حصول کې ډېر ډاډ ورکوي.

د سوداګريزو اسنادو د بشپړتيا پړاوونه:

د سوداګريزو اسنادو بشپړتيا په لاندې پنځو پړاوونو کې څېړلی شو:

لرغونې ورځې

دا چــې ســوداګري خپله د انســانانو زېږنده ده او ډېــره پخوا موجوده وه، پر دې بنســټ د سوداګريزو اسنادو نمونې هم په لرغونو زمانو کې ليدل کېږي. يوازېنۍ توپير يې دادی، لکه څنګه چې له هغې زمانې څخه تر دې دمه بشري ټولنې کوم پرمخيون کړی، همداسې ورسره سوداګريزو اسنادو هم لوی بدلونونه کړي دي. له ميلاد څخه مخکې(۱۳۶۰-۱۸۵۰) د حمورابيانو په دوران کې قوانــين او مقررات موجود وو، بابليانو د لېــږد را لېږد، وام يا د شرکت د ګټې په برخه کې د کاري حق العمل اسناد پرېښې دي.

د فنيقيانــو په دوره کې د ســيند په هکله ډېر مقررات موجود وو، پــه لرغوني روم کې بانکي، حســابداري او ســوداګريز قرادادونــه موجود وو او د وکالت له لارې د ديــن انقال ترسره کېده او روميانو د سوداګرۍ د ودې او پراختيا په برخه کې پر خپلو سوداګريزو اسنادو ډېر ټينګار کاوه.

اسلامي دوره

اسلام په داسې ځای کې ظهور وکړ، چې د ختيځ او لوېديځ ترمنځ سوداګريز کاروانونه له هغه ځايه تېرېدل، چې کولی شــو په دې دوره کې د قونســلي، دريايي او بانکي مقرراتو په هکله اســناد

ومومو، همداشان یو ډول شرکتونه او یو ډول برات هم لیدلی شو، چې وروسته یې په اروپا کې په نوې بڼه ځان راڅرګند کړ.

منځنۍ پېړۍ

په دې وخت کې سوداګریزو اسنادو د پام وړ پراختیا او پرمختیا وکړه او د نننیو سوداګریزو اسنادو د اهمیت لامل شو. په دې زمانه کې د سوداګریزو محاکماتو اړوند اسناد، دریایي او بانکي اسناد ترسترګو کېدل او همداشان د لومړي ځل لپاره د شرکتونو برات او ډېوالي کېدو نوې بڼې مطرح شوې.

نوې زمانه

په دې دوره کې چې سوداګرۍ د اروپایانو په ژوندانه کې مهم رول لوباوه، بهالرونکې پاڼو (سهام پاڼو او پور پاڼو) د بلجیم، مستردام، هالیند او فرانسې د تولوز ښارونو کې د بورس په نامه چلند درلود. د دې دورې بله ځانګړنه دا وه، چې په ګڼو هېوادونو کې د سوداګریزو اسنادو مقررات وضعه شول، همداشان په ۱۳۷۶ کال په فرانسه کې د کولبېر له خوا مقررات وضعه شول، چې وروسته د ۱۸۰۳ قوانینو په ډله او اصطلاحاتو کې شامل شول.

اوسنۍ زمانه

اوسمهال د سوداګرۍ په برخه کې په نړیواله کچه د پراختیا او پرمختیا شاهدان یو، چې ځانګړي مقررات غوره کېږي او د هېوادونو په قوانینو کې شاملېږي. لکه څنګه چې د لومړي ځل لپاره په المان او انګلیستان کې د ښه تامین په موخه د برات سند او د هغه د لېږد موارد مطرح شول.

په انګلیستان کې داسې قانون وضعه شو، چې د انګلوساکسون ټولو هېوادونو ومانه، اما تر ۱۹۱۰ کال وروسته د یادو هېوادونو په قوانینو کې د بدلونونو له امله له سره وکتل شو، بلاخره د دې په لټه کې شول چې یو متحدالشکله قانون وضعه کړي. د ۱۹۳۰ کال د جون پر اوومه د برات او حجت په هکله درې قراردادونه په ژینوا کې وتړل شول، وروسته د چك په هکله درې قراردادونه لاسلیك شول، بلاخره پر ۱۹۸۰ کال د برات او حجت کنوانسیون، چې د نړیوالې سوداګرۍ د حقونو د کمېسیون له خوا تنظیم شوی و، د ملګرو ملتونو په عمومي مجمع کې تصویب شو.

د سوداګریزو اسنادو اوصاف او توپیرونه

سوداګریز اسناد هغه بهالرونکې پاڼې دي، چې د لاندې تبادلوي معاملاتو او اوصافو لرونکې وي. سوداګریز اسناد د معاملې وړ پاڼې دي، یانې د هر یوه د مالکیت انتقال په مازې ظهرلیکنې

سره او حتا د ځینو هېوادونو د قوانینو له مخې یوازې د لاس په لاس تسـلیم سره صورت مومي او د حقوقي شکلیاتو تابع نه ګرځي.

د دې ډول شرطي او موکولو اسنادو د تادیې د موعد انقضا په یوه غیرمعینه زمانه کې نه شي کېدای، همداشان حامل یوازې د موعد د انقضا په ورځو کې حق لري، چې د تادیې په موخه سند وړاندې کړي.

قضات نه شي کولی مدیون ته د تادیې د مهلت په هکله دا ډول اسناد ورکړي.

بـرات د پرداخت د موعد له غوښـتنې څخه مخکې، د قبولۍ په موخـه مخاطب ته وړاندې کېـدلی شي. د قبولـۍ په صورت کې مخاطب اصلي مدیون ګڼل کېږي او د نکول په صورت هغه د صادروونکي پر وړاندې حامل دی او ظهرلیکونکي د دعوا د کولو حق د تادیې د موعد تر رسـېدو مخکې لرلای شي.

کـه چېرې حامل، برات د ورکــړې یا پرداخت په موخه وړاندې کړي، خو د هغه مندرجه مبلغ ترلاســه نه کړای شي، ځینې شــکلیات چې په قانون کې په الزامي ډول بیان شوي دي، رعایت کړي، له هغه پرته د ســوداګریزې محکمې پر وړاندې د خپلې دعوا د اقامې حق له لاســه ورکوي، اما د هغه د دعوا د اقامې حق د غیرسوداګریزو محکمو پر وړاندې خوندي وي.

هغه اشخاص چې د برات، حجت او چك په وسیله د دین د ورکړې متکفل کېږي، په متضامن ډول د ورکــړې مســوول دي، که له هغوی څخه یو هم د بــرات مندرجه مبلغ ورکړي، کولی شي د لاسلیکوونکو او مخکېنیو ضمانت کوونکو پر وړاندې د دعوا اقامه وکړي.

هغــه حاملان چې قانوني شرایط یې پوره کــړي وي، نه شي کولی له هغې دعوا سره مواجه شي چې د لاسلیکوونکو پر وړاندې اقامه شوې وي، مګر دا چې یاده دعوا له سند څخه منشاء اخیستې وي (مثلاً جعلي سند).

د بــرات، حجــت او چك له حقوقي ادعا څخه د زمان مرور د خاصو احکامو په وســیله تاکل کېږي او د زمانو له نور مرور څخه لنډه وي.

برات Draft

د افغانســتان د ســوداګرۍ په اصولنامه کې برات تعریف شوی نه دی، خو د دې سند تعریف دا ډول دي: برات ســوداګریز ســند دی، چې د صادروونکي یا مبتکر له خوا پر مخاطب باندې د ترلاسه کوونکي په ګټه صادر شوی وي. په دې تعریف کې له مبتکر څخه موخه (صادروونکی)، له مخاطب څخه (هغه شخص چې د پیسو د ورکړې دستور ورکول کېږي) او له ترلاسه کوونکي څخه (هغه شخص چې د برات حامل دی او پیسې ورته ورکول کېږي) ده.

د برات حقوقي ماهیت

بــرات معمــولاً د توکو یا خدمت پر وړاندې صادرېږي او صادروونکي ته تســلیمېږي. دا رابطه د برات د صدور لامل تشــکیلوي، چې د اصل رابطې پــه نامه یادېږي. د برات له صدور او د هغه د دوران له پیل وروســته، هغه اشــخاص لکه ظهرلیکونکي، ضامن او برات اخیســتونکي په بېلابېلو عناوینو پر هغه لاســلیك کوي، چې د هغو پر بنســټ نوی تعهد رامنځ ته کېږي، چې براتي تعهد ورته وایي.

په اقتصادي ژوندانه کې د برات رول

له اقتصادي پلوه برات د ورکړې او د باور د ترلاســه کولو وســیله ده. اوسمهال برات د ورکړې د وسیلې په توګه په کورنیو سوداګریزو اړیکو کې څرګند رول نه لري، ځکه په دې ډول اړیکو کې ورکړه په نقدي ډول یا د بانکي چك او یا حوالې په ډول ترسره کېږي او تر ډېره بریده د ډاډ وړ بلل کېږي. برعکس په نړیوالو اړیکو کې له برات څخه ګټه اخیستل معمول دي، ځکه هغه وسیله ده چې له یوه هېواده بل هېواد ته د پیســو د نقد لېږد او همداشــان د پیسو د تبادلې مخنیوی کوي او د خرڅوونکي یا پلورونکي لپاره تضمین دی.

د برات له صدور وروسته انتقال

برات د لومړني درلودونکي په لاس کې قرار مومي. دا شخص کولی شي هغه له ځانه سره وساتي او یا د اړتیا له مخې د ظهرلیکنې له لارې یې بل شخص ته ورکړي.

ظهر لیکنه

د برات د انتقال وســیله ده، چې د لاســلیك له لارې منتقل الیه ته تســلیمېږي. د افغانستان د ســوداګرۍ قانون په ۴۸۲ ماده کې راځي: (ظهرلیکنه یا پخپله پر برات یا له برات سره په ملحقه پاڼه ظهرلیکنه لازمي ده او د ظهرلیکونکي له خوا باید لاسلیك شي. که په ظهرلیکنه کې د حامل نوم یاد شــوی نه وي او یا ظهرلیکنه د برات په ظهر او یا په متصله پاڼه کې یې یوازې پر لاســلیك اکتفا کړې وي، دا ظهرلیکنه سمه او معتبره ده (سپینه ظهرلیکنه).

د برات ورکړه:

قبلوونکي شخص مسوولیت لري، چې د برات د موعد له رسېدو سره سم په برات کې مندرجه وجه ورکړي. د ځینو حقوقپوهانو په اند حتا په هغه صورت کې چې برات اخیستونکي شخص قبول

کړی نه وي او محل (د تعهد قید) هم ټاکل شوی نه وي، پر ورکړه مکلف دی. البته په دې صورت کې صادروونکي ته د مراجعې حق لرلی شي. په دې هکله د افغانستان د سوداګرۍ اصولنامې ۵۰۷ ماده څرګندوي: (حامل اړ دی، په هغه ورځ چې برات ورکول کېږي او یا منتها تر دوو کاري ورځو وروسته مخاطب ته رجوع وکړي.)

پــه هغه صورت کې چــې درلودونکي د برات لومړنــۍ پاڼه ورکه کړې وي، هغــه ته ورکړه د وروســتۍ نسخې پر بنسټ ترسره کېږي، ځکه برات په متعددو نسخو کې چې یو له بل سره توپیر ونه لري، صادرېدلی شي.

سوداګریز حجت (د دین فته یا سفته)

حجت له هغه ســند څخه عبارت دی، چې د هغه په وســیله لاسلیك کوونکی د دې پر ځای د وجه د ورکړې امر د موعد د پای ته رسېدو پر مهال دریېم شخص ته ورکړي، پخپله د ورکړې متعهد کېږي یا په بله وینا ســوداګریز حجت هغه ســند دی، چې د هغه له امله لاسلیکوونکي ژمنه کوي، چې مبلغ به په ټاکلې یا عندالمطالبه موعد کې د حامل یا معین شخص په وجه کې یا د هغه حواله کوونکي شخص ته برابروي. په سوداګریز حجت کې برعکس دوه اشخاص مطرح دي:

۱- لاسلیکوونکی یا سند ورکوونکی.

۲- اخیستونکی یا سند ترلاسه کوونکی.

قانون د حجت لپاره ځانګړی شــکل نه دی ټاکلی، خو د هغه ارکان یې مشــخص کړی دی. د افغانستان د سوداګرۍ اصولنامې ۵۴۵ ماده د حجت شرایط په لاندې ډول بیانوي:

۱- د سند پر مخ د حجت د کلمې لیکل، په هره زمانه کې چې لیکل شوې وي

۲- د مبلغ شرط او بلاقصده ورکړه.

۳- د ورکړې موعد

۴- د ورکړې ځای

۵- د هغه شخص نوم چې د مبلغ ورکړه د هغه په وجه یا امر کېږي.

۶- د حجت د لیکنې نېټه او ځای

۷- د حجت د صادروونکي لاسلیك.

د افغانســتان د ســوداګرۍ اصولنامې ۵۴۵ ماده څرګندوي هغه سند چې یو له پورتنیو مواردو څخه ونه لري (د لاندې مواردو په استثنا) حجت نه بلل کېږي.

– هغه حجت چې د ورکړې موعد يې ليکل شوی نه وي، د غوښتنې پر مهال يانې عندالمطالبه د ورکړې وړ دی.

– کـه پـه يوه حجت کې د ورکړې ځای ليکل شـوی نه وي، د هغه د صـدور ځای د هغه د ورکړې ځای او په عين وخت کې د صادروونکي اقامت ګڼل کېږي.

– که د حجت په متن کې د صدور ځای نه وي ليکل شوی، د صدور محل همدا محل بلل کېږي چې د لاسليکوونکي د نامه ترڅنګ ليکل شوی وي.

د برات او حجت ترمنځ ځينې مقررات مشـترك دي چې له ۴۸۰ تر ۵۳۹ مادو پورې بيان شـوي دي، چې دوه اصلي ارکان يا عناصر لري او په لاندې ډول دي:

۱- لاسليکوونکی، يا متعهد يا مديون،

۲- اخيستونکی، چې ممکن معين شخص وي او يا دا چې حامل وي.

حجت د عمومي قراردادونو او تعهدونو د بنسـټيزو شرايطو تابع دی او دا چې له سوداګريزو اسـنادو څخه ګڼل کېږي، د هغه په اړه په سـوداګريزو اسـنادو پورې اړوند احکام او قواعد لکه، ظهرليکنـه، ضمانـت، د ورکړې موعد، د نه ورکړې په صورت کې د رجوع حق، باالواسـطه ورکړه، جعل او تحريف، د وخت تېرېدل او د رسـمي ورځو صورت حسـاب، پر برات باندې د تطبيق وړ احکام د اعتبار وړ دي.

د برات او حجت پرتلنه

برات او حجت دواړه سوداګريز سندونه دي، چې عمده توپيرونه يې لاندې دي:

الـف: په بـرات کې معمولاً درې تنه ګډون لري، يانې برات کـش، د برات درلودونکی او برات اخيسـتونکی. د دې اشخاصو له شتون پرته برات منځ ته نه شي راتلی. په حجت کې دوه تنه ګډون لري يو يې تعهد کوي چې په سند کې مقرره وجه نورو (متعهد له) ته ورکړي.

ب: په حجت کې د قبولۍ موضوع شتون نه لري، ځکه حواله د بل کس پر غاړه نه ده.

ج: په برات کې د محال يا محال له اسـم قيد الزامي دی، حال دا چې په حجت کې دا ډول ا لزام نه شته، له دې امله حجت په حامل وجه کې د اسنادو جز ګڼل کېږي.

د: د برات معاملات د سـوداګريزو معاملاتو جز دي، هغه که د سـوداګر يا غيرسـوداګر ترمنځ صـورت ومومـي، امـا حجت که څه هـم د ضمانت او اصولو لـه پلوه د برات غونـدې دی، ذاتاً سوداګريز عمل نه دی او عموماً د عادي وګړو ترمنځ صورت مومي.

برات او حجت او بهرني قوانین

ممکـن برات او حجت په داسـې هېوادونو کې تبادلـه شي، چې قوانین یې له یو بل سره توپیر ولري، له دې امله د افغانسـتان د سـوداګرۍ اصولنامه لکه د نورو هېوادونو د قوانینو غوندې د قوانینو په رابطه یا تعرض مقررات پیشـبیني کړي او په ۵۴۲ ماده کې یادونه شـوې ۀ(د برات په تعهداتو کې د اشخاصو اهلیت د متبوع دولت د قوانینو له مخې تعهدکوونکي اشخاص تثبیتېږي.)

د افغانسـتان د سـوداګرۍ د اصولنامې په ۵۴۳ ماده کې له صدور څخه وروسـته د تعهد په هکلـه راغـي: (د برات په معامله کې د هر ډول تعهدونو اجراکـول د هغه هېواد د قوانینو تابع دي، چې تعهد هلته رامنځ ته شوی وي.)

چک

چك د برات او حجت غوندې تاریخي سـابقه نه لري، ظاهراً د بانکونو له پیدایښـت سره منځ ته راغلی. له سوداګریزه پلوه چك له معتبرو اسنادو څخه ګڼل کېږي او د وجه د ورکړې د موندلو لپاره د نقدو پیسـو پر ځای کارول کېږي. خلك له چك څخه د توکو، مالونو او اجناسـو د پېرودنې په معاملاتو کې کار اخلي او د نقدو پیسو په عوض یې بیې د چك په وسیله ورکوي. د یادونې ده چې چك له سوداګرو پرته عام خلك هم کاروي.

د چك تعریف

د نـړۍ د ډېـرى هېوادونو قوانینو او د افغانسـتان، فرانسـې، المان، ایتالیا، سـویس او نورو هېوادونـو د سـوداګرۍ اصولنامو د چك لپـاره تعریف نه دی وړاندې کړی، یـوازې د هغه اړین شرایط یې وړاندې کړي دي، خو د ایران د سـوداګرۍ اصولنامې په ۳۱۰ ماده کې یې چك داسـې تعریف کړی دی:

چـك هغه لیکنه ده، چې له امله یې صادروونکی هغه وجوه چې د محال علیه سره وي ټول یا څینې مسترد او یا بل ته ورکوي.

د برات او چك ترمنځ توپیرونه دادي

الف: برات اصلاً د قرض وسـیله ده، خو چك د وجه د اسـترداد یا ورکړې وسـیله ده، یانې چك عندالمطالبه حواله ده، خو برات حداکثر مهلتي حواله ده.

ب: هـر شـخص (حکمي او حقیقي) د برات مخاطب کېـدای شي، خو حتمي ده چې د چك مخاطب یو بانك وي.

ج: بــرات تر ذخیرې مخکې مخاطب ته ایســتل کېدای شي، خو د چك صدور د افغانســتان د سوداګرۍ اصولنامې د ۵۵۱ مادې له مخې او همداشان د نړۍ د یو شمېر هېوادونو د سوداګرۍ د اصولنامو له مخې په داسې حال کې صادرېدلی شي، چې صادروونکی د مخاطب پر وړاندې دارایي ولري.

د: د بــرات پــه ځینو ډولونو کې د پولي ټکټ شرط صریحاً درج کېدلی شي، خو د افغانســتان د ســوداګرۍ اصولنامې د ۵۵۲ مادې او د نړۍ د یو شــمېر هېوادونو د سوداګرۍ د قوانینو له مخې، که چېرې چك د پولي ټکټ په شرط صادر شوی وي، دا ډول شرط معتبر نه دی.

هـ: په برات کې پرته له دې چې صاردوونکی قبولي منع کړي، حامل حق لري په هره لحظه کې چــې وغواړي مخاطب وغواړي، خو د نړیوالو مقرراتو له مخې چك قبولي نه ایجابوي، ځکه ســند رویتي دی او عندلرویت د ورکړې وړ دی.

د چک لېږد

چــك د برات او حجت غوندې د لېــږد وړ دی او د ظهر لیکنې له لارې یې لېږد ممکن دی. د افغانستان د سوداګرۍ د اصولنامې د ۵۵۹ مادې له مخې هر چك حامل ته د محرر چك په استثنا، د ظهرلیکنې وړ دی، مګر دا چې صادروونکي په چك کې دا جمله (د لېږد وړ نه دی) لیکلې وي.

د اووم څپرکي پوښتنې

۱ – سوداګریز اسناد څه ته وایي، د سوداګرۍ په برخه کې یې پر اهمیت رڼا واچوئ؟

۲ – حجت یا سفته څه ته وایي او له برات سره یې توپیر په څه کې دی؟

۳ – برات څه ډول سوداګریز سند دی او له چك سره څه توپیر لري؟

۴ – ظهرلیکنه کوم مفهوم لېږدوي؟

۵ – ایا برات، حجت او چك د ظهرلیکنې په وسیله د لېږد وړ دي او که نه؟

دېوالي کېدل (افلاس)

ټولیزه موخه:

د دېوالي کېدو پېژندنه، له افلاس سره یې توپیر او د دېوالي کېدو ډولونه.

د زده کړې موخې: محصلین به د دې څپرکي تر لوستلو وروسته لاندې ځیزونه زده کړي:

- دېوالي کېدل به زده کړي.
- د دېوالي کېدو او افلاس ترمنځ توپیرونه به زده کړي.
- د دېوالي کېدو ډولونه به وپېژني.

کلــه چــې د دېوالي کېدو یا افلاس لــه اصطلاح سره مخ کېږو، زموږ په ذهن کې د ســوداګر یا سوداګریزو شرکتونو ناوړه او ناسم حالات خطور کوي، چې په ناوړه اقتصادي او حقوقي حالت کې قرار لري. البته د ســوداګر ناوړه اقتصادي حالت په دې مانا دی، چې د ســوداګر مالونه او شتمني له لاســه وتلې ده او د ســوداګریز فعالیت پر مخ بېول ورته ستونزمن شوي دي، خو ناوړه حقوقي وضعیت په دې مانا دی، چې ســوداګر یا ســوداګریز شرکت د حقوقي شــخصیت په توګه له ثالثو اشــخاصو یا وګړو سره معاملې ترسره کړي او یو لړ تعهدات او وجایب ئې پر غاړه اخیســتي، چې د دېوالي کېدو په صورت کې نشي کولی خپل تعیدات ایفا کړي.

چې په پایله کې یو شمېر نور کسان زیانمنېږي، چې دېوالي شوی سوداګر یا سوداګریز شرکت د داینینو او ثالثو اشخاصو پر وړاندې مسوولیت لري. د دې لپاره هغه دین چې پر دېوالي شوي کس باندې دی ادا شي، موضوع عدلي او قضایي ارګانونو ته سپارل کېږي، ترڅو د وګړو د حقونو احقاق

د عدلي او قضايي ارگانونو په وسيله صورت ومومي. نو په دې توگه د دې ډول مسايلو په هکله د حقوقي مقرراتو او قواعدو شتون اړين گڼل کېږي او دا ډول قواعد او مقررات د (ديوالي کېدو او افلاس د قواعدو) په نامه يادېږي.

د ديوالي کېدو ټوليز مفاهيم

په پخوا زمانو کې څوك چې د خپلو بديهيو پر ورکړه قادر نه وو، هغه به مفلس بلل کېده او په دې زمينه کې حاکم مقررات به يې د افلاس د قواعدو په نامه يادول. هر وگړی که به هغه سوداگر و او کــه عــادي وگړی، چې خپل پورونه به يې ادا کولی نه شــوای د دې حکمونو تابع گڼل کېده. کله چې اقتصادي اړيکو پراختيا وموندله او سوداگريزو فعاليتونو له جغرافيايي محدودې څخه سر وايســت، قانون پوهان دې چارې ته متوجه شــول چې د ســوداگرۍ کسب د هغه خصوصيت پر بنسټ چې لري يې، د ځانگړو مقرراتو وضع کولو ته اړتيا لري. پر دې بنسټ د خصوصي حقوقو په ساحه کې نوې څانگه رامنځ ته شوه، چې د سوداگرۍ د حقوقو په نامه ونومول شوه.

وروسته له دې چې د سوداگرۍ حقوقو له مدني حقوقو څخه خپله خپلواکي ترلاسه کړه، طبيعتاً مدني حقوقو پر ځای نوي مفاهيم ځای پر ځای شول، چې يو يې هم ديوالي کېدل (Bankruptcy) دی، چــې لــه افلاس سره مترادف گڼل کېږي. د يادونې وړ خبره ده، چې د ديوالي کېدو اصطلاح يو نوی مفهوم دی، چې په سوداگريزو معاملاتو کې يې د افلاس ځای نيولی دی. زموږ په هېواد کې دا مفهوم په بشپړه توگه له يو بل نه مجزا نه دی او دواړه اصطلاحگانې بعضاً يوه مانا افاده کوي او په يوه مانا کارول کېږي، حال دا چې په يو شــمېر نورو هېوادونو کې دا دواړه اصطلاح گانې ځان ځان ته د کارولو موارد لري. دلته تر ډېره بريده هڅه شوې چې دا دوې اصطلاح گانې سره تفکيك شي. دا دواړه ځينې وختونه يو د بل مترادف کارول شوي، چې د هېواد له حقوقي دريځ او په دې برخه کې له نافذو شويو قوانينو سرچينه اخلي.

د افلاس يا ديوالي کېدو تعريف

افــلاس د فلــس له فصل څخه د ف او ل په فتحــه سره د مفلس صفت دی. مفلس هغه څوك دی، چې د هغه د افلاس حکم د واکمنې محکمې له خوا صادر شوی وي. د افلاس د حکم د صدور شرط دا دی، چې د پام وړ شــخصي ديونان (پوروړوي) د محکمو په نزد ثابت شــوي وي او اموال او مطالبــات يــې د هغه له ديون څخه لږ وي او لږترلږه يو تن له داينينو څخه له محاکمو څخه د هغه د حجر غوښتنه کړې وي.

د دیــوالي کېدو او افلاس د اوصولنامې په لومړۍ مــاده کې د دیوالي کېدو او افلاس د تعریف په هکله راغلي دي: (کله چې یو تاجر یا سوداګریز شرکت تر دې بریده بند یا یې په کار کې ځنډ راشي، چــې د پورونو او یا نورو نقــدي تعهداتو له ورکړې عاجز شي د دې ډول حالاتو په پایله کې دیوالي کېدل رامنځ ته کېږي.)

پر دې بنسټ دېوالي کېدل تاجري حالت دی چې:

لومړی: د خپلو پورونو له ورکړې متوقف شي، یانې ونه شي کولی خپل سوداګریز تعهدات چې د ورکړې موعد یې پوره شــوی وي، عملي کړي. ممکن سوداګر مال او شتمني ولري، چې د پورونو د ورکړې لپاره کافي وي، خو په داسې وضعیت کې وي، چې فعلا خپل پورونه ادا نه شي کړای. مثلاً د هغه املاك د بل په ګرو کې وي، چې د مرتهن له غوښــتنې ډېر ارزښــت ولري او امکان ونه لري چې دا مالونه د نورو پوروړو پورونه ادا کړي.

دویم: یاد توقف د واکمنې محکمې له خوا اعلان شــوی وي، کله چې واکمنې محکمې د یوه سوداګر د دیوالي کېدو حکم صادر کړی نه وي، د علاقې وړ اشخاص نه شي کولی د دیوالي سوداګر د سوداګریزو معاملاتو د ترسره کولو ځنډ وګرځي، خو هغوی کولی شي له محکمې څخه د سوداګر یا ســوداګریز شرکت د دیوالي کېدو د حکم غوښتنه وکړي. د دې لپاره چې د دیوالي کېدو او افلاس تر منځ مو توپیر پېژندلی وي، نو لازمه ده چې را ویې سپړو.

د سوداګر په دیوالي کېدو کې دولتي چارواکي د پوروړو له پلاوي سره دخالت کوي او د شخص ټول اموال د پوروړو ترمنځ وېشي، خو د افلاس په هکله یوازې مدیون کولی شي د داین پر وړاندې دعوا وکړي.د ټولو داینینو په نســبت د دیوالي شــوي شــخص د دیوالي کېدو حکم موثر دی، خو د افلاس په دعوا کې یې پایلې نسبت هغه کس ته چې په دعوا کې دخالت لري، اثر لري.

درېیــم: ډېــوالي کېدو کې ټول موجل دیون په معجل بدلېږي، حال دا چې په افلاس کې موجل په معجل نه بدلېږي.

څلورم: دیوالي خپل اعتبار له لاســه ورکوي او اعــاده یې هغو شرایطو ته اړتیا لري، چې قانون ټاکلي دي، حتا بعضاً دیوالي شــوی شــخص ممکن له ځینو ټولنیزو او اقتصادي حقونو څخه هم بې برخې شي، خو د مفلس شخص په هکله تل داسې نه وي.

پنځم: په دیوالي کېدو کې دیوالي شــوی شــخص په خپله شــتمنۍ او مال کې له تصرف څخه محرومېږي، حال دا چې په افلاس کې دا محدودیت نشته.

شپږم: تر دیوالي کېدو وروسته د تصفیې مقررات اجرا کېږي، خو په افلاس کې دا ډول مقررات نه شته.

اووم: ديوالي کېدل او قواعد يې خاص سوداگر شخصيتونه دي، او په افلاس کې يې مقررات په غيرسوداگرو اشخاصو پورې اړه لري.

اتــم: ديوالي کېــدل ممکن په بېلابېلو ډولونو (عادلي، تقصير، تقلب) باندې وي، خو په افلاس کې دا ډول تفکيك او تشخيص شتون نه لري.

ديوالي کېدل او حقوقي ماهيت

ديوالي کېدل په تاجر پورې تړلي، چې د هغه د پورونو په ورکړه کې ځنډ راغلی وي. د محکمې رول، د داينينــو وضعيت او د ديوالي کېدو مســئله پــه دې ډول ده، چې د ديوالي کېدو موضوع د خصوصي حقوقو د نورو ځانگو څخه بېله مشخصوي، په داسې ډول چې ځان ته حقوقي ماهيت ولري، چې په لاندې ډول به اشاره ورته وشي.

الف- د محکمې رول:

په دې اړه چې محکمه د ديوالي کېدو په وضعيت کې څه رول لري، بايد ووايو چې يو سوداگر يا ســوداگريز شرکت تر هغه وخته له حقوقي پلــوه د ديوالي کېدو په وضعيت کې قرار نه مومي، چــې محکمــې دخالت نه وي کړی او د ديــوالي کېدو حکم يې نه وي صادر کــړی. که څه هم د ديوالي کېدو د حکم په صادرولو او د ناظر غړي په ټاکلو سره د محکمې د تصفيې مدير ظاهراً له رســيدگۍ څخه فارغېږي، ولې د محکې عاليه نظارت د ديوالي کېدو د امر په نســبت د شکايت د مرجــع په توگه د ديوالي کېدو د دورې تر پايه باقي پاتېږي. د محکمې دخالت حتا بعضاً د ديوالي کېدو د چارې تر پای ته رســېدو وروســته هم غځېږي او د اعتبار د اعادې د تقاضا لپاره د حکم د صادرېدو تر مهاله باقي پاتېږي.

د محکمې رول د داينينو د حقونو د ســاتلو لپاره اصولاً پيشــبيني شــوی او د ديوالي شــوي په مجازات کې په تقصير او تقلب سره ډېره محسوســېږي. د ديوالي کېدو له لارې د دولت نظارت د نظارت کوونکي د اهرام په څېر دی چې په دوامداره توگه د ديوالي کېدو د دعواوو د حل او فصل کولو په برخه کې بنسټيز رول لري.

د داينينو وضعيت

داينــين د ديــوالي کېدو په چاره کې خاص حقوقي وضعيت لري، ځکه د محکمې تر دخالت او نظارت وروســته همدا داينين دي چې ديوالي شــخص ته د ارفاقي قرارداد د موافقې په ترڅ کې د فعاليت اجازه ورکوي، برعکس د ارفاقي قرارداد په وړانديز سره دا مجال له هغه څخه سلب کولی هم شي او په پايله کې د هغه اموال د داينينو ترمنځ د هر داين د حقوقو په نسبت وېشل کېږي.

معهذا په دې زمينه کې داينينو اختيار مطلق نه دی، په داســې ډول که ديوالي شــوی ســوداگر د ديوالي کېدو له اړخه په تقلب مفهوم پيدا کړي، د هغه د کار په ادامه سره د داينينو موافقت موثر نه دی او د داينينو د تمايل سره سره يې مالونه وېشــل کېږي. په دې ترتيب د قانون جوړوونکي په واسطه اټکل شوی مصلحت د داينينو تر تمايل مقدم دي.

په غيرســوداگريزو دعواوو کې معمولاً هغه څوك چې د مدعي په توگه دعوا پيلوي، د ضروري شرايطــو د شــتون په صورت کې په يوازې سر کولی شي د دعوا لــه نتيجې څخه د ځان په گټه کار واخــلي، امــا د ديوالي کېدو په دعوا کې که څه هم د قانون لــه مخې يو له داينينو څخه کولی شي د مدعي په توگه د ديوالي کېدو د حکم د صدور غوښــتنه کوکړي خو د حکم تر صدور وروســته متقاضي داينين له دې اړخه د نورو پر وړاندې کوم امتياز نه تر گوتو کوي او صادر شــوی حکم د ديوالي شوي سوداگر ټولو داينينو ته رسېږي.

د ديوالي په هکله

د حقوقو د نورو څانگو خلاف، ديوالي شوی سوداگر د ديوالي کېدو د حکم تر صادرېدو وروسته په مالي چارو کې له دخالت نه منع کېږي. هغه معاملې چې ديوالي شــوي ســوداگر د خپلو ديونو د ورکړې له نېټې مخکې يا وروســته ترسره کړي، ځيې يې د فســخې وړ او ځينې يې د بطلان وړ گرځي. دا هغه خصوصيت دی چې د ديوالي معاملې لپاره په پام کې نيول شوی دی.

د ديوالي کېدو شرايط

د دې لپاره چې د ديوالي کېدو احکام مو د ســوداگر يا ســوداگريز شرکت په اړوند تطبيق کړي وي، د يو لړ شرايطو شــتون اړين دی. له هغو پرته لکه څنگه مو چې وويل د ديوالي کېدو احکام نسبت افلاس ته توپير لري، نو ځکه نه شو کولی د سوداگر او يا سوداگريز شرکت د ديونو نه ورکړې ته ديوالي کېدل ووايو، ځکه د ديوالي کېدو اطلاق د اشــخاصو په يوه مشــخص صنف پورې مختص دی، چې نه شي کولی خپل ديون پر موقع سره ورکړي، سره له دې چې ســوداگر يو مقدار پانگه او شتمني په واك کې ولري، چې دا پانگه د هغه له ديونو څخه لږه وي او دا چې بالفعل د هغه په واك کې نه وي. د موضوع د روښانيا لپاره لازمه ده دا شرايط د ديوالي کېدو د تعريف مطابق او د ديوالي کېدو او افلاس د اصولنامې سره سم چې مخکې مو يادونه وکړه، داسې را لنډ کړو.

۱ - د دې لپاره چې ديوالي کېدل تحقق ومومي، لازمه ده چې ديوالي شــوی شــخص سوداگر يا سوداگريز شرکت وي.

۲ - د سوداگريز اهليت د شرط پوره کېدل، چې دا اهليت د افغانستان د سوداگرۍ د اصولنامې له مخې د ۱۸ کلنۍ سن پوره کول دي.

۳ - دېوالي کېدل دسوداګريزو کړونو اومعاملو سره تړل دي.

۴ - د سـوداګر ديون په سـوداګريزو معاملاتو پورې تړلي وي، يانې د يوه سوداګر يا سوداګريز شرکت غېرسوداګريز ديون د ديوالي کېدو په احکامو پورې مستلزم نه دي.

۵ - پـر وخـت او موقع د دين يا ديون نه ورکړه د هغـه د ورکړې د ناتوانۍ له امله وي او له هغه پرته صرف نه ورکړه لکه نکول له برات څخه په ديوالي کېدو پورې مستلزم نه وي.

۶ - شتمنۍ ته نه لاسرسی لازم نه دی، د سوداګر شتمني د هغه تر ديون کمه وي، بلکې که ونه شي کولی خپل ديون ورکړي ديوالي دی، څکه ممکنه ده تاجر خپلې شـتمنۍ ته لاسرسی ونه لري يا کافي نقديه يا د خرڅلاو توکي ونه لري او ونه شي کولی خپل دين ادا کړي او يا په بله وينا د ديوالي کېدو په چاره کې توان او اسـتطاعت ونه لري، بلکې د هغه ملاك د ديون په ورکړه کې وقفه ده، که څه هم د تاجر له شتمنۍ کم نه وي.

لکه څنګه چې وليدل شـول کله چې پورتني شرايط د يوه شـخص په هکله شـتون ولري او ياد شـخص د ديـون په ورکړه قادر او د محکمــې مخارج نه شي، د ديوالي کېـدو احکام ورباندې تطبيقېږي. د پورتينو شرايطو د نه شتون په صورت کې هغه شخص چې د ديونو د ورکړې توان ونه لري د افلاس احکام چې په مدني قانون کې راغلي ورباندې تطبيقېږي.

د دېوالي کېدو حکم او آثار

د ديــوالي کېدو حکم: سـوداګريزې محکمې د ديوالي کېدو د اعلام تر وصول وروسـته تاجر يا سـوداګريز شرکت ته د موضوع د رسـېدنې لپاره وخت ټاکل کېـږي او محکمه د ديوالي شرکت يا سـوداګر په حضور يا غياب کې او د متقاضي شـخص په حضور کې موضوع ته رسـېدنه کوي او د ديون د ورکړې په برخه کې د توقف تر احراز وروسـته د تاجر د دېوالي کېدو حکم صادروي. ياد حکم د لاندې ټکو درلودونکی وي:

۱- د موضوع د جريان شرح او مقدمه.

۲- د محکمې له نظره په احزار سره د توقف اړوند دلايل

۳- د توقف نېټه د ورځې، مياشتې او کال په قيد سره.

۴- د تصفيې د مدير او ناظر غړي ټاکل.

۵- د مالونو او شـتمنۍ د مهر او موم امر، د شـتمنۍ توقف او د غوښـتنې په صورت کې د تاجر توقيف.

د دېوالي کېدو اثرات

دیوالي کېدل لاندې اثرات لري:

الف- د داینینو ترمنځ د دیوالي شــویو مالونو وېشــل: د دیوالي کېدو د حکم تر اعلام وروسته، دیوالي شوي مالونه د تصفیه کوونکي پلاوي له خوا اداره او وروسته د داینینو ترمنځ د دین د تناسب پر بنسټ وېشل کېږي.

ب- د داینینو د غونډې جوړېدل: د داینینو لومړنۍ غونډه باید د افغانستان د دیوالي کېدو او افلاس د اصولنامې د ۴۲ مادې له مخې د دیوالي کېدو د حکم تر اعلان لږ ترلږه یوه اونۍ او حداکثر ۳۰ ورځې وروسته جوړه شي.

ج- د دیوالي شــوي په نســبت د حکم اثرات: د دیوالي کېدو او افلاس د اصولنامې د ۱۶ مادې مطابق د ســوداګرۍ د کســب خلاف اعمالو ارتکاب، ناوړه اغېزې لکه د دیوالي شوي نیول، زنداني کول له ځانه سره درلودلی شي.

د دېوالي کېدو ډولونه: دیوالي کېدل ممکن له لاندې دریو ډولونو څخه وي:

۱- عادي دیوالي کېدل،

۲- په تقصیر سره دیوالي کېدل،

۳- په تقلب سره ډیولي کېدل.

عادي دېوالي کېدل

عــادي دېوالي کېدل هغه دي، چې ســوداګر د بهرنیو عواملو او یا غیرمترقبه پېښــو له امله له تقصیر او تقلب پرته متوقف شي، په دې مانا چې یو ســوداګر خپلې ورځنۍ معاملې په ښــه توګه ترسره کړي او لګښــتونه یې هم د ســوداګریز عاید سره ســم وي، خو د ځینو غیرمترقبه پېښو یانې بهرنیو عواملو له امله دیوالي شي او دا عوامل د افغانســتان د دیوالي کېدو او افلاس د اصولنامې د ۱۳۹ مادې له مخې په اثبات رسېدی شي. په دې ډول حالاتو کې د سوداګر دیوالي کېدل عادي دي او مجازات ورباندې د تطبیق وړ نه دي. سربېره پر دې د ارفاقي قرارداد د تړون تمه هم لري او دا داسې سوداګر په نسبت داینین د عمل له شدت څخه کار نه اخلي.

۱- پــه تقصیــر سره دیوالي کېدل: تقصیر هغه عمل ته وایي، چې شــخص یــې په تر سره کولو مکلف وي، خو له خپل توان سره سره هغه ترسره نه کړي. تقصیر د بې احتیاطۍ او غفلت په مانا هم دی. تقصیر یا خطا له حقوقي پلوه په عمل کې د ســوء نیت نشــتوالي ته وایي، چې له امله یې

ثالث اشخاص زیانمنېږي. په جزایي قوانینو کې داسې موارد شته چې له عملي مجرمانه قصد او نیت پرته سر راپورته کوي، چې د جزا استحقاق لري.

دا ډول جرایم غیر عمدي وي. د ســوداګرۍ په حقوقو کې دا ډول دیوالي کېدل د عادي افلاس برعکس، د ســوداګر اراده په خپل دیوالي کېدو کې په غیرمســتقیم ډول دخیله ده او د سوداګریزو اصولو د نه مراعاتولو او د نه پاملرنې له امله رامنځ ته شوي. مثلاً هغه سوداګر چې ورځني عواید یې لږ اما برعکس ورځني لګښــتونه یې دوه چنده وي، په دې صورت کې که چېرې یاد ســوداګر له دیوالي کېدو سره مخ شي، دیوالي کېدل یې په تقصیر سره دي، سر بېره د خپلو پورونو په ورکړه، پــه بله جزا هــم محکومېږي. د دیوالي کېدو او افلاس د اصولنامــې د ۴۰ مادې له مخې دې پایلې ته رســېږو چې په دیوالي کېدو کې څنګه چې ســوداګر یا شرکت سوداګریز اصول او ظوابط رعایت کړي نه دي او د ســوداګریزو معاملاتو په برخه یې ســهل انګاري کړې وي، نو سوداګر مقصر ګڼل کېږي او په هغه صورت کې چې تقصیر مطرح شي، ورسره د موضوع جزایي اړخ هم مطرح کېږي.

۲- پــه تقلــب سره دیوالي کېدل: عملي تقلب دی، چې د فاعل مقصود د نورو حقونو یا ګټو ته زیان رسول یا د قانون نقض دی. تقلب یو جرم دی چې په ناوړه نیت باندې اړه لري. د سوداګرۍ په حقوقو کې په دې صورت کې ســوداګر واقعاً مفلس شــوی نه وي. د دې لپاره چې نور سوداګر چې خپل داینینو ته صدمه ورسوي، ځان مفلس ښيي. د اسنادو د جعل له لارې په خپلو سوداګریزو دفترونو کې هڅه کوي، خپله خبره ټینګه کړي. خو کله چې موضوع د محکمې له خوا وڅېړل شي، لیدل کېږي چې یاد سوداګر واقعاً دیوالي شوی نه دی، بلکې له چل او فرېب څخه یې کار اخیستی دی او غواړي له دې لارې د خپلو پورونو ورکړه وځنډوي. وروســته له دې چې ثابته شي، چې یاد ســوداګر په دې حالت کې دیوالي شــوی نه دی، محکمه په تقلــب سره د دیوالي کېدو خپل حکم صادروي، سوداګر د خسارې پر جبران سربېره د محکمې له خوا پر نورو جرایمو هم محکومېږي.

لکه څنګه چې وویل شــول، د ســوداګریزې اصولنامې له مخې هېڅکله دیوالي شــوی نه دی، بلکې ځان دیوالي ښيي، چې موخه یې هغه زیان او ضرر دی، چې نور یې باید وګالي. که دا موضوع څرګنده شي چې سوداګر په تقلب سره عمل کړی دی، د زیان پر جبران سربېره د مجازاتو مستوجب هم ګڼل کېږي.

د دېوالي شوي سوداګر د اعتبار اعاده

د ســوداګرۍ له عمده او بنســټیزو اصولو څخه یو هم اعتبار او اعتماد دی، اما د ســوداګر دا اعتبار او اعتماد د هغه د دیوالي کېدو له امله له منځه ځي. تر دیوالي کېدو وروســته، ســوداګر یا

سوداګریز شرکت او ثالث اشخاص نه شي کولی د هغه پر وړاندې باور وکړي او له هغه سره معاملې ته مخه کړي. په دې کې شك نشته چې دیوالي کېدل د سوداګر اعتماد له منځه وړي، په ځانګړې توګه دا امر په دیوالي کېدو کې د سوداګر د اعتماد د له منځه وړلو لامل کېږي، په ځانګړې توګه دا امر په دیوالي کېدو کې د ډېر تقلب په تقصیر سره صدق کوي، د دې لپاره چې د دیوالي شوي اعتبار بېرته اعاده شي، د یو لړ شرایطو شتون اړین دی، چې په لاندې ډول اشاره ورته کېږي:

۱ – دېوالي شوی باید خپل ټول پورونه (دیون) له مخارجي متفرقاتو سره چې له هغه سره اړه لري، ورکړي.

۲ – دېوالي شوی سوداګر په لاندې مواردو کې د عمل د صحت تر ثبات وروسته، د پنځو کلونو پــه موده کــې د دیوالي کېدو او افلاس د اصولنامې له مخې، د دیــوالي کېدو له نېټې څخه کولی د اعتبار اعاده وکړي.

۳ – دېوالي شوي سوداګر چې د ارفاقي قرارداد تحصیل او ټولو وجوه چې د ارفاقي قرارداد په سبب یې پر غاړه اخیستي وي، ورکړي وي.

۴ – هغه دېوالي شــوی ســوداګر چې ټولو داینینو یې ذمه وهلې وي او یا د اعتبار په اعادې او رضایت ورکړي وي، له همدي امله اعاده په پنځو کلونو کې د عمل د صحت په اثبات پورې تړلې ده، اعاده د دیوالي شــوي اعتبار او حیثیت په منوط تقلب سره د حیثیت په اعادې سره له جزایي پلوه ده.

د دیوالي کېدو د حکم د صدور لپاره واکمنه مرجع، د ســوداګر د اوســېدو د ځای محکمه ده، البته د ســیمه ییز ســوداګر د اوسېدو ځای دی، چې د ســوداګر کړنې او حقوق هلته قرار لري. د منل شویو اصولو له مخې لاندې اشخاص کولی شي د دیوالي کېدو د حکم د صدور غوښتنه وکړي:

۱ – پخپله سوداګر یا سوداګریز شرکت.

۲ – داینین

۳ – ثالث اشخاص (څارنوال، محکمه او پولیس)

۱ – د ســوداګر یا ســوداګریز شرکت د اظهار له امله د دیوالي کېدو د حکم صادرېدل: سوداګر تر بل هر چا له اقتصادي ناوړه وضعې څخه ډېر خبر لري، له دې امله قانون هیله لري، چې پخپله هغه شخصاً محکمې ته خپل توقف اعلان کړي.

۲ – د یوه یا څو تنو داینینو په غوښتنه د دیوالي کېدو د حکم صادرېدل: لکه مخکې چې وویل

شــول، ځني وخت ســوداګر دې ته حاضر نه وي، څکه خپل ديوالي کېدل پټوي. په دې صورت کې داينين کولی شي چې د خپلو مطالباتو په ورکړه کې د ځنډ له امله، له محکمې څخه د ســوداګر د ديوالي کېدو غوښتنه وکړي.

۳ – د محکمــې، مدعــي العموم يا څارنوالۍ د غوښــتنې پر بنســټ د ديــوالي کېدو د حکم صادرېدل: د افلاس او ديوالي کېدو د اصولنامې د ۴ مادې له مخې يوازې ديوالي شــوی ســوداګر او داينــين کولی شي له محکمې څخه دا ډول غوښــتنه وکړي. د دې اختيــار دليل کولی شي د موضوع اقتصادي اهميت، د داينينو د حقونو ســاتنه او بلاخره عامه نظم پلي کېدل وي. له اقتصادي پلوه ديوالي کېدل کله کله پر بانکونو او نورو واحدونو باندې هم منفي اغېزې پرېباسي.

د اتم څپرکي لنډيز

د افلاس او دېوالي کېدو د اصولنامې لومړۍ ماده د دېوالي کېدو د تعريف په هکله وايي: کله چې د يوه سوداګر يا يوه سوداګريز شرکت کاري بندښت او ځنډ تر دې حده ورسېږي، چې د خپلو پورونــو او نورو نقدي تعهداتــو له ورکړې عاجز شي، د دې ډول حالت پــه ځرګندېدو سره ديوالي کېدل رامنځ ته کېږي.

پر دې بنسټ دېوالي کېدل يو سوداګريز حالت دی، چې:

لومړی، د خپلو ديونو له ورکړې متوقف شي، ياني ونه شي کولی خپل سوداګريز تعهدات د هغو د ورکړې پر مهال پوره او عملي کړي.

دويم، ياد توقف د واکمنې محکمې له خوا اعلان شوی وي.

د دېوالي کېدو د تعريف په پام کې نيولو سره کولی شو د ديوالي کېدو شرايط داسې را لنډ کړو:

۱- د دېوالي کېدو د تحقق لپاره اړينه ده، ديوالي شــوی شــخص يا سوداګر او يا هم سوداګريز شرکت وي.

۲- د سوداګريز اهليت لرلو شرط د ۱۸ کلنۍ د سن پوره کول دي.

۳- له سوداګريزو کړنو سره د ديوالي کېدو تړاو.

۴- پر خپل ټاکلي وخت د پورونو نه ورکړه.

د دېوالي کېدو ډولونه:

۱- عادي دېوالي کېدل،

۲- په تقصير سره دېوالي کېدل،

۳- په تقلب سره دېوالي کېدل.

د اتم څپرکي پوښتنې

۱- دېوالي کېدل څه ته وايي او له افلاس سره څه توپیر لري؟

۲- د دې لپاره چې دېوالي کېدل تحقق ومومي، کوم شرایط لازم دي؟

۳- د دېوالي کېدو ډولونه کوم دي او دیوالي کېدل څه ډول ډلبندي شوی؟

۴- کوم اشخاص کولی شي، له محکمې څخه د دېوالي کېدو د حکم د صدور غوښتنه وکړي؟

۵- د دېوالي شوي سوداګر د اعتبار د اعادې شرایط کوم دي، شرحه یې کړئ؟

۶- څه وخت دېوالي شوی مدیون د مجازات مستوجب پېژندل کېږي او ولې؟

نهم څپرکی

بانکوالي

ټولیزه موخه:

د بانکوالۍ پېژندنه او د هېوادونو په وده کې د هغې رول.

زده کړه ي موخې: محصلان به د دې څپرکي تر لوستلو وروسته:

- بانکوالي یا بانکداري وپېژني.
- د هېواد د اقتصاد په وده کې به د بانکوالۍ رول توضېح کړای شي.
- د خصوصي بانکونو د تاسیس شرایط به وپېژني.

بانك د حکمي شــخصیت په توګه خپل قانوني حقوق او مکلفیتونه لري او د خپل شخصیت په پــام کــې نیولو سره په یوه یا څو هېوادونو کې په خپل ټاکلي قلمرو کې فعالیتونه ترسره کوي او د مرکزي بانك تر څارنې لاندې وي.

د افغانســتان د بانکوالــۍ قانون په یوولســو څپرکــو او ۱۰۱ مادو کــې د د بهرنۍ او کورنۍ پانګونې د ډېرې هڅونې او د اعتماد د راجلبولو د همغږۍ او همداشان په اقتصادي ژوندانه کې د هغه د غوره رول لوبولو په موخه د ۱۳۸۲ کال د وږي د میاشتې پر ۲۷ نېټه توشیح او نافذ شو. د قانون محتوا د سرمایوئي جوړښت د فعالیتونو د ډول او د بانکوالۍ د اداري جوړښت او تشکیل په برخه کې په افغانستان کې د بانکوالۍ د نورو قوانینو په رڼا کې د عطف او پاملرنې وړ ده.

د پورتنیو موضوعګانو په پام کې نیولو سره کولی شو بانك داسې تعریف کړو:

بانك حکمي شخص دی، چې د قانون له مخې د اعتبارونو یا پانګونې د رامنځ ته کولو په موخه

پر راکړه ورکړه، له خلکو څخه د پولي امانتونو اخيســتلو او يا د ورکړې وړ نورو وجوه اخيستلو پر چارو بوخت وي. د افغانســتان د بانکوالۍ قانون د يوه بانك د تاســيس لپاره عمومي او اختصاصي شرايــط پــه پام کې نيولي، ترڅو د هغو پــه رڼا کې شرکتونه خپل بانــکي فعاليتونه د بانك په توګه ترسره کړای شي.

د بانك د تاسيس آرونه (شرايط)

بانــك، د بانکوالــۍ د قانون د ۱۷ مادې په پام کې نيولو سره د يوه يا څو تنو حکمي يا حقيقي اشــخاصو په وسيله د موســس يا ونډه لرونکي په توګه تاسيسېږي. کله چې د موسسې غړي خپله ليکلې غوښتنه مرکزي بانك ته وړاندې کړي او خپل برخوال يا سهم لرونکي معرفي کړي، په حقيقت کــې مرکزي بانــك د بانکوالۍ چارو د قوانينــو په رڼا کې هغه د شرکت پــه ډول د بانك د قانوني جوړښت پر بنسټ د بانکونو د ثبت په دفتر کې ثبتوي او د بانك قانوني څرنګوالی د افغانستان بانك له خوا چې په دې زمينه کې مالي او پولي سياستونه تصويب شوي، واضيح او روښانېږي.

لومړی: وروسته له دې چې بانك د بانکونو د ثبت په دفتر کې ثبت شي، موسسې نه شي کولی د افغانستان بانك له ليکلي اجازې پرته خپل قانوني جوړښت او تشکيل ته بدلون ورکړي. د پورتنيو طرحه شــويو ټکو په پام کې نيولو سره په ښــه توګه څرګندېږي، چې د افغانســتان بانك واك لري، چې د خصوصي بانکونو فعاليتونه وڅاري او له متني او شــکلي پلوه د بانکوالۍ په سيســتم کې د قواعدو نظم او همغږي وساتي.

دويم: د بانك د تاسيس لپاره د اساسنامې شتون حتمي او اړين دی. د بانك اساسنامه يو رسمي ســند دی، چې له مخې يې د بانك موخې، د فعاليتونو ډول، د مديرانو د واك او مســووليت حدود او سرمايوئي جوړښــت، په ځانګړې توګه واکمن يا اســتحقاقي سهام د يوه بانك د بانکي محصولاتو پــه پام کې نيولــو سره مجاز ګڼل کېږي. د مرکــزي بانك له خوا د خصوصي بانك د اساســنامې تر تصويب وروسته، خصوصي بانك نه شي کولی په هغه کې بدلونونه وارد کړي، ځکه امکان لري چې د تعديلاتــو راوړل له هغو پولي او مالي سياســتونو سره ټکر ولري، چې د افغانســتان بانك له خوا تصويب شوي وي.

درېيم: د بانك له تاســيس سره په تړاو د هغه پانګوالي جوړښــت هم يوه حتمي او اړينه چاره ده. يانې د يوه بانك د تاسيس لپاره د بانکي مقرراتو په پام کې نيولو سره د پانګې شتون د تاسيس له ارکانو څخه يو رکن تشــکيلوي. مرکزي بانك د بانك د تاسيس پر مهال لږترلږه د هغه د اوليه او د ورکړې وړ پانګې د ميزان د ټاکلو واك د بانك د پانګې له مخې درلودلی شي. بانك مکلف دی چې شتمنۍ يې د هغه د دين (پور) په نسبت د تاسيس پر مهال ډېره وي. بل ټکی چې د يادونې دی

دا دی، چــې پــه بانکونو کې الزامي زېرمې باید لږترلــږه ۸٪ د هغوی د ورځنیو عوایدو له سرجمع څخه تشــکیل کړي. خصوصي بانکونه نه شي کولی چې خپله سرمایه یا الزامي زېرمې د ســهامو یا د پانګې توزیع د مرکزي بانك(د افغانستان بانك) له قبلي اجرا پرته کمې کړي.

د بانکونو د پانګې په اړه د واکمنو ســهامو یا اســتحقاق شتون د توجه وړ دی. واکمن سهم په یوه تثبت کې له هغه مســتقیم یا نامستقیم ســهم څخه عبارت دی، چې درلودونکی یې له پانګې یــا د توجــه وړ د نفوذ د اعمال له امکان څخه د ډېرې رایو درلودونکی کېږي. د یادونې ده چې په اداره کې یو تثبت چې ســهام په کې شــتون ولري، قانون قیودات او محدودیتونه وضعه کړي دي، چې د افغانستان د بانکوالۍ د قانون په ۲۱ ماده کې یې یادونه شوې ده.

شلورم: بل شرط چې د بانك د تاسیس لپاره اړین او مهم دی، هغه د بانك اداري جوړښت دی، یانې بانك باید یو قانوني تشــکیل ولري او د هغو اشــخاصو موجودیت (اسناد) چې په بانکي رتبو کې شامل شوي، د افغانستان بانك ته وړاندې شي. هر بانك باید لاندې تشکیلات ولري:

۱ – د ونډه والو یا سهم لرونکو عمومي مجمعه (د بانك د تصمیم نیولو تر ټولو لوړه مرجع).

۲ – د څارنې پلاوی، د ادارې او بانکي فعالیتونو د څارنې د مسوول په توګه.

۳ – عامل پلاوی، د بانك د اجرایوي چارو او بودیجې د مسوول په توګه.

۴ - د ارزونــې او څېړنــې کمېټه، د حســابوالۍ چــارو، او د عامل پلاوي د غــړو د انتصاب د څرنګوالي په اړوند کنټرول او داخلي ارزونې مســوولیت لري او د ارزونې کمېټه باید د غوښــتنې پرمهال د هغوی جواز مرکزي بانك ته پشنهاد او اجازه یې وغواړي.

د پورتنیو موضوعګانو په پام کې نیولو سره ویلی شو، چې د یادو شویو شرایطو په پام کې نیولو سره یو شرکت د بانکي فعالیتونو په موخه رامنځ ته او ثبتېږي. کله چې شرکت رامنځ ته او ثبت شي، د غوښتنې پړاو د بانکوالۍ د جواز د اخیستلو پر بنسټ رارسېږي.

بانکي اجازه لیکونه یا جواز

د سوداګریزو شرکتونو لپاره چې دبانکې فعالیتونو د ترسره کولو غوښتنه لري دجواز دصدور په صورت کې یې دوه موضوعګانې په پام کې نیول کیږي، جدیدالتاســیس شرکت او موجودي شرکت. دې شرکتونو ته د جواز ورکړه د افغانســتان د بانکوالۍ د قانون د اتمې مادې په پام کې نیولو سره صورت مومي.

مرکــزي بانــك، د یوه بانــك، د هغه د فرعي دفترونــو او څانګو د لغوه کولــو او جواز ورکولو یوازېنۍ مرجع ده. په واقعیت کې د یوه شرکت ټول بانکي فعالیتونه د داســې سند له مخې ترسره

کېږي، چې د یوې واکمنې مرجع له خوا د بانکوالۍ د جواز په توګه ورکړل شــوی وي. په حقیقت کې د بانکوالۍ جواز هغه اجازه لیك دی چې د بانکي فعالیتونو او پانګوالۍ په موخه د افغانستان بانك له خوا یوه شرکت ته ورکول کېږي.

د یادونې دیادوني وړ ده دهغو شرکتونو دابتدائي بانک مجزا چې دقانون له مخې ثبت اورامنځته شوي باید تر۲۵۰ ملیونه افغانیواویاهغه مفادی کمه نوي چې دافغانستان بانک له لاری ټاکل شوي وي. لــږ نــه وي، د بانکوالۍ جواز د افغانســتان بانك له خوا صادرېــږي. د بانکوالۍ د جواز له تر لاســه کولو وروســته د نافذو قوانینو په پام کې نیولو سره د هېواد د بانکوالۍ په ســاحه کې کولی شي فرعــي دفترونه او څانګې پرانیزي. له فرعي دفترونــو څخه موخه هغه ځای دی، چې په هغه کې بانکي قانوني راکړه ورکړه ترسره کېږي او یا هم ټولې یا ځینې د بانکوالۍ چارې مخ ته وړي.

داخــلي بانك نه شي کولی د افغانســتان بانك له موافقې پرته فرعــي داخلي دفترونه یا څانګې ولري. همداشان جوازونه او اجازه لیکونه د افغانستان بانك له خوا د یوې نامحدودې مودې لپاره د اعتبــار وړ او د انتقــال وړ نه دي او د هغو الزامیت او مرعي الاجرا توب د صدور له نېټې څخه نافذ دی.

بلــه موضوع چې د یوه خصوصي بانك او د هغه د فعالیتونو په اړه مطرح کېږي داده، چې پر داخــلي بانکونو سربېره غیرمقیم بانکونه هم کولی شي پــه یوه هېواد کې فرعي دفترونه او څانګې ولــري. پــه دواړو حالتونو کې د دې ډول څانګو رامنځ ته کــول د هېواد د نافذو قوانینو له مخې ارزول کېږي، د مدیرانو وړتیا، د داخلي ارزونې مناسبوالی، د اټکل شویو مالي فعالیتونو مناسبوالی او د مرکزي بانك هر قناعت د یادو فعالیتونو د تضمین پر بنسټ د افغانستان بانك له خوا صورت مومي.

د بانکوالۍ فعالیتونه

د نافــذو قوانینو په رڼــا کې د بانکونو د فعالیتونو ډول او څرنګولی د افغانســتان د بانکوالۍ قانون په ۳۳ ماده کې بیان شوی دی. د بانکي فعالیتونو په پام کې نیولو سره چې یو بانك یې ترسره کوي، نه شي کولی له نورو بانکي فعالینو سره د عامل، اســتازي، په عمده او پرچون ســوداګرۍ یا صنعتي، حمل و نقل، کرنې، کب نیولو، کانونو، ودانیو کې شریك شي، چې ممانعت د قانون له خوا الزامي نه وي او یاد فعالیت موقتي وي او د موخو د ترلاسه کولو لپاره یې لازم وي، بانك د مرکزي بانك د قناعت تر ترلاسه کولو وروسته کولی شي د دوام د میعاد په ټاکلو فعالیت ترسره کړي.

په بانك کې متولیت

کــه چېــرې د خصوصي بانکونو د فعالیتونــو په جریان او اداره کې د افغانســتان بانك له خوا نیمګړتیــاوې ومونــدل شي، د بانکوالۍ د قانون د ۵۳ مادې له مخې د مرکزي بانك له خوا یاد بانك

ته متولي ټاکل کېږي. متولي په حقیقت کې د يوې ټاکلې مودې لپاره ټاکل کېږي، بیاځلي احیا کول او د بانك چارې په لاس کې اخلي او د بانك له شـتمنیو، دفترونو، اسـنادو او زېرمو څخه مواظبت او کنټرول کوي.

کـه چېـرې د بانك مالي وضعیت په داسـې حالـت کې وي چې د بانـك د انحلال موضوع په اجبـاري یـا اختیاري ډول مطرح شي، د متولي په انتصـاب سره د بانك د مدیرانو واك او صلاحیت ځنډول کېږي. متولي د بانك د مجددې احیا په موخه کولی شي د خپل واك یوه برخه د شرایطو وړ کارکوونکو او مدیراتو ته ورکړي. هغه شخص چې د بانك د متولي په توګه انتصاب کېږي د بانك د بیاځلي احیا په اړوند د خپلو دندو د ترسره کولو په برخه کې یوازې د افغانســتان بانك پر وړاندې مســوول دی. که چېرې د افغانســتان بانك وګوري چې د متولي له انتصاب سره سره د مرکزي بانك لپاره د بانك اداره او فعالیتونه مطلوبې او د ډاډ وړ پایلې نه لري، په دې حالت کې د بانك انحلال مطرح کېږي.

د بانك انحلال

د بانکوالۍ د قانون د منځپانګې له مخې د بانك انحلال په دوو صوتونو کې مطرح کېږي. یو اختیاري انحلال او بل اجباري انحلال.

الف- د بانك اختیاري انحلال: اختیاري انحلال په هغه حالت کې مطرح کېږي چې د مالیکینو د تصمیم پر بنسټ د بانکي اجازه لیك او جواز د لغوې پر بنسټ د غوښتنې په وړاندې کولو سره، د بانك دفترونه، څانګې او نمایندګۍ له مرکزي بانك څخه غوښتنه وکړي. په دې حالت کې د بانك د انحلال پروسـه د افغانســتان بانك تر څارنې لاندې صورت مومي، بانك مکلف دی خپل مدارك، اسناد او دفترونه د مرکزي بانك په واك کې ورکړي او د تصفیې عملیه د هغه له مخې ترسره کېږي. د بانــکي اجــازه لیك او جواز د لغوه کولو په تړاو د دیوالي کېدو کړنې او بلاخره انحلال د بانکوالۍ د قانون له مخې صورت مومي.

ب- د بانك اجباري انحلال: اجباري انحلال د افغانســتان بانك د تصمیم له امله صورت مومي او دا تصمیم په یوه ډېره خوربېدونکې رسمي ورځپاڼه کې خپرېږي او یا د بانك د داینینو د عریضې د وړاندې کولو له امله صورت مومي. په دې موخه د افغانســتان بانك له خوا د پام وړ بانك لپاره یــو متولي انتصابېږي او د بانك ټوله شــتمني، مدارك، مصادرې او امــلاك خوندي کېږي. د انحلال او تصفیې نور موارد د بانکوالۍ د قانون په ۶۳ ماده کې څرګند شــوي دي. د بانکونو په هکله د انحلال د پروســې ترسره کول او دیوالي کېدو کړنې د خاصو قواعدو او شــکلیاتو تابع دي، چې د لاندې دلایلو پر بنسټ پیلېږي:

۱ – بانك چې مالي مسوولیتونه (پورونه) د وخت د پوره کېدو پر مهال ور نه کړي.

۲ – د بانك پانگه له هغې پانگې څخه چې الزامي گڼل کېږي، ۷۵ سلنه کمه وي.

۳ – د بانك د شتمنیو ارزښت د هغه د پورونو تر ارزښت لږ وي.

له پورتنیو دلایلو اســتنباطېږي، چې د بانکونو د دیوالي کېدو په اړوند، د دیوالي کېدو قانون او نور اړوند تقنیني اســناد د پلي کېدو وړ نه دي. کله چې د پام وړ بانك د دیوالي کېدو غوښــتنه د مرکــزي بانــك له خوا ومنل شي، بانك دیوالي اعلانېږي او د بانــك د تصفیې مدیر او متولي د دیوالي کېدو کړنې عملاً پیلوي.

د نهم څپرکي لنډيز

بانك له حكمي شــخصيت څخه عبارت دى، چې اكثره د ســهامي شركت پــه ډول بانكي كړنې ترسره كوي. په بانكي كړنو كې لاندې كړنې شــامليږي: د پانګونو منل، د جاري حســابونو افتتاح، د پورونو وركول، د اســنادو له مخې د معاملاتو ترسره كول، په سهامو پورې اړوندې كړنې او د پيسو ليږد راليږد، پولي معاملات او د نجيبه فلزاتو پر بنســټ معاملې، د اماناتو په حســاب كې د پيســو اېښودل او نور.

د بانك د تاسيس آړونه (شرايط)

بانــك، د بانكوالــۍ د قانون د ۱۷ مادې په پام كې نيولو سره د يوه يا څو تنو حكمي يا حقيقي اشخاصو په وسيله د موسس يا سهام لرونكي په توګه تاسيسيږي.

وروسته له دې چې بانك د بانكونو د ثبت په دفتر كې ثبت شي، موسسې نه شي كولى د مركزي بانك له قبلي او كتبي اجازې پرته د بانك جوړښت او تشكيل ته بدولون وركړي.

د بانك د تاسيس لپاره د يوې اساسنامې شتون اړين دى او همداشان د بانكي مقرراتو په پام كې نيولو سره د بانك د پانګې شــتون بنســټيز ركن دى. د بانك د تاسيس لپاره بل شرط قانوني تشكيل دى، چې كاركوونكي يې د افغانستان بانك د رتبو پر بنسټ ټاكل كېږي.

كله چې د موسســې غړي خپله ليكلي غوښــتنه مركزي بانك ته وړاندې كړي او خپل برخوال يا ســهم لرونكي معرفي كړي، په حقيقت كې مركزي بانــك د بانكوالۍ چارو د قوانينو په رڼا كې او د شركت په ډول د بانك د قانوني جوړښــت پر بنســټ هغه د بانكونو د ثبت په دفتر كې ثبتوي او د بانك قانوني څرنګوالى د افغانستان بانك له خوا چې په دې زمينه كې مالي او پولي سياستونه تصويب شوي، واضيح او روښانيږي.

د افغانستان بانك د بانكونو د لغوه كولو او جواز وركولو لومړنۍ مرجع ګڼل كېږي.

د نهم څپرکي پوښتنې

۱- بانک څه شی دی او د بانك کړنې یا عملیات څه ډول دي؟

۲- د یوه بانك د تاسیس لپاره کوم شرایط لازم دي؟

۳- کومه مرجع د بانك د جواز د صدور یا لغوه کولو صلاحیت لري؟

۴- متولي څوك دی او په کومو حالاتو کې د مرکزي بانك له خوا ټاکل کېږي؟

۵- د بانك انحلال څه مفهوم لري او د بانك انحلال په څو ډوله دی؟

لسم څپرکی

د سوداګریزو شخړو حل

تولیزه موخه:

د سوداګریزو شخړو د هواري بېلابېلې لارې، د سوداګریز حاکمیت پېژندنه، په دې برخه کې له قوانینو سره بلدتیا او منځګړیتوب.

د زده کړې موخې: محصلان به د دې څپرکي تر لوستلو وروسته پر لاندې موضوعګانو پوه شي:

- د سوداګریزو شخړو هوارول.
- د سوداګریزو شخړو د هواري لارې چارې.
- سوداګریز حاکمیت.
- منځګړیتوب.

سوداګریزې شخړې له دوو لارو هوارېږي، یوه قضایي حل لاره ده چې په محکمه پورې اړوندېږي او بله یې ناقضایي حل لاره ده، چې د جوړجاړي او یا دې قضیې له اړخونو څخه د اشخاصو په غوره کولو سره هوارېږي.

قضایي حل لارې

په هر هېواد کې د سوداګریزو شخړو د هواري او څېړلو په موخه سوداګریزې محکمې جوړې شوي، چې یوازې د یوه قضایي ارګان په توګه سوداګریزې شخړې هواروي. البته سوداګریزې محکمې د هر هېواد د قضایي نظام پر بنسټ جوړېږي. د بېلګې په توګه په مصر کې سوداګریزې

محکمې له قضات څخه تشکيلېږي. حال دا چې په تونس، فرانسه او ځينو نورو هېوادونو کې، پر قضات سربېره، سوداګر هم په سوداګريزو محکمو کې شاملېږي. د فرانسې په اوسني قانون کې په سوداګريزو محکمو کې يوازې سوداګر شاملېږي. د افغانستان قانون د سوداګريزو محکمو تشکيل له ۳۰۴ تر ۳۰۹ مادو پورې بيانوي چې د لومړي څپرکي اړوند دي او سوداګريزو محاکمو د اصولو د قانون په شپږم باب کې سوداګريزه دعوا د ابتدايه سوداګريزو محکمو اړونده وي. دغه محکمې له رييس او دوو غړو څخه چې د قضات له جملې څخه دي، تشــکيلېږي. د قضايي شروطو په هکله چې په غړيتوب يا رياســت باندې ګومارل کېږي، د افغانستان قانون د اداري او وظيفه يي اړتياوو له مخې ځينې شرايط وړاندې کړي دي. د بېلګې په توګه هغه قاضي چې په کابل کې د سوداګريزې ابتدايه محکمې د رييس په توګه وړانديز کېږي، بايد د رتبې له پلوه لومړۍ رتبه وي. هغه کســان چې له کابله بهر پر ياد بست ګومارل کېږي، که دوهمه رتبه هم وي، کولی شي پر ياد پوست باندې وټاکل شي. همداشــان په کابل کې د دې محکمو غړي بايد دوهمه رتبه وي او تر کابل بهر درېيمه رتبــه هم کېدای شي. البته د کابل او ولايتونو ترمنــځ دغه توپير چې قانون ټاکلی دی، د توجيه وړ دی، ځکه عموماً په پلازمېنه کې د سوداګريزو فعاليتونو حجم او اندازه ډېر وي، دا پخپله ايجابوي، چې په پلازمېنه کې قضات بايد ډېره تجربه ولري.

د حکم په وسيله د شخړو حل

د دې پروســې پر بنســټ د قضيې دواړه لوري د شخړو د پېښېدو په صورت کې د دې پر ځای چــې قضــا او محاکمو ته مراجعه وکړي، د اړخونو په توافق يو يا څو تنه د حکم په توګه ټاکي او د شــخړو د هوارې ټول واک ورکوي، چې دا پروسه د تحکيم په نامه هم يادېږي. احياناً عقد کوونکي د ستونزو د حل دا کړنلاره د عقد په متن کې ځای پر ځای کوي، په دې مانا چې په عقد کې ليکي، چې (د ســتونزو د پېښــېدو په صور کې د هغو حل د حکم د ټاکلو او د هغه د پرېکړې له لارې مومو) په دې ډول حالت کې، هره ستونزه چې رامنځ ته کېږي، د تحکيم په وسيله هوارېږي. هغه شرط چې په عقد کې ځای پر ځای کېږي، د (تحکيم د شرط) په نامه يادېږي.

احيانــاً که عقــد کوونکي دا ډول شرط په قرارداد کې ذکر نه کړي، خو د شــخړې تر پېښــېدو وروسته، په خپل منځ کې خاص تفاهم لاسليك کړي او دې ته متعهد شي، چې شخړه به يې د حکم ټاکلو او پرېکړې له لارې هوارېږي، دغه تفاهم چې د شخړې تر پېښېدو وروسته ترسره شوی وي، د (تحکيم د وثيقې) په نامه يادېږي.

د تحکيم شرط عموماً د عقد په متن کې درج وي او کله هم د بېل عقد په ترڅ کې د شــخړو تر پېښــېدو مخکې په هغه تعهد ترسره کېږي. بناً هغه عنصر چې د تحکيم د شرط او د تحکيم د وثيقــې ترمنــځ توپير رامنځ ته کوي، په اصلي عقد کې ليکل او يا په هغه کې نه ليکل دي. د تحکيم

شرط دادی، چې د شخړو تر پېښېدو مخکې پر هغه تعهد شوی وي، خو د تحکیم وثیقه هغه ده، چې دواړه لوري د شخړې تر پېښېدو وروسته مخ ور اړوي.

د یادونــې وړ ده چــې د تحکیم شرط که هر څومره د عقد په متن کې ذکر شــوی وي، د یوه مســتقل عنصر پــه توګه پېژندل کېږي او له هغه سره تعامل صــورت مومي. نو له دې امله حتا د عقد د بطلان په صورت کې، دا شرط د خپل اســتقلالیت له نظره، صحیح شمېرل کېږي او له مخې یې عمل ترسره کېږي. خو دا چې د بطلان سبب دې شرط ته هم راجع شي، د بېلګې په توګه عقد د اهلیت د ناقض شــخص له خوا لاســلیك شــوی وي، په دې حالت کې عقد د دواړو د تحکیم په شرط سره باطل ګڼل کېږي، لازمه د تحکیم او د شخړو د نورو ډولونو ترمنځ تفکیك وشي. د بېلګې په توګه کله چې یو شــخص د قضیې له یوه لوري څخه، د یوه داســې عنصر د ټاکلو په موخه چې قانــوني تــصرف یې هغه ته احتیاج لري، وټاکل شي، هغه په تحکیم کې نه شــو ویلی، مثلاً د پېر او پلــور پــه عقد کې که دواړه لوري د جنس ده چې د بیې لپاره درېیم شــخص وټاکي، دا ډول تفاهم تحکیم نه ګڼل کېږي.

د حکمونو شرطونه

حکم کېدای شي یو یا تر یوه ډېر اشــخاص وي، په دې شرط چې شــمېر یې جفت نه وي، له دې پرته به تحکیم باطل وي. د هغوی د ټاکلو په هکله باید ووایو: ممکن د اصلي عقد په وســیله صورت ومومي او یا د مســتقل عقد په واســطه، په دې شرط چې د هغه خلاف خاص قانون شتون ونــه لــري. . هر وګړی کېدای شي د حکم په توګه وګومارل شي، که هغه ډاکتر وي، که انجنیر وي او که بل څه، خو په دې شرط چې بشــپړ مدني اهلیت ولري. د اهلیت ناقصان لکه، محجور او هغه څــوك چې د جنایت له امله له مدني حقونو بــې برخې وي، مفلس تر هغه وخته چې خپل اعتبار ترلاسه کوي، پر دې پوست باندې ټاکل کېدای نه شي.

د بهرنیــو اتباعو په اړه بېلابېل لیدلوري شــتون لري، مثلاً د ایټالیا پــه قانون کې حکم باید له ســیاسي حقونو لــه هغې جملې د انتخاب د حق لرونکی وي، هغــه شرط چې حکم توب د بهرنیو اتباعو لپاره هم کېدای شي حکم وي. بل شرط چې د حکمانو لپاره وړاندې شــوی، دا دی چې دغه پوســت ته نوماند شــخص باید قانوناً د دې دندې له احراز څخه منعه شوی نه وي، ځکه احیاناً د ځینو هېوادونو قانون، ځینې اشــخاص د دې دندې له ترسره کولو څخه منعه کړي دي. لکه څنګه چې د مصر قضایي قانون د هرې رتبې لرونکي قضات له حکمیت څخه منعه کړي دي.

کــه څــه هم لــه مزاحمت پرته وي، مګر دا چــې د قضایي پلاوي له عالي شــورا څخه په دې برخه کې اجازه ترلاسه کړي. بل شرط دادی حکم په هغه شخړه کې چې پرېکړه یې پر غاړه اخلي مصلحت ونه لري. د حکم د اختیاري او اجباري ټاکل وجود لري. د حکم ټاکل هغه وخت اختیاري

وي، چې هغه ته مراجعه د خلکو په اراده وي او په سمه مانا حکم هم همدغه دی. کله کله قانون اجباري حکم تنظیموي، د دعوا لورو ته لازمه ده، د شخړې د حل لپاره له حکم څخه مرسته وغواړي. که څه هم مور پر دې باور یو، چې د اجباري تحکیم نظریه، حکم د هغه له اصلي مانا څخه خارجوي.

د حکم له خوا د حکم صادرېدل

د حکمو له خوا حکم تر پټې مداولې وروســته صادرېږي، دا جواز نه لري چې په هغه کې له دوی سره څــوك گــډون وکړي او قرار يې د رايو په اکثريت صادرېږي. که اکثريت شــتون ونه لري، ډله(گروه) لږترلږه له دوو گروپونو څخه په يوه پورې تړل کېږي. حکمان مکلف دي چې په ټاکلي وخــت کې حکم صادر کــړي، چې دا موده غالباً په قرارداد کې ذکر کېږي. که چېرې د قرارداد حد ذکر نه وي، ټاکلې موده د تحکيم تر منلو وروســته دوې مياشــتې ده. که د حکمانو حُکم تر ټاکلي ميعاد وروســته صادر شي، باطل دی. خو د دعوا لوري کولی شي د مودې پر تمديد باندې په څرگند ډول اتفاق وکړي. د حکم صدور بايد د شخړې د موضوع د څرگندو دلايلو پر بنسټ وي.

حکم د افغانستان په قانون کې

په حکم پورې اړوندې موضوعگانې د ســوداگريزو محاکماتود اصولنامې په ۲۰۸ او ۲۳۰ مادو کې د شرط پر بنسټ ذکر شوي دي، چې په عقد کې راغلي او د شخړې تر پېښېدو وروسته پر هغه توافــق صــورت مومي. البته د تفاهم په صورت کې حکم يا حکــمان د دواړو لورويو له خوا غوره کېــږي. د يادونــې ده چې د حکميت او منځگړيتوب په هکله پر ۱۳۸۶ کال دوه بېل بېل قوانين د ولسمشر د تقنيني فرمان په وسيله نافذ او مرعی الاجرا شول، چې د ۱۳۸۵ کال په ۹۱۳ گڼه رسمي جريده کې خپاره شوي او د تصويب په موخه ملي شورا ته وړاندې شوي دي.

د حکميت د حُکم د نه اعتبار حالتونه

۱ – کله چې د حکم حُکم د هېواد د قانون خلاف وي،

۲ - کله چې د حکم حُکم د دعوا له موضوع څخه انحراف کړی وي او له موضوع سره اړه ونه لري،

۳ – په هغه صورت کې چې د حکم حُکم تر ټاکلې مودې وروسته اصدار شوی وي.

۴ – کلــه چــې د حکم حُکم په ســوداگريزه محکمه کې له موجودو رســمي اســنادو سره په مخالفت کې صادر شوی وي.

منځگړيتوب

منځگړيتوب د ســوداگريزو شــخړو د غيرقضايي هواري يوه بله لار گڼل کېږي. د منځگړيتوب

موخــه لکــه د حکمیت غوندې ده. تر څو د دعوا لوریو ته د چټکې، عادلانه او بې طرفه حل لارې زمینه برابره کړي. د یادونې ده چې د سوداګریزو شخړو په غیرقضایي حل لارو کې، د قضیې لوري د دعوا پر چټك هوارېدو سربېره ټمه لري، چې هوارول یا حل و فصل کول په بې طرفه او عادلانه ډول تــرسره شي او همداشــان د هغوی دعوا د امکان تر بریــده د هغوی د روابطو په حدودو کې پاتــې شي او ثالث اشــخاص له هغې څخه خبر نه شي، ترڅــو د هغوی اعتبار او اعتماد د هغوی د معامله کوونکو او مشتریانو پر وړاندې زیانمن نه شي.

د منځګړي تعریف(۱)

منځګړی له یوه یا څو حقیقي اشــخاصو څخه عبارت دی، چې د ســوداګریزې شخړې د دواړو لوریو په موافقه، د شخړې د هواري په موخه ټاکل کېږي. له یاد تعریف څخه دې پایلې ته رسېږو، چې یو حکمي شخص د منځګړي په توګه نه شي غوره کېدلی.

د منځګړیتوب تعریف(۲)

منځګړیتــوب هغه عملیه ده، چې د هغې پر بنســټ منځګړی د دواړو لوریو په غوښــتنه او توافق، د سوداګریزې او اقتصادي شخړې د چټك، بې طرفه او عادلانه حل لپاره اقدام کوي.

د حکمیت او منځګړیتوب ترمنځ توپیر

د حکــم د حُکــم خلاف، په حکمیت کې چې تر قانوني پړاوونو وروســته پــه ځانګړې توګه د واکمنــې محکمې له قراره د شــخړې پر لوریو الزامیت لري، د شــخړې وړاندیز شــوې حل لاره د منځګــړي له خوا پر دواړو لوریو باندې له دوه اړخیز موافقت پرته د تحمیل وړ نه وي. د یادونې ده، چې دا توپیر کولی شــو په کارول شــویو اصطلاحاتو کې ومومو. په حکمیت کې د حکم د حُکم خبره مهمه ده، حال دا چې په منځګړیتوب کې د وړاندیز شــویو حل لارو په اړه خبرې کېږي. له بله اړخه ویلی شــو چې منځګړیتوب ډېر مســوولیت لري، ځکه پر منځګړي باندې د بې طرفه او عادلانه حل لارې او هڅو اعتماد کېږي، چې وروسته حل لار د دواړو لوریو د تایید وړ ګرځي.

البتــه په حکمت کې هم حکم باید بې طرفي رعایت کړي، خو امکان لري د هغه حُکم چې پر قانوني او حقوقي دلایلو ولاړ وي، د شخړې د یوه لوري لپاره غیرعادلانه وبرېښي.

د منځګړي ټاکل

منځګــړی اصــولاً د دعوا د دواړو لوریو له خوا ټاکل کېږي، لــه دې پرته او په ځانګړې توګه د طرفینــو د نــه توافق په صورت کې د ټاکلو په هکله یا په ټــاکلي موعد کې د ټاکلو د مکلفیت نه

مراعاتول، کېدای شي محکمې ته د مراجعې له لارې د منځګړي د ټاکلو موضوع هواره شي. خو په عمــل کــې ډېر لږ واقع کېږي، چې طرفین د موافقې په صــورت کې منځګړي ته د رجوع په اړه، د منځګړي دټاکلو په هکله خپل مکلفیت رعایت نه کړي.

د منځګړیتوب پیل، له دواړو لوریو سره کتنه او د طرحې وړاندې کول

د منځګړیتــوب عملیه هغه مهال پیلېږي، چې د شــخړې لــوري د منځګړي د حضور او ګډون پــه اړه توافــق وکړي. منځګړی کولی شي له طرفینو سره یو ځای او یا په بېله توګه کتنه وکړي او یا اړیکې ورسره ونیسي. منځګړی کولی شي، د منځګړیتوب د عملیې په هر پړاو کې د شخړې د هواري پــه اړه یــادو لوریو ته طرحې وړاندې کړي. دا امکان د دې زمینــه برابروي، چې منځګړی د خپلو طرحو په هکله د شــخړې د طرفینو ملاحظات ترلاســه او په دې پوه شي، چې ایا مطروحه طرحه کولی شي د طرفینو د تفاهم وړ وګرځي یا دا چې بهتره ده، چې د نورو طرحو د لټولو اقدام وکړي.

پــه ټولــو حالاتو کې منځګړی مکلف دی، چې د منځګړیتــوب د عملیې په ترسره کولو کې له طرفینــو سره منصفانــه چلند وکړي، یانې دا چې د هغوی حقونه د مســاواتو پــه رعایتولو سره د طرفیتو هر یوه طرف ته د خبرو کولو او په غونډو کې د لازمو کتنو حق ورکړي.

د ګټې اخیستنې وړ مدارك

هغه مدارك چې د شخړې د طرفینو له خوا د یوې محکمې، یا حکم یا حکمیت بورډ پر وړاندې د منلو وړ وي، د منځګړیتوب په عملیه کې هم د وړاندې کولو وړ وي او منځګړی کولی شي د حل د لارو د وړاندیز په موخه له هغو څخه ګټه واخلي.

د منځګړیتوب پای

منځګړیتوب په لاندې حالاتو کې د عقد له نېټې یا اعلام وروسته پای ته رسېږي:

الف: د طرفینو له خوا د شخړې د هواري هوکړه لیك د عقد یا لاسلیك په صورت کې.

ب: په هغه صورت کې چې منځګړی اعلان کړي، چې د منځګړیتوب په عملیه کې تر دې ډېره مساعي د توجیه وړ نه ده.

ج: په هغه صورت کې چې طرفین د منځګړیتوب عملیه منځګړي ته اعلان کړي.

د: پــه هغــه صورت کــې چې یو له طرفینو څخــه په طرف یا نورو طرفونــو او منځګړي ته د منځګړیتوب د عملیې پای اعلان کړي (د منځګړیتوب د قانون ۱۶ ماده، د ۱۳۸۵ کال په ۹۱۳ ګڼه رسمي جریده کې خپره شوې).

د لسم څپرکي لنډيز

سوداګريزې شخړې کېدای شي له دوو لارو حل شي، لومړی قضايي حل لارې چې د سوداګريزې محکمې له لارې حل کېږي او بل غيرقضايي حل لارې لکه (حکميت او منځګړيتوب) له لارې.

د حکم د ټاکلو په وسيله د شخړو هوارول داسې دي، چې د قضيې دواړه لوري د شخړو د پېښېدو پر مهال د دې پر ځای چې قضا او محکمو ته مراجعه وکړي، د دواړو لوريو په توافق يو يا څو تنه د حکم په توګه ټاکي، د شخړې د هوارولو واك او صلاحيت ورکوي او دا پروسه د تحکيم په نامه يادېږي. عقد کوونکي د هواري دا کړنلاره د يوه عقد په متن کې ليکي.

حکميت د افغانستان په قانون کې يا د شرط پر بنسټ دی چې په عقد کې ذکر کېږي او يا د اختلافاتو تر پېښېدو وروسته د هغه په هکله توافق کېږي.

منځګړيتوب هغه عمليه ده، چې د هغې پر بنسټ منځګړی د دواړو لوريو په غوښتنه او توافق، د سوداګريزې او اقتصادي شخړې د چټك، بې طرفه او عادلانه حل لپاره اقدام کوي.

د لسم څپرکي پوښتنې

۱ – سوداګریزې شخړې په چټکه او بې طرفانه توګه د کومو لارو په وسیله هوارېدای شي؟

۲ – د سوداګریزو شخړو د مناسبو حل لارو په اړه رڼا واچوئ؟

۳ – سوداګریز حکمیت څه ته وایي؟

۴ – منځګړیتوب څه شی دی؟

۵ – د منځګړیتوب او حکمیت ترمنځ توپیر څه دی؟

سرچینې او اخځلیکونه

۱ – سکنی، ډاکتر ربیعا، حقوق تجارت، تهران، سنت، درېیم چاپ، ۱۳۸۲.

۲ – ستوده، دوکتور حسن، حقوق تجارت، تهران، څلورم چاپ، ۱۳۸۰.

۳ – ستانکزی پوهندوی نصرالله، ناصح، پوهنمل ولي محمد، حقوق تجارت، کابل پوهنتون، ۱۳۸۷.

۴ – قایم مقام فرهانی، محمد حسین، حقوق تجارت ورشکستگی و تصفیه، تهران پوهنتون، ۱۳۸۶.

۵ – عدلیې وزارت، اصولنامه افلاس و ورشکست، کابل، ۱۳۲۹.

۶ – عدلیې وزارت، اصولنامه تجارت افغانستان، ۱۳۸۴.

۷ – عدلیې وزارت، قانون بانکداری، رسمي جریده، پرلپسې گڼه، ۸۱۹، ۱۳۸۲ کال.

د ښوونیز نصاب د پراختیا د ریاست پیغام

د پوهنې وزارت د تخنیکي او مسلکي زده کړو معینیت د ښوونیز نصاب د انکشاف ریاست د ټولنې د عیني او ښکاره ضرورت په درک کولو سره چې د محصلینو او شاګردانو د درسي کتابونو په برخه کې یې تخنیکي او مسلکي رشتې درلودې او لري یې، په لومړي سر کې یې تصمیم ونیو، چې په ښــوونیزو پلانونو او درسي مفرداتو باندې بیا کتنه وکړي او ورپســې بیا د شاګردانو او محصلینو د درسي کتابونو د تالیف لپاره مبادرت او کوښــښ وکړي. د خدای(ج) په فضل او مرحمت سره او د ادارې او حســابدارۍ څانګې د ښــوونکو په میرانې او همت سره د ادارې او حســابدارۍ درسي کتابونه تالیف شول تر څو په وړیا ډول د شاګردانو او محصلینو په واک او اختیار کې ورکړل شي.

د علم او معرفت له ټولو لوســتونکو، علاقمندانو، د ادارې او حسابدارۍ د مکاتبو له ښوونکو، ګرانو شــاګردانو او د تخنیکي او مســلکي زده کړو د چارو له متخصصینو او همدا شــان له ټولو څېړونکو او شنونکو څخه صمیمانه هیله کیږي، چې د دې کتابونو په مطالعې سره چې په لومړي ځل د ښــوونکو او د ادارې او حســابدارۍ څانګې د مســلکي غړو له لوري تالیف او تدوین شوي دي. د مســلکي، تخنیکــي او علمي مطالبــو او مفاهیمو د څرنګوالي په هکلــه خصوصاً د هغوی املایي او انشــایي اشــتباهاتو په اړه مونږ ته لارښوونه وکړي، ترڅو په راتلونکي کې وکړای شو، په همدې او نورو برخو کې ګرانو شــاګردانو ته له دې څخه ښه، غوره، ګټور او ارزښتناکه موضوعات وړاندې کړو.

همدا شــان له ګرانو شــاګردانو او محصلینو څخه هیله کوو ترڅو د دې کتابونو د مطالعې او اســتفادې پر مهال د هیواد اقتصادي ســتونزې، فقر او وروســته پاتې والی په نظر کې ونیسي او د کتابونو په ساتنه کې کوښښ او زیار وباسي، ترڅو د ډېرو شاګردانو او محصلینو د ګټې وړ وګرځي.

پته: د پوهنې وزارت- د مسلکي او تخنیکي زده کړو معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا ریاست
د درسي کتابونو د چمتو کولو عمومي مدیریت